

ROCKY

SINGEL I STORSTADEN

Vi vill ha kakan, trycka upp den i fejsen på någon, äta den och beställa in tusen till.

ROCKY TRÄFFAR TIMBUKTU

Skåningen som satte tillbaka funken i myllan!

ROLIGARE
ÄN SÅ HÄR
BLIR DET INTE

VI HAR TRÄFFAT: MILOS FORMAN, YELLE, STELLAN SKARSGÅRD, PER HAGMAN,
HANS LINDSTRÖM, PETER MAGNUSSON OCH FLER HÄRLIGA FEJOR ...

+ MODE, SKIVOR, SPEL, FILMER, BÖCKER, HÅRDA SERIER,
SANSLÖS HUMOR OCH DE NYA ROCKYSTRIPPARN!

EGMONT
Kärnan

TIDSAM 4048-02

**MARTIN KELLERMANS
ROCKY**

Utges av Egmont Kärnan.
Utkommer 8 gånger/år.

**CHEFREDAKTÖR &
CREATIVE DIRECTOR**

Kenneth Ekholm

**ART DIRECTOR &
REDAKTÖR**

Martin Johansson
One Man Army
www.freshmag.com

**VERKSTÄLLANDE
DIREKTÖR**

Kenneth Andrén

ANSVARIG UTGIVARE

Kenneth Ekholm

PRODUKTCHEF

Wilhelm Rejnus

FÄRGLÄGGNING ROCKY

Alf Steinsvik

REDAKTIONENS ADRESS

Box 702 72
SE-107 22 Stockholm
Tel: 08-519 384 00
Fax: 08-519 384 40
E-post:
rocky@egmont.se

ANNONSBOOKNING

Cape Media AB
Sveavägen 63,
113 59 Stockholm
www.capemedia.se
Fax: 08-441 56 99

Lotta Michaelsen

Tel: 08-441 56 87
Mobil: 0708-75 46 85
E-post: lotta@capemedia.se

Jascha Buckholt

Tel: 08-441 56 83
Mob: 0708-662 103
E-post: jascha@capemedia.se

Vid eventuell beskattning
av vinster i tidningens
pristävlingar svarar pristagaren
själv för kostnaden. För
inskickat ej beställt material
ansvaras ej. Denna tidnings
utlåning i förvärvssyfte
förbjöds.

COPYRIGHT © Egmont
Kärnan AB samt vad som
uppges vid respektive
innehåll.
ROCKY © Martin Kellerman
/ Homework. Dist. Strand
Comics. Tel: +47 22 71 40 49

PRENUMERATION

Helår 8 nummer (12 månader)
280 kronor. För beställning,
adressändring och andra
prenumerationsärenden
kontakta PRESSDATA.
Ring 08-799 63 05
(telefonsvarare efter arbetstid),
skriv till Martins Kellermans
ROCKY, PressData, Box 3263,
SE-103 65 Stockholm eller
mejla till rocky@pressdata.se

Du kan även använda postens
inbetalningskort. Sätt in rätt
belopp på PG 450 04 42-1,
glöm inte att ange tidningens
namn. Adressändring
(adress se ovan) ska vara
PressData tillhanda senast
tre veckor innan den träder i
kraft. Använd gärna postens
adressändringsblankett.

TRYCK

Scanweb OY, Finland

ISSN 1652 568X

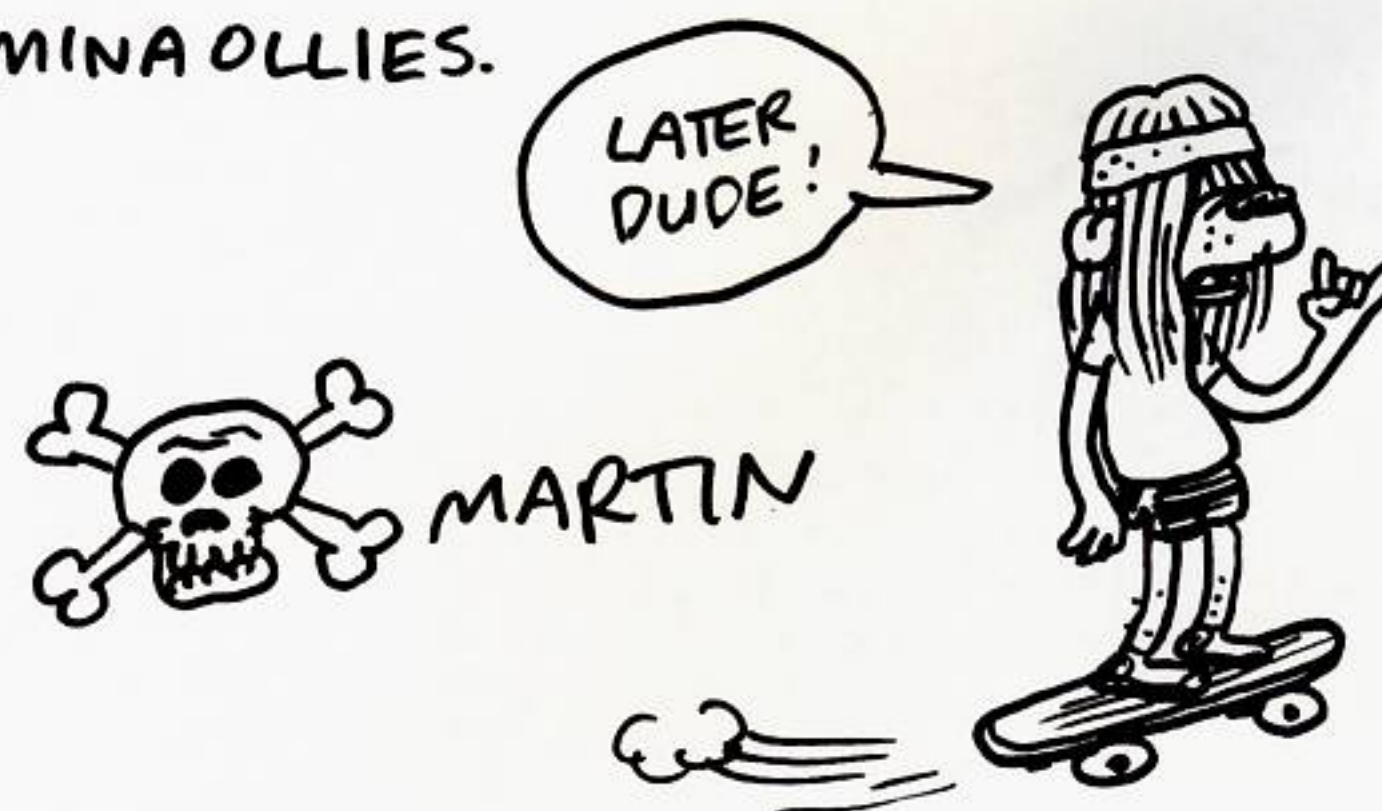
KELLERMAN HAR ORDET

VÅR IGEN. 33 VÅRAR HAR JAG VARIT MED OM, MAN BORDE JU BLIVIT
BLASÉ VID DET HÄR LAGET TYCKER MAN. MEN NÄR JAG GICK HEM
FRÅN EN EFTERFEST IGÅR OCH MÖTTES AV STRÅLANDE SOLSKEN
BLEV JAG PRECIS LIKA GLAD OCH KÅT SOM MAN BRUKAR BLI SÅ HÄR ÅRS.
TILL SKILLNAD FRÅN SUR OCH KÅT SOM MAN ÄR PÅ VINTERN.

DEN 13:E APRIL BÖRJAR EN DOKUMENTÄRSERIE OM MIG OCH
MINA VÄNNER SOM ÄR MED I SERIEN. DET ÄR 8 AVSNITT PÅ EN KVART
VARDERA OCH DET HÄNDER INTE ETT JÄVLA DUGG. NON FICTION HETER
DET HUR SOM HELST OCH ÄR EN DEL AV ETT ANNAT PROGRAM SOM
HETER "DET KÄNNES SOM FREDAG". Kolla in det om du vill se hur
det du läst i serien tedde sig i verkligheten. SVT 2, FREDAGAR
22.30 - 23.30. START 13:E APRIL SOM SAGT.

MINA ROCKY SKATEBOARDS HAR KOMMIT NU! DE BLEV SKIT FINA,
MEN TYVÄRR HAR KLANTSKALLARNA GLÖMT SÄTTA PÅ HJUL!
DE FINNS I ALLA FALL TILL FÖRSÄLJNING PÅ WWW.CALIROOTS.COM
DÄR DET ÄVEN FINNS SNYGGA ROCKY SKATEBOARD-T-SHIRTS. DET FINNS
FEM OLIKA BRÄDOR FÖR ALLA SMAKER.

Nu ska jag ut och träna på mina ollies.

Dessa vann av förra numrets tävling och får därmed varsitt exemplar av den hejdlöst roliga Sex, droger & tinnitus
– Satansverserna, med 400 citat av tokiga hårdrockmusiker.

Jojje Andersson, Skara / Eva Bergström, Stockholm / Katarina Jurkovic, Piteå / Marcus Lindgren,
Örnsköldsvik / Camilla Nybo Zaar (igen!), Göteborg

EGMONT
Kärnan

INNEHÅLL ROCKY # 2/2007

8. Timbuktu

16. Stellan Skarsgård

22. Per Hagman

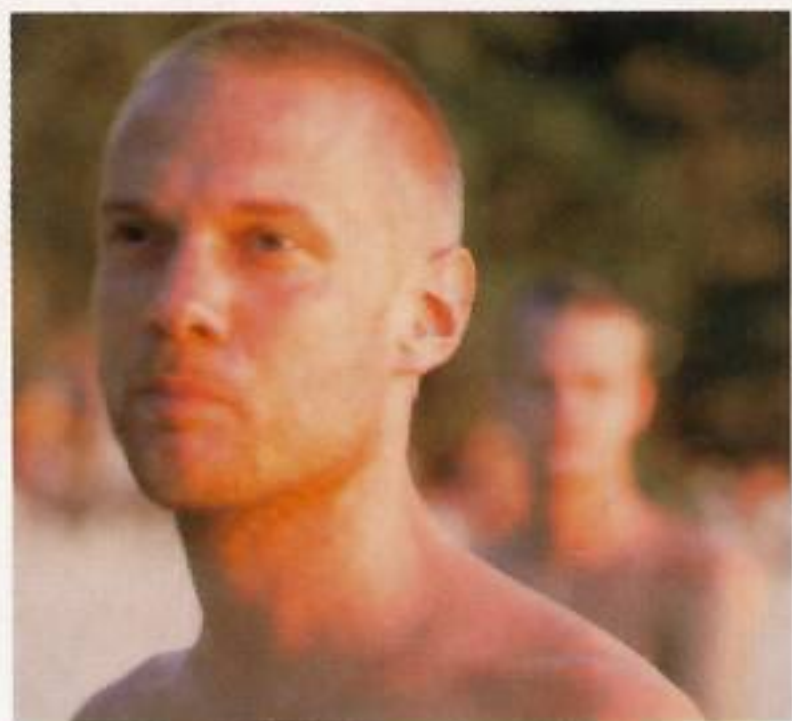
38. Peter Magnusson

54. Milos Forman

12. Yelle + Life's a Bitch 14. Rogert 20. Bokrecensioner 32. Hans Lindström 36. Spelrecensioner
46. Mode: Fashionmuslimetterna 50. Filmrecensioner 64. Fuck 66. Skivrecensioner
72. Rogert 80. Läsarbrev 82. Nästa nummer

MEDARBETARE ROCKY # 2/2007

Martin Kellerman är efter en månads vistelse i Thailand redo att ge sig in i matchen igen. Den stundande tv-serien som går under den passande titeln Non-Fiction är så gott som klar. Resultatet ser du i SVT 2 den 13 april.

Martin Johansson blev tillsammans med Lasse Berger förnedrad i Studio Virtanen nyligen. Annars har Martin pungslagit, badat i Andaman, solat, fiskat, skjutit och pysslat med lite annat barnförbjudet skit.

Thomas Olsson tittar på Situation Magnusson, lyssnar på Modest Mouse och äter havregrynsgröt. Allt i väntan på våren.

Cyril Hellman slutför just nu en intervjubok med filmaren Stefan Jarl. När Rocky släpps är han i Kambodja och Vietnam – igen.

Trots **Malin Hanås** ljusskygga uppsyn och syrran Maries sedelräknargest broderas det snarare än dealas knark på den här bilden.

Jacob Härnqvist är journalist och förläggare. Han har intervjuat Juliette Lewis med en trasig bandspelare och sett Yngwie Malmsteens mage i vitögat. Eller om det var naveln.

Ruben Brundell gillar att resa. Därför bokade han en biljett till Napoli direkt efter han kommit hem från Nantes. Men sen köpte hans bror en Wii, och nu tycks det plötsligt väldigt svårt att lämna landet igen. Spel är det nya resa.

Joakim Bennet saknar Thailand trots att han höll på att sluta sina dagar som roadkill på en motorväg i Bangkok efter en vansinnesfärd i stadens snabbaste tuk-tuk. Motorstorm, skit på dig.

Releasefest Thailand

Rocky, Klasse och Mange drog till Thailand och spelade in teve åt SVT. Vi passade även på att ha en releasefest för förra numret. Vi satte upp affischer och delade ut flyers på stranden. Det blev lyckat. Tack alla som kom! Det skulle inte varit detsamma utan er. Eller jo, fast med tre ensamma sorliga lirare.

Vi gjorde lite promotion mitt i natten vid Raileys knutpunkt.

Vi strösslade lite flyers som vi kopierade i Ao Nang överallt.

Viktiga förberedelser. Öl och snus.

Lite vatten och så så att man inte torkar ut. Bra där!

Efter solnedgången började vi göra oss klara.

Vi hade bara 30 tidningar och efter en kvart var det bara två kvar.

Lasse röker och sköter musiken.

Klätterkillar på mycket bra humör. Snurre i mitten är grym.

Nikolai leker Janne Josefsson. Snyggt där.

Max jobbar inte. Han tar det piano.

Vi fyllde nog ut hela stället. Vanligtvis var det bara vi där.

Tree House ägare Max var mycket nöjd med releasefesten.

Mot småtimmarna börjar folk droppa av.

Men vi kämpade på in i det sista.

ROCKY ÅKER TILL MALMÖ OCH TRÄFFAR

TIMBUKTU

AV MARTIN KELLERMAN

NÄMEN! ÄR DU HÄR OCKSÅ?

JAG ÄR TURNÉLEDARE
FÖR JASON NUNÄR LOOPTRÖOP
HAR UPPEHÅLL...

SUPREME, LOOPTRÖOP

EMBEE ÄR I JAPAN OCH PROMOE TURNERAR
MED SIN SKIVA, SÅ DET ÄR SOFT ATT ÅKA UT
LITE SÅ MAN INTE BLIR HELT AVDANKAD!

HUR GÅR DET FÖR MAGNUS I TOKYO?

BRA, FAST DET ÄR LITE FÖR TRÅNGT FÖR
HONOM ATT SITTA I DEN DÄR PYTTE-
LÄGENHETEN OCH GÖRA MUSIK, HAN
SITTER PÅ CAFÉER OCH HAMRAR PÅ
SAMPLERN SÅ HAN DRAR PUBLIK!

SÅ DU SKA UT OCH TURNERA NU?

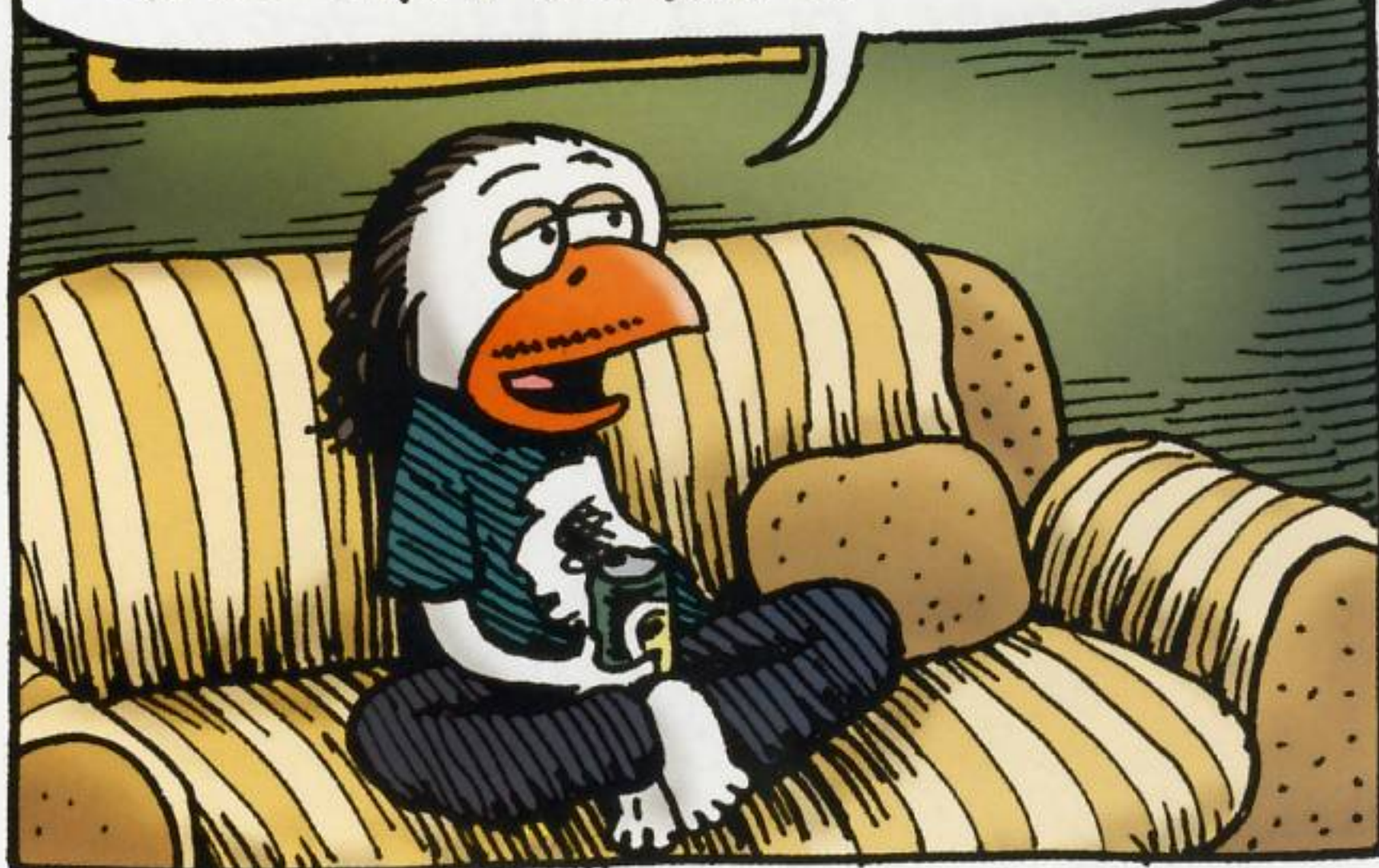
JAG, SKIVAN SLÄPPS NU I MARS, DÅ SKA
JAG UT EN LITEN SVÄNG, OCH SÅ FESTI-
VALERNA I SOMMAR. SEN SKA JAG
VARA LEDIG I HÖST HADE JAG TÄNKT...

DEN
GLÄDE
DANSK

MEN DET TÄNKTE JAG FÖRRA ÅRET
OCKSÅ, MEN SÅ SLÄPpte JAG SKIVAN
OCH SÅ BLEV DET INTE SÅ MYCKET
AV MED DET.

ELLER MAN ÄR JU LEDIG MELLAN VARV-
EN, MEN JAG HAR P3 HIPHOP EN GÅNG
I VECKAN OCH SÅ ÄR DET SPELNINGAR
HÄR OCH DÄR SÅ DET BLIR MEST ATT
MAN ÅKER HEM HIT ETT PAR DAGAR
OCH DEGAR I SOFFAN.

DET ÄR LITE DUMT, FÖR INNAN FÖRRA
TURNÉN HADE JAG VARIT HELT LEDIG
ETT TAG OCH VAR GRYMT SPELSUGEN,
MEN NU ÄR MAN LITE MINDRE PEPPAD
PÅ ATT SÄTTA SIG I EN BUSS SOM
LUKTAR MAN I ETT HALVÅR.

KÄNNER DU PRESS PÅ DIG ATT SLÄPPA
SKIVOR OCH TURNERA HELA TIDEN I OCH
MED ATT SÅ MÅNGA AV DINA KOMPISAR
LEVER PÅ DET DU GÖR?

NÄ, KLART MAN VILL KUNNA
HOOKA UPP SINA BOYS, MEN
SKIVOR OCH TURNÉER GÖR JAG
FÖR ATT DET ÄR DET JAG
GILLAR MEST ATT GÖRA...

SPELAR DU NÅNTING UTANFÖR NORDEN?

NÄÄ... IBLAND, MEN DET ÄR MEST OM
JAG ÅKER MED LOOPTROOP, DÅ HAMNAR
MAN PÅ EN DEL FLUMMIGA STÄLLEN!

HARNI VARIT I RYSSLAND NÅGOT? JAG ÄR LITE SUGEN PÅ DE DÄR SURA ÖST-STATERNA!

VI HAR VARIT I MOSKVA OCH S:t PETERSBURG, MEN DET VAR INGET VIDARE! DE ÄR JU RASISTER DÄR...

JÄ, JAG STOD OCH VINKADE EFTER EN TAXI UTANFÖR HOTELLET MITT PÅ DAGEN, OCH DÅ KOM PERSONALEN OCH SA ATT MILISEN INTE GILLADE DET! MILISEN? JA, POLISEN...

OCH ARRANGÖRERNA VAR INTE SÅ SKÖNA HELLER...

FÖRST ÄR PUBLIKEN FULL AV SKINHEADS SOM STÅR OCH HEILAR, OCH SÅ FICK VI AVBRYTA FÖR DET VAR FÖR MYCKET SLAGSMÅL! SEN NÄR VI SKULLE HÄMTA GAGET TOG ARRANGÖREN IN OSS PÅ SITT KONTOR OCH VISADE EN AUTOMAT-PISTOL HAN HADE I EN SKRIVBORDS-LÅDA, OCH SÅ VAR DET BRA MED DET!

POLEN DÄREMOT, HUR NICE SOM HELST!

JÄ! DIT VILL JAG ÅKA! VAR NI I AUSCHWITZ?

ÖÖH... NÄ, VI VAR I KRAKOW...

HAR NI NÅGRA FAVORITSTÄLLEN I SVERIGE DÄ? UTE I LANDET? NÅGOT STÄLLE MED MER ÄN ETT HARRY'S DÄR MAN FÅR EN FLASKA I HUVET FÖR ATT MAN INTE SKA KUNNA BÄTTRA PÅ GENPOOLEN I BYN...

OFTAST GÅR MAN TILL ETT STÄLLE, OCH SEN NÄR MAN VILL GÅ VIDARE SÄGER DE BARA "DU ÄR REDAN DÄR..."

"OKEJ, I SÅ FALL TAR JAG EN CAPRICCIOSA TILL..."

JÄ, I NORRLAND HAR DE DOM SJUKASTE PIZZORNA! DE LÄGGER VAD SOM HELST PÅ SKITEN! DEN VÄRSTA JAG SETT VAR EN CHEESEBURGARE MED BRÖD OCH POMMES, INBAKAD I EN CALZONE!

HERREGUD VILKET VANSINNE... DÅ ÄR JU
NÄSTAN RYSKA BULOR ATT FÖREDRA!

NU ÄR ÖLEN SLUT, SKA VI GÅ OCH
TA EN BIRA HÄR NERE ELLER?

INTE SÅ MYCKET FOLK, MEN DET KANSKE
KAN BERO PÅ ATT JAG VALDE ATT ÅKA
HIT PÅ EN MÅNDAG?

OJ, HÄR ÄR SIMME, HAN HAR FILMAT
MIN DVD, OCH ARIEL HÄRGJORDE
MIN FÖRRA VIDEO...

ÄR DU HÄR OCKSÅ?!

JÄ, JAG ÄR HÄR MEST HELA TIDEN, JAG
BOKAR HANS SPELNINGAR...

OCH DU ÄR KONSTNÄR, SÅ DU HAR RITAT
HANS OMSLAG ANTAR JAG?

HUR MÅNGA VILL HA JÄRN? FEM,
SJU... TIO... FEMTON... ARTON...

mmm...

ÅH HERRE JÄVLAR...

RULLA FRAM TURNÉBUSSEN, DET HÄR
BLIR INTE BILLIGT!

TVÅ VECKOR SENARE:

Timbuktu festivalklar

Peace & Love-
festivalen i
Borlänge fyll-
er på sin artist-
lista med
Grammis-
vinnaren
Timbuktu.

Per Bjurman

ALLSÅNG PÅ FRANSKA

Tjugofyraåriga electropopprinsessan Yelle kom till Stockholm och V&B för en fantastisk spelning i mars. Sedan hiten *Je Veux Te Voir* släpptes på Myspace har det bara gått uppför, och i vår släpper hon sin första fullängdare. Rocky passade på att ställa några snabba frågor till den albumaktuella fransyskan. Text: Ruben Brundell

Berätta om skivan som kommer.

– Det är en ganska bred, dansant historia. Massor av nya låtar och fullt av popig electro när den är som bäst. Musik man rör sig till!

Myspace och Yelle?

– Jag kollar min sida varje dag! Det är det absolut bästa sättet att kommunicera med sina lyssnare som artist nuförtiden. Och vore det inte för Myspace – det är ju faktiskt tack vare det som folk hört min musik – så skulle jag inte vara här och spela idag.

Vad tycker du om Sverige?

– Det är vackert, så vackert! Och jag kommer ju från Bretagne, så jag är van vid kylan. Stockholm är en underbar stad!

Vad tycker du om svenskt uteliv?

Det är grymt. Men ni är nog ändå inte värre än de i Bretagne.

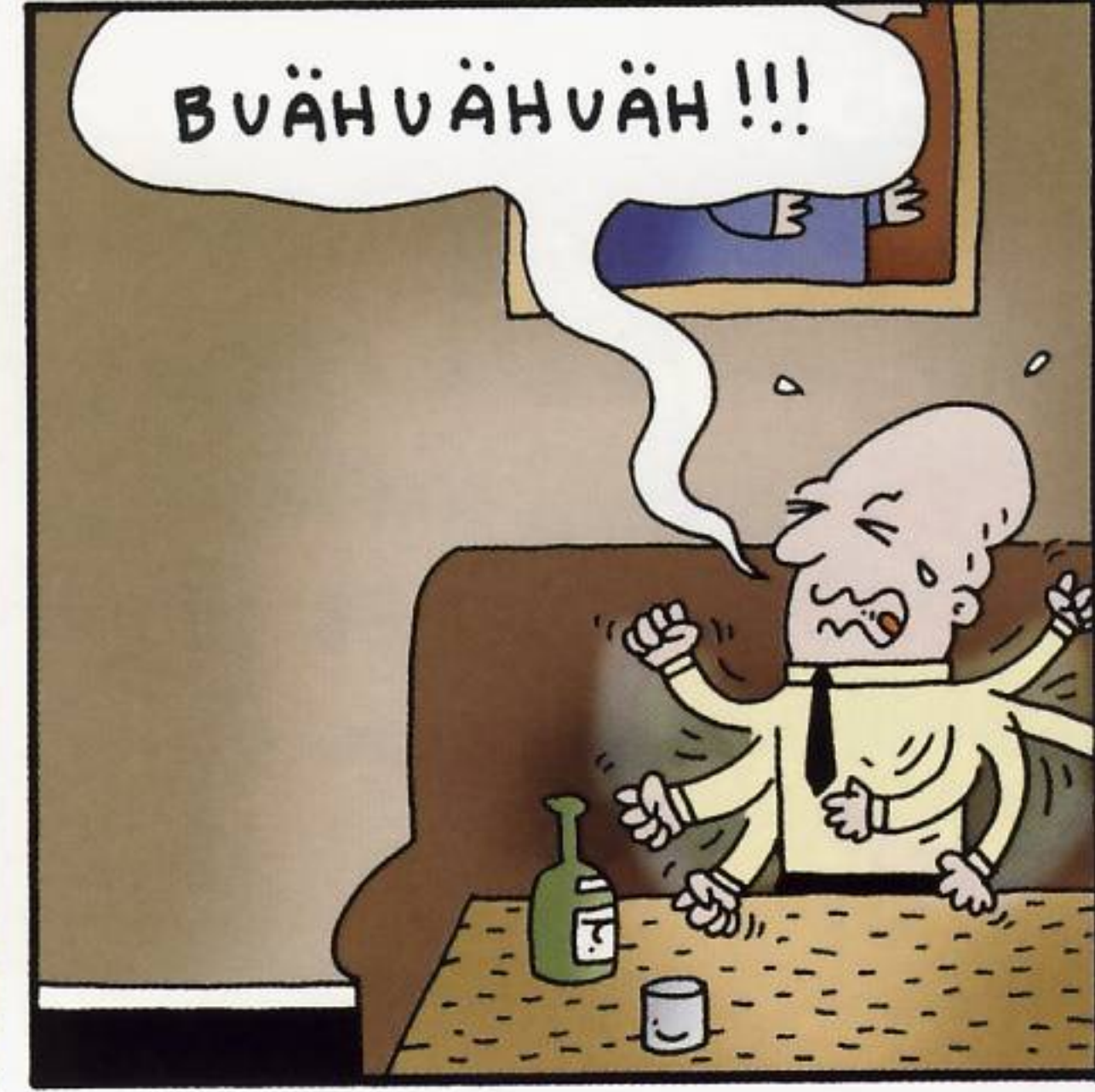
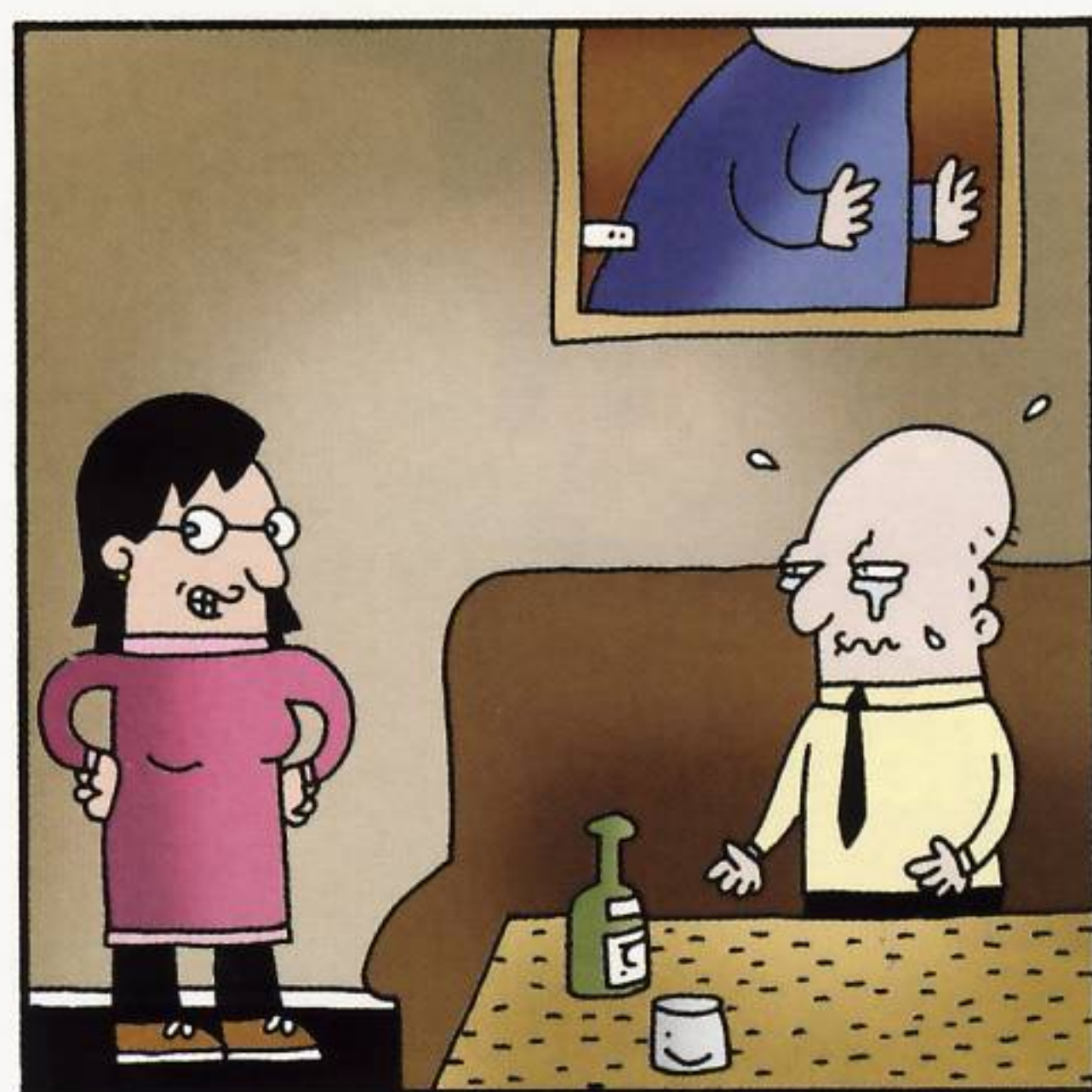
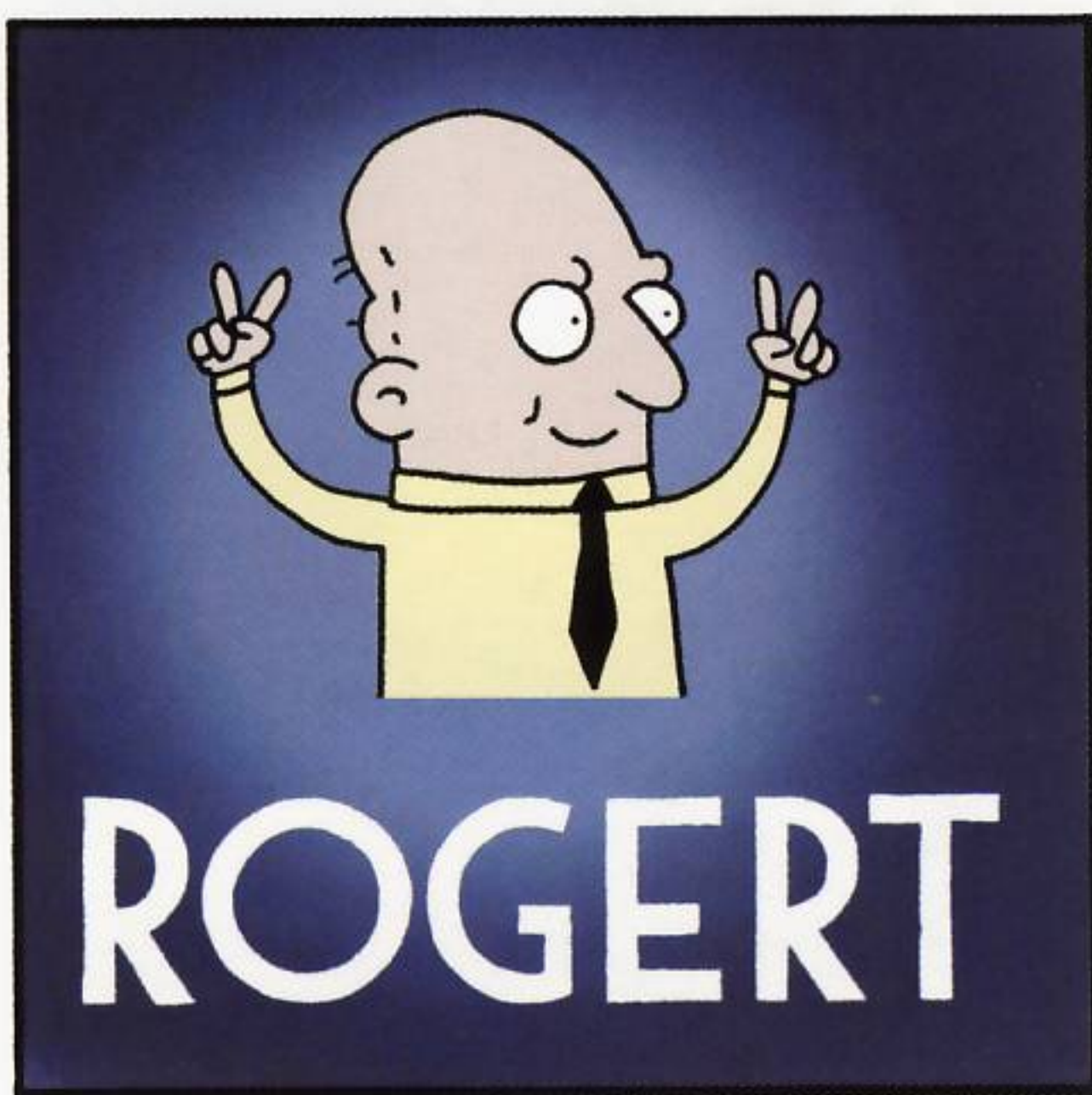
LIFE'S A BITCH EN SERIE AV EMELIE WEDHÄLL

JO, JAG BRUKAR ALLTID KOLLA
UPP MINA DÖTTRENS KILLAR
I BROTTSGRISTRET...

SKRATA FÖR FAN!
HAN SKÄMTAR BÄRA

HOST

SPARK

Den mångfaldige esträdören

Rockys Cyril Hellman har träffat skådespelaren Stellan Skarsgård och pratat om nya filmen Goya's Ghost, hans kärlek till att laga mat och vad han tycker om svensk privatiseringspolitik.

tellan Skarsgård är en av Sveriges största skådespelare genom tiderna. Efter över tio år som firad internationell skådespelare har nu en av de största regissörerna, Milos Forman, gett honom huvudrollen i filmen *Goya's Ghost*, om den store spanske målaren Francisco Goya. Stellan Skarsgård är även aktuell i *Pirates of the Caribbean*-filmerna där han gestaltar piraten Bootstrap Bill. Under sin karriär har Skarsgård gjort roller i Hollywood-filmer som *Exorcisten*, *King Arthur*, *Deep Blue Sea*, *Ronin*, *Good Will*

Hunting och *Amistad* men även medverkat i danske regissören Lars von Triers *Dogville*, *Dancer in the Dark* och *Breaking the Waves*. Han har också varit med i andra europeiska indieproduktioner, som *Insomnia* och *Varats olidliga lätthet*. Stellan Skarsgård slog igenom för den svenska biopubliken 1982 i Hasse Alfredssons *Den enfaldige mördaren*. Året därpå medverkade han i P&B, där undertecknad som ung hårdrockare fick vara statist på Göta Lejon under en konsert med bandet Trash.

Skarsgård har gjort nästan hundra filmer under karriären som började redan 1968 med TV-serien *Bombi Bitt och jag*. Det är alltså en levande legend jag träffar under filmfestivalen i Göteborg.

Vad hade du för drömmar då, i början av karriären?

– Det var på den tiden jag brukade säga ”de senaste åren har jag spenderat i skymundan på Dramaten”. Någon frågade mig på den tiden vad jag hade gjort efter *Bombi Bitt* och jag svarade att de senaste tio åren har jag varit på Dramaten. Jag har egentligen aldrig haft några drömmar om framtiden.

Hur har du trivts med jobbet?

– Jag har hela tiden försökt ha kul just nu. Det har jag varit bra på. Jobbet är kul och jag har haft väldigt rolig. Människor och möten är kul. Man skulle kunna tro att jag börjat tröttna på skådespeleri men det är lika roligt och jobbigt varje gång.

Om Skarsgårds amerikanska filmer, före *Goya's Ghost*, skulle man kunna invända att de förvisso har varit stora produktioner men inte varit stora kvalitativt.

Hur ser du på din Hollywood-karriär?

– Jag känner mig väldigt privilegierad som kan gå emellan de små independentproduktionerna, de europeiska filmerna och de stora Hollywood-produktionerna. Mitt hjärta ligger hos europeisk film och amerikansk independentfilm där rollerna oftast är mer trovärdiga och psykologiskt rika. De har så låg budget att de har råd att vara psykologiskt rika. De stora produktionerna är industriproduktioner som inte är intresserade ens av att göra en bra film utan bara en produkt som ska dra in massor av pengar. Men de är inte tråkiga att göra för det. Man kan ha väldigt kul på de inspelningarna. De är ofta lättsinniga och lekfulla, exempelvis piratfilmerna har varit väldigt roliga att göra.

Hur gör du när du väljer roller?

– Det beror på vad jag just har gjort. Om jag precis gjort en lågbudgetfilm och varit nere i ett svart psykologiskt hål, då kan jag tycka att det är kul att göra något lättsinnigare. Och tvärtom, har jag precis gjort någon stor amerikansk film kan jag tycka det är kul att gå ner i något mer komplicerat.

Har du fortfarande Sverige som bas?

– Ja, jag bor i Stockholm på Söder. I början av den internationella

”JA, JAG HAR SEX STYCKEN. MAN MÅSTE KLÅ SIN FARSA PÅ NÅGOT SÄTT.” – STELLAN SKARSGÅRD OM ATT HA MÅNGA BARN.

karriären brukade jag ta med min familj på inspelningarna.

Är alla barnen stora?

– Nej, tre bor hemma: Valter, Eja och Bill.

Vi befinner oss i Göteborg där du föddes 1951.

– Men jag bodde bara här i Göteborg i mindre än ett år. Sedan flyttade jag till Totebo, sedan till Kalmar, därefter till Marielund i Uppland och sedan till Uppsala, därefter till Klagshamn i Skåne, sedan till Malmö och efter det till Helsingborg, därefter Malmö igen och slutligen Stockholm.

Du flyttade verkligen runt. Vad jobbade dina föräldrar med?

– De var zigenare. Nej, skämt åsido, mina föräldrar fick fem ungar och farsan började jobba på låg nivå på kontor. Han behövde hela tiden bättre jobb och böt jobb vartannat år.

Du har också många barn.

– Ja, jag har sex stycken. Man måste klå sin farsa på något sätt.

Dina söner Alexander och Gustaf Skarsgård har framgångsrika skådespelarkarriärer i Sverige.

– Ja, och nu ska Gustaf, Valter och Bill vara med i *Arn*. Men Valter och Bill är fortfarande barn så man vet inte om det blir skådespelare av dem.

Du lär ha haft en bar på 80-talet.

– Zekes bar. Det var hemma hos min svåger Johan Günther.

Baren har odödliggjorts i Charlie Christensens serie *Arne Anka*.

– Den figurerade ofta i serien. Charlie bodde hos min svåger Johan, en trappa upp i samma hus som jag, och där byggde vi Zekes bar. Där hängde en massa folk under några år tills Johan fick nya barn och baren blev barnkammare.

Hur förberedde du dig inför huvudrollen i *Goya's Ghost*?

– Jag har tidigare gjort några personer som verkligen har levat som Sören Kröyer i *Hipp hipp hurra!*, Raul Wallenberg i *God afton herr Wallenberg* och Wilhelm Furtwängler i *Taking Sides*. Vad man måste tänka på är, i likhet med alla roller man gör, ”vad är rollens funktion i filmen?”, ”Vad kräver filmen utav rollen?” Innanför det kan man göra hur mycket man vill. Men det går aldrig att göra rättvisa åt en verklig person. Det enda man kan göra är att lägga fram ett förslag: ”Så här kan han ha varit. Det här är ett förslag enligt Skarsgård och Forman.” Det är alltid komplicerat när man möter en publik som har färdiga uppfattningar om rollen. Det slipper man när man hittar på en gubbe. Att konfronteras med publikens förutfattade meningar var man lite skraj för med *Goya's Ghost*. I synnerhet när det är en två meter lång svensk som spelar Goya, som i verkligheten var en liten tjock spanjor. Vad skulle spanjorerna tycka? Men än så länge har den gått bra, även i Spanien.

– Jag känner ju till Goyas målningar väl. Jag har spenderat timmar på Prado-museet för jag tycker att han är en så fantastisk målare. Jag förberedde mig genom att läsa massor av biografier för att få fakta och kött på benen. Men det var inte i biografierna jag tyckte att jag kom honom närmare. Jag gick tillbaka till hans målningar. För i målningarna kan man se vad han ansåg om sin samtid. Hur han såg på människan, hans medkänsla och vrede och upprördhet som finns framför allt i etsningarna. Det är spännande med en gubbe som går ifrån de här pastellartade folklivskildringarna för tapeter, som han gjorde i början av karriären, till de märkliga svarta expressionistiska målningarna på slutet som ju är hundra år före sin tid.

Hur var det att jobba med Milos Forman?

– Fantastiskt. Jag har följt hans karriär ända från Tjeckoslovakien. Jag gillade hans tidiga filmer *Det brinner*, *min sköna* och *En blondins kärleksaffär*. Jag hade jobbat med honom även om det bara varit en statistroll eller om det varit ett dåligt manus. Men här fanns också ett bra manus och några bra skådespelare.

Goya är en sympatisk figur i filmen men till skillnad från Formans tidigare filmer om ikoner är han ingen revolutionär eller

person med kurage som räddar någon kvinna som står inför inkquisitionen.

Vad tycker du om personen som framställs i filmen?

– Milos Forman sa det väldigt tydligt vid något tillfälle: ”Det är två personlighetstyper som möts.” Dels pragmatikern Goya; hans förhållning är

praktisk för det var farligt att opponera sig, sedan har du idealisten som är broder Lorenzo. Han är idealist och dogmatiker. I Phnom Penh finns fängelset s-21 som numer är museum. Där mördades cirka 50 000 människor. Killen som var chef över det, en ideologiskt hård röd khmer, lever fortfarande men nu har han bytt ideologi och är pånyttfödd kristen och driver istället ett barnhem. Men det är samma sak, samma idealistiska dogmatiska sätt att tänka.

I Phnom Penh spelade du i Matt Dillons regidebut *City of Ghosts*, vars manus skrevs av min vän författaren Barry Gifford. Barry berättade att du är en duktig kock.

– Ja, det stämmer. Jag gillar att laga mat. Du måste hälsa Barry.

Om du fått bestämma, hade du låtit Goya vara sådan som han framställs i filmen?

– Ja, fy fan. Jag är inte intresserad av att se människor som hjältar. Människor är inte hjältar, de är inte onda och goda. Det är livsfarligt att dela in världen i good guys and bad guys. Det förhindrar en att se komplexiteten i verkligheten. Axis of evil är en sådan där good guys/bad guys-grej och det är katastrofalt att se världen på det sättet. Det är precis det som leder till det helvete vi har i världen idag.

Du höll en master class här under Göteborgs Filmfestival och då sa du att sysslade mer med "re-acting än acting". Kan du utveckla det?

– I fråga om de manus då jag gjort bäst ifrån mig har jag inte suttit hemma och hittat på saker och sedan gått och exekverat. De bästa scenerna har varit de som uppstår i spelscenen med en annan skådespelare. När den andre säger eller gör

någonting som plötsligt får mig att göra någonting jag inte hade planerat. Då uppstår riktigt liv. När jag blir förvånad över vad jag gör, då är jag som lyckligast.

Definiera en bra skådespelare.

– Bra skådespelare är ansvarstagande människor. De gör sin läxa. Ofta ger de dig mer än du själv vet om karaktären.

Antagligen så som Milos Forman berättade för mig att Skarsgård tog fram Goya och viktigast, förstod vem han var.

På imdb.com står att din nästa film blir *Downloading Nancy* i regi av Johan "Stakka Bo" Renck.

– Nej, jag ska inte längre vara med i den. Det var ett projekt som vi skulle gjort tillsammans med Holly Hunter för två år sedan. Det hände något med finansieringen och då gjorde jag pirat-filmerna, när de sedan fick tillbaka finansieringen var jag upptagen.

Vad blir det för film närmast?

– Jag ska vara med i Arn-filmerna.

Arn är ingen storslagen litteratur direkt. Det gick rykten att även manuset var dåligt.

– Manuset var väldigt dåligt och därför sa jag först "nej". Men nu har det skrivits om och det är bättre. Sedan har jag sagt ja till en amerikansk independentfilm som inte är finansierad ännu så där vet man aldrig. Jag har också gjort en film som är klar och kommer i sommar eller höst och heter *W Delta Z*, en slags polishistoria som är svart och intressant.

Skådespelare som Robert De Niro och Samuel L. Jackson har öst beröm över dig. Skådespelarna Paul Bettany och Jennifer Connelly har till och med döpt deras son till Stellan. Hur känns det?

– Ungen heter Stellan Bettany och det tycker jag inte låter så jävla bra. Det var nog lite dumt. Att dessa skådespelare berömmar mig beror på att de är kompisar och är snälla mot mig.

Ångrar du roller du sagt nej till, som *Sagan om ringen*?

– På sätt och vis var jag erbjuden en roll i *Sagan om ringen*. Det var på ett tidigt stadium och de talade med min manager. Han frågade om jag ville tillbringa två år på Nya Zeeland. Det hade jag ingen lust att göra.

Du var under många år knuten till Dramaten. Saknar du teatern?

– Det gör jag. Jag har fått lite erbjudanden men har inte riktigt vågat gå tillbaka för jag har varit borta så länge. Jag tänkte att jag måste se hur det är och blev erbjuden att göra en reading i London i West End inför publik. Jag åkte dit och repeterade på dagen med manus men märkte att det inte riktigt funkade. Det är något som är fel, tänkte jag. Så märkte jag att jag bara gick och väntade på min närbild. Jag kände paniken komma och sprang ut i West End, sprang upp och nerför gatan och gjorde talövningar, stretchade och försökte expandera fysiskt. Jag kom tillbaka till teatern fullständigt panikslagen och det var fullt hus. Jag klev in på scenen och kände hur det liksom klickade till i ryggen och allting började gå lite långsammare och mer projicerat. Allt det tekniska kom tillbaka och jag kände hur jag fick med mig dem som satt längst bak i salongen. Då var det härligt. Jag kom ihåg hur kul det var. Så småningom kommer det säkert någon liten teatergrej.

"HELA IDÉN OM ATT DET BLIR BÄTTRE OM MARKNADS-
KRAFTERNA STYR ÄR FULLKOMLIGT BEFÄNGD."

FAKTARUTA: STELLAN SKARSGÅRD

Född: 13 juni 1951, Göteborg

Familj: fru, sex barn

Filmer i urval: Pirates of the Caribbean: Död mans kista (2006), Kill Your Darlings (2006), Exorcist: Bewulf & Grendel (2005), The Beginning (2004), King Arthur (2004), Dogville (2003), City of Ghosts (2002), Taking sides (2001), Dancer in the Dark (2000), Kiss Kiss Bang Bang (2000), Deep Blue Sea (1999), Ronin (1998), Amistad (1997), Good Will Hunting (1997), Insomnia (1997), Breaking the Waves (1996), Kådisbellan (1993), Den demokratiska terroristen (1992), Oxen (1991), God afton herr Wallenberg (1990), Jakten på röd oktober (1990), Täcknamn Coq Rouge (1989), S/Y Glädjen (1989), Ormens väg på hälleberget (1986), P&B (1983), Den enfaldige mördaren (1982)

Aktuell: Goya's Ghost och Pirates of the Caribbean: At Worlds End

Har du kvar din anställning på Dramaten?

– Nej, jag sa upp den. Jag var i protest. Plötsligt skulle allt vara så fint där och alla vara "kungliga" aktörer. Det gjordes en ny röd matta med kronor invävda i.

Många som har mycket pengar flyttar dem utomlands. Du har sagt att du tycker det är viktigt att betala skatt.

– Ja, men jag har inte mycket pengar. Skatt är viktigt att betala. Avvecklingen av välfärdsstaten tycker jag är katastrofal: Privatiseringen, att vinstbehoven ska tillfredsställas av spekulanter inom varenda sektor i verksamheten. Nu är det till och med så att en del av de pengar vi betalar i skatt till skolorna, för våra barns undervisning,

går till reklambyråer istället för till undervisningen. Har du inte märkt hur skolorna annonserar för att få elever? Det kostar en jättemassa pengar. Om marknadskrafterna ska styra blir det så. Hela idén om att det blir bättre om marknadskrafterna styr är fullkomligt befängd. Om du har ett av samhället ägt företag som inte fungerar så beror det på att det är dåligt skött, det beror inte på vem som är ägaren. Varenda grej som samhället behöver kommer nu att belastas inte bara av kostnaden att driva företag utan också av vinstkostnaden. USA som har så jävla dålig sjukvård har högre spädbarnsdödlighet än Kuba. USA har högre sjukvårdskostnader per capita än vad vi har i Sverige, trots att 40 miljoner saknar sjukvårdsförsäkring. Vad beror det på? Jo, alla som

ska ha vinst. Sverige avreglerar elmarknaden efter hur det har gjorts i USA. När det gjordes i USA bröt allt ihop eftersom ingen jävel ville bygga ut elnätet, om de kunde tjäna pengar på att inte bygga ut så gjorde de hellre det.

Och bättre lär det inte bli med nya regeringen ...

– Nej. Men till och med sossarna har fört en Thatcher-politik.

Är det viktigt med civilkurage?

– Ja, det är viktigt att någon står upp. Som skådespelare tycker jag inte att jag har behövt det men jag säger vad jag tycker. Det har jag alltid gjort. Så mycket kurage kräver inte det, jag lever ju inte så som Goya under inkquisitionen. ■

RECENSIONER BÖCKER

FRANK MILLER & LYNN
VARLEY 300

Efter succén med *Sin City*, som resulterade i sju samlingsböcker och en långfilm, tog Frank Miller på sig arbetet att överföra Herodotos historieskildring av slaget vid Thermopyle i serieform.

300, som boken heter, refererar till antalet spartaner som under kung Leonidas befäl stred mot en hel persisk armé.

Till skillnad från *Sin City*, där Frank Miller tecknade allt själv i sin starkt kontrastrika stil, samarbetar han på 300 med Lynn Varley. Resultatet blir skitigare, obehagligare och mer realistiskt då Lynn Varley

arbetar i akvarell.

Frank Millers tuschning och Lynn Varleys laveringar fungerar bra ihop och gör denna blodiga våldsberättelse till ett riktigt kusligt mästerverk.

Filmatiseringen av *Sin City* blev en succé när den kom 2005 och nu görs även 300 om för att passa på vita duken. I filmen, som har premiär i mars, kommer vi bland annat få se Gerard Butler, Lena Headey och David Wenham i några av rollerna. Ett måste för den inbitne Frank Miller-älskaren. Bokversionen av 300 finns nu utgiven på svenska och för mer info om filmen, besök 300themovie.warnerbros.com.

Thomas Olsson

4/5

JESPER HUOR SISTA RESAN TILL PHNOM PENH

En majdag 1977 lämnade Someth Huor sin svenska hustru och deras tvåårige son i Berlin för att via Peking åka tillbaka till sitt hemland Kambodja. Someth hade studerat och arbetat i Europa och Nordkorea och blivit övertygad socialist. Därför ville han stödja den samhällsomvandling som leddes av röda khmererna. Från Peking skrev han brev till sin familj, därefter hördes han aldrig av. Tjugoåttio år senare bestämmer Jesper sig för att försöka ta reda på vad som hände hans far.

Han tillbringar flera månader i Kambodja och träffar faderns gamla vänner, bland dem Kambodjas nuvarande balettbesatta kung och hans fåtaliga överlevande släktingar. Huor går igenom faderns brev och försöker sätta sig in i hans sätt att tänka när han lämnade sin familj. Huor gör resor och lägger pussel. Det blir en dokumentär berättelse som utspelar sig i Stockholm, Paris, Berlin, Pyongyang och

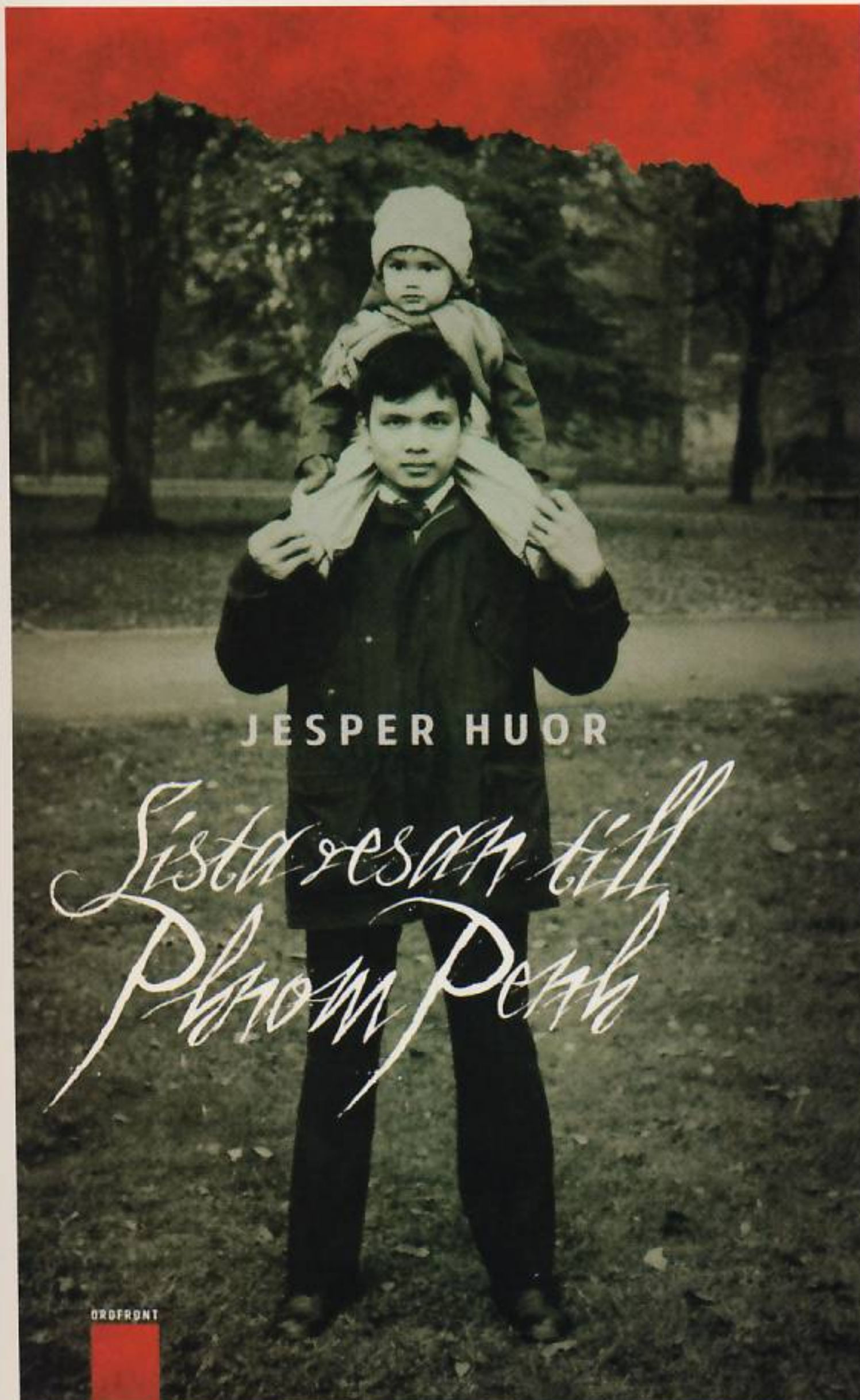
Phnom Penh. Han berättar också Kambodjas moderna historia och ger oss ett personligt perspektiv på världspolitiken men klarar de politiska fallgroparna. Han har bland annat lyckats träffa Pol Pots närmaste man Tep Kunnal. Även dagens Kambodja är på många sätt groteskt – man exploaterar massgravarna, korruptionen härjar, och röda khmerernas bödlar går fortfarande fria.

Huors mamma Marit var på 1970-talet med på resan med Kampuchéas vänskapsförening, där Jan Myrdal ingick, vilket Peter Fröding liding i en scensik dokumentär berättar om i sin bok *Pol Pots leende*. Men Huors bok är snäppet bättre eftersom det är en personlig dokumentär, så ska man läsa en bok om Kambodja av de två som släpptes i fjol så är det denna.

I Phnom Penh ser Jesper Huor slutligen sitt fars foto i det ökända fängelset och tortyrcentrumet S-21 där han mördades. Det är en gripande berättelse.

Cyril Hellman

4/5

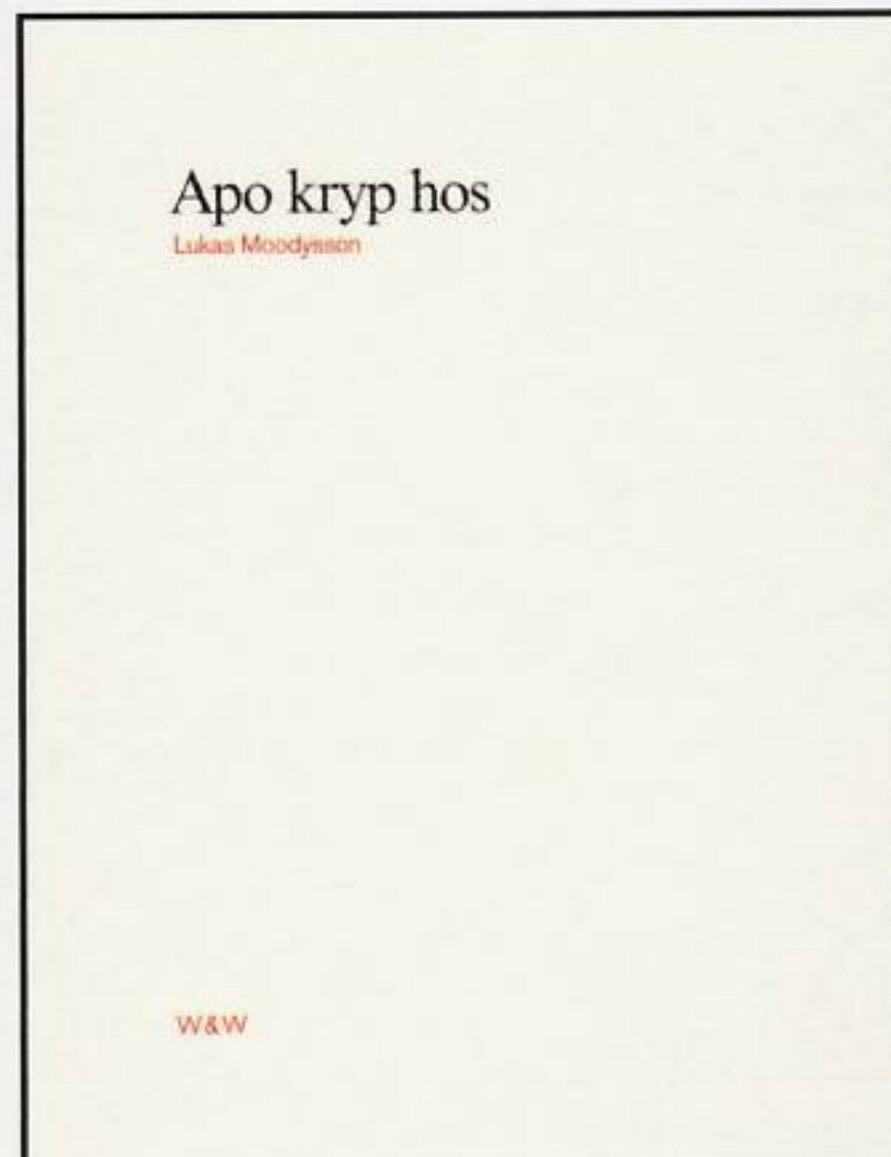
LUKAS MOODYSSON APO KRYP HOS

Som en del av kollektivet Malmöligan var Lukas Moodysson i ungdomen ung stjärna på poesiestraden. Nu är han tillbaka med en ny diktsamling, sin sjunde i ordningen. Apokryphos betyder på grekiska "dold, gömd, oklar" och från detta ord har vi fått apokryferna som är de urkristna texter som den protestantiska kyrkan avfärdar från den bibliska kanon. Moodysson har splittrat ordet så att det blir en ordlek med hänvisning på vår förfader apan.

Även diktsamlingen är splittrad. Det är i mycket en krisdikt, sidorna är opaginerade och det är en enda lång associativ dikt med vardagliga iakttagelser och hänvisningar till webbsajter och nyhetsartiklar, lite som en blogg. Precis som Moodyssons senaste filmer utmanar dikten. Ibland är han full av tvivel och vill spela in alla filmer på nytt eller skriver att han har misslyckats med allt han skrivit och filmat och då tar man honom inte riktigt på orden eftersom vi vet att det inte är sant. Ibland är en sida full med bara oläsliga krumelurer. Men man läser det kanske ändå mer som bok än som poesi och det är ofta en spännande bok. Moodysson kan nämligen dramatisera – även sitt eget liv.

Cyril Hellman

4/5

KARRINE STEFFANS CONFESSIONS OF A VIDEO VIXEN

Inom rock har groupies som gör en kiss and tell blivit något av en genre med klassiker som Pamela des Barres *I'm With The Band* och Jenny Fabians *Groupie*. Hiphop-världen har dock besparats denna typ av böcker. Kanske för att tjallare inte uppskattas inom kulturen.

Därför kom det ändå som en överraskning när rapmusikens mest firade groupie och videodansös, Karrine Steffans, släppte boken *Confessions Of A Video Vixen*, där hon i minsta detalj berättar om sexuella erövringar.

Steffans är den första kvinna som vänder på myntet och skryter om erövringar med verkliga namn på ett sådant sätt som bara manliga rappare gjort tidigare. En av många män som nämns är Whitney Houstons (snart) exmake Bobby Brown som har sagt att "allt är fullkomlig lögn" och "jag ska stämma henne". Senare ändrade han sig och sade "jag ska lämna henne ifred" och idag lär de vara tillsammans igen.

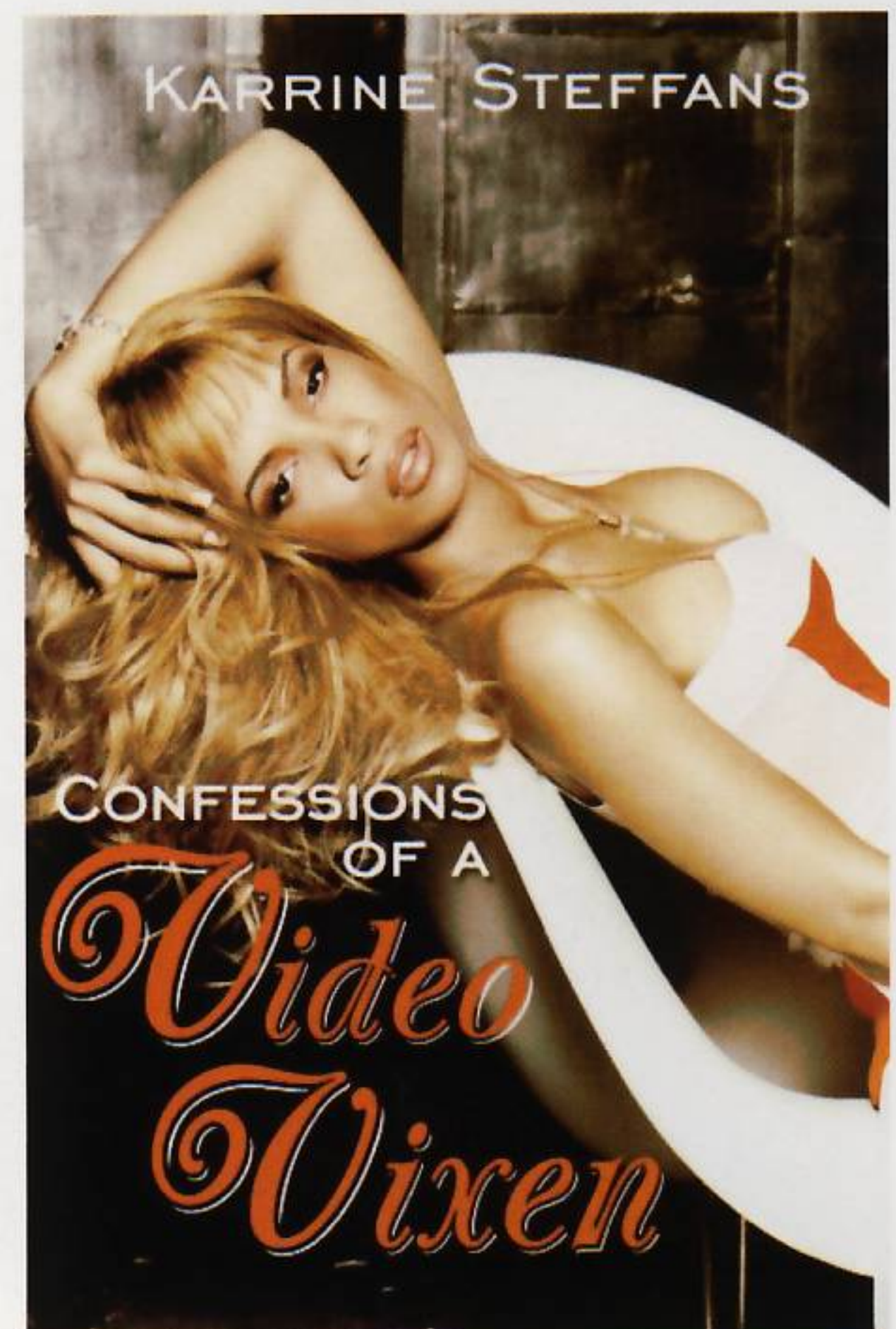
Boken innehåller foton med Steffans och bland andra Irv

Gotti, Ja Rule och DMX. Andra hon har gått i säng med är Xzibit, P Diddy, Ice-T, Dr Dre och den mystiska "papa", den ende som förblir anonym och som jag misstänker är LL Cool J eller Chuck D. Steffans barndom liknar många berättelser från porrstjärnor som Jenna Jameson och Traci Lords. Hon hade en problemfylld uppväxt med en mor som utsatte henne för övergrepp. I tonåren blev Steffans våldtagen av en gängmedlem, därefter följde ett kaotiskt äktenskap med pionjären Kool G. Men det var efter att hon brutit med Ja Rule som den verkligt destruktiva neråtspiralen började. Steffans har aldrig haft ett riktigt jobb, hennes älskare brukade överföra upp till 10 000 dollar i månaden på hennes konto i utbyte mot att hon alltid var redo och villig att ha sex. Ekonomiskt verkar alltså hiphop- och NBA-stjärnor generösare än rockstjärnor ...

Steffans har sagt att hennes författarkarriär bara har börjat. Närmast kommer en Jackie Collins-inspirerad roman där namnen har bytts ut för att skydda de som inte var så oskyldiga.

Cyril Hellman

3/5

Strategilös

Ett möte med Per Hagman kan med fördel äga rum på en ostronresturang i La Rochelle, på en rökig tabac i Paris, eller i ett stökigt London. Vi struntade i det och träffade författaren i ett vintrigt Skövde, hans första intervju på två år. För den snötäckta Västgötska slätten har väckt skrivarglädjen igen.

Text: Ruben Brundell Foto: Jakob Lindberg

Alla tider har sina nutidsskildrare, de som beskriver sin omgivning och samtid. Personer som låter oss komma sådär obehagligt nära verkligheten att det bara kan beskrivas som påträngande. Vid begynnelsen av det förra seklet var det Hjalmar Söderberg. De senaste åren har en tecknad hund skött uppgiften. I början av nittiotalet hette författaren Per Hagman, och han är minst lika betydelsefull nu som då.

I debutromanen Cigarett skildrades en hel generation klubbkids. Platserna, musiken och berusningsmedlen har kanske bytts ut idag, men det finns något i texten som gör den tidlös. Sedan följde böcker som Pool, Volt, novellsamlingen Skugglegender och senast, för tre år sedan, den självbiografiska och kritikerrosade Att komma hem ska vara en schlager. En samtidsberättelse lika träffsäker som debutverket.

Per Hagman har en osviklig förmåga att beskriva de mest skilda karaktärer med autenticitet. Människor tomma på känslor, en förvirrad man med pedofiltendenser, tonårstjejer i destruktiva förhållanden. Ramen runt berättelserna, träffsäkerheten i miljöerna får sannolikt andra författare att gråta av avund. Historierna binds samman av Hagmanska formuleringar, ett slags nästanpoetiskt språk byggt runt repetitioner och det igenkänningsbara. Brilljant tycker vissa, upprepande tycker andra, men språket drivs hela tiden av författarens önskan att skriva den perfekta formuleringen.

Efter den senaste boken har författaren publicerat allt från Parisreportage till artistporträtt i svenska tidningar, texter i gränslandet mellan litteratur och journalistik. Ett bakslag förra året hade kunnat förstöra allt. En väska med hans laptop, samt en usb-backup till samma dator, blev stulen en sen kväll på krogen Tre Remmare i somras. Då försvann månader av arbete, men Per Hagman är inte bitter. Skrivlusten är större än någonsin.

– Nu i vinter har det kommit tillbaks, det är roligt att skriva och jag går upp tidigt på morgonen. Men innan det, de senaste två åren, har jag varit väldigt slö och undrat om jag ska skriva något ordentligt igen, och så är det nästan efter varje bok. Fast den där slöhetsperioden blir längre och längre efter varje gång. Jag dricker lite för mycket, och är uppe lite för sent på kvällen, går upp lite för sent på dagen.

– Kanske blir jag trögare och trögare också, jag inbillar mig att förr – han stannar upp och ler snett – nu låter det ju som jag är nittio år, men att det var enklare förr. Jag måste i alla fall ha ordentlig nykter sömn för att kunna skriva, och jag har nog högre krav på det idag än för tio år sedan.

Per Hagman blir reserverad och lite irriterad när han

hör ordet "generationsskildrare". Det är inget han vill ha tryckt på ett visitkort, även om många anser att det är hans viktigaste funktion som författare.

– Jag tror framför allt det är bristen på andra så kallade generationsskildrare som gör att jag har blivit kallad det. Egentligen är det ju ett smickrande ord, men jag har blivit hånad och förlöjlighad som det så många gånger, så för mig är det mest en fånig term. Jag skulle jättegärna skriva om indianer och cowboys, eller sjuttonhundratalsverige också om jag kunde något om det, om det hade engagerat mig.

Förklaringen till träffsäkerheten i hans berättelser går långt tillbaka. Allt började på ett pojkrum i Skövde, när en då tolvårig Per Hagman drömde sin första dröm om en karriär som popstjärna.

– Jag är otroligt obegåvad musikaliskt, och jag skrev en himla massa låttexter, men inte särskilt många låtar. Så det blev poesi, som en naturlig utveckling, och plötsligt satt jag på min kammare och skrev svärmodiga tonårsdikter.

Popmusiken blev ingången till skrivandet, och den har alltid spelat en viktig roll för arbetet. Vid 16 års ålder skrev Per Hagman sin första journalistiska text, en artikel om The Cure publicerad i Skövde Nyheter. Texten var följden av ett argt brev till tidningen där han krävde mer läsning om bandet. Han fick svaret att han själv gärna fick skriva om dem.

Vid 18 års ålder, direkt efter studenten, flyttade han till Stockholm och började jobba på krogen, skrivandet fortsatte men poesiformatet räckte inte till, och några år senare följde debutromanen. Han nämner Brett Easton-Ellis och Albert Camus som influenser till första boken, men popmusiken framstår ändå som den viktigaste inspirationen.

– Det här kan ju låta kokett, men jag tror inte att det finns någon författare som har läst så lite böcker som jag har gjort. Visserligen har jag läst, och läser mycket poesi, men framför allt var jag en total produkt av popmusik. På den tiden var ju popmusik fortfarande levande. Idag är det en död konstform.

"Allt blir bara tråkigare och
svårare ju smartare du blir.
Smarthet är livsfarligt."

Det skapas inte myter och romantik om nya popstjärnor idag som det gjordes för tio år sedan. Det finns ingen över femton som sätter upp affischer på artister. De enda som tror på popmusik idag är barn. Det är väl ganska sunt, men när jag var arton var det på blodigt allvar. Popmusik var en briljant ingång till att upptäcka språket och vad man kan göra med det. Låtar har snygga meningar, formuleringar, och när jag översatte engelsk musik lärde jag mig mycket.

Om popmusiken blev ingången till skrivandet, så är berättandet om det han känner till, det som ligger nära, utgångspunkten i Per Hagmans arbete. Texterna och beskrivningarna drivs av en strävan efter absolut trovärdighet. Figurerna i historierna behöver en övertygande ram. Utan den fungerar de inte.

Per Hagmans författarskap är en produkt av den tid han lever i. På samma gång sätter han själv prägel på vår tid. Han är en sådan person som är med och formar vår uppfattning om tillvaron. Precis som vi påverkas av DN På Stan, Studio Pop och musikvideos.

– Det är väl på gott och ont, men min nyfikenhet på människor och platser, det är huvudsaken. Sedan blir mina böcker en produkt av det sätt jag lever och mina erfarenheter. På det sättet blir det ju rätt dyrköpta böcker.

Det är författarens vilja att undersöka omvärlden som gör hans skrivande speciellt. Önskan att beskriva en scen, en bild eller en människa på ett attraktivt och övertygande sätt, har format hans språk. Det spelar mindre roll vad det är han beskriver.

Under intervjun, när vi mellanlandar i en bar med lila neonljus och den allra hemskaste sortens nittiotals-muzak som fond, fastnar han för något på bordet. En konkret demonstration av hur skivarprocessen går till. Per Hagman suger på en Irish Coffee och är mitt uppe i en mening, när han får syn på en chokladbit i grön folie placerad vid sidan av min kaffekopp.

– Så här fungerar det, jag gör massor av anteckningar. Till exempel att det känns fint med mintchoklad till kaffet, och sen lägger jag det på minnet. Han sträcker sig fram, lyfter på chokladbiten och tittar på den en stund innan han fortsätter. Till slut har jag ett oändligt antal sådana, till synes obetydliga anteckningar om detaljer.

Av de små fragmenten formar han miljö i en berättelse. Det är det första

ledet i förloppet. Behovet att skildra människor finns där som en andra del. Att göra det definitiva porträttet av en kvinna eller man, men att aldrig bli nöjd, att behöva göra det igen och igen.

När en historia växer fram runt de karaktärer Per Hagman vill skildra blir det viktiga att placera dem i berättelsen på ett trovärdigt sätt. Han beskriver en kärlekshistoria mellan två personer. Och i historien, en scen där de båda sitter i en bar med neonbelysning och dricker kaffe med mintchoklad. Detaljerna gör scenen levande.

Per Hagman provocerar. Inte på något sätt medvetet, snarare tvärtom. Han är orolig för hur det han säger ska uppfattas och vill helst inte trampa någon på tårna. Men människor av alla

möjliga sorter har stört sig på honom någon gång. Jämnåriga killar skäller ut honom i avund på krogen, upprörda tonårsföräldrar håller honom ansvarig för de mer tveksamma delarna av nattlivet i Stockholms klubbvärld. Ungdomar kallar honom allt från misogyn till borgerligt konservativ. Det enda han själv har gjort är att beskriva saker som han ser dem.

Böckerna blir ofta anklagade för att vara ytliga. Men när Per Hagman beskriver en företeelse lämnar han inga öppningar för tolkningar, det är hans sätt att jobba. Han ger sin enkla, kompromisslösa bild av det han ser.

– Jag är så trött på den där sömniga, töntiga klichén om musik eller böcker som "framkallar bilder". Det vill inte jag göra. Jag vill göra färdiga bilder. Per Hagman håller upp sin drink, pekar och fortsätter med bestämd röst: Så här ser en Irish Coffee ut. Foten på glaset ser ut exakt såhär. Och jag vill inte lämna något utrymme för läsarens fantasi.

Per Hagman bryter ner sitt författarskap och analyserar det under vårt samtal, men han gillar inte insikt i sitt skrivande, tvärtom, han är rädd för att bli självreflekterande.

– Ju längre jag håller på, desto mer konstaterar jag återkommande hangups jag har. Men det är ju bara en fiende att bli medveten om sitt skrivande. Allt blir bara tråkigare och svårare ju smartare du blir. Smarthet är livsfarligt. Jag jagar ett slags barnsligt, oförstört tillstånd när jag glömmer bort att jag skriver. Men det blir svårare att nå ju mer tiden går. Medvetenheten tar bort det.

Bakom Per Hagmans böcker, i de träffsäkra miljöbeskrivningarna och de oförfalskade generationsporträtten, ligger en ganska ovanlig syn på textförfattande.

– Jag vet inte hur andra författare går tillväga, hur det fungerar när till exempel Jan Guillou eller Liza Marklund skriver böcker. För dem tror jag inte att det börjar med bilden av en mintchoklad och en kaffekopp. Men de har ju en fantastisk, pragmatisk syn på skrivande, och säkert en helt annorlunda arbetsprocess. Sådan underhållningslitteratur är alltid ett imponerande hantverk. Det fungerar bara annorlunda för mig, jag har aldrig haft någon ambition att fånga en generation. Jag har inga strategier eller visioner med det jag skriver. ■

DU HAR FÅTT BREV FRÅN RÖDA BARNEN!
ÖPPNA SNABBT, DET MÅSTE HÄNT
NÅGOT FÖRSKRÄCKLIGT!

ÄH! VÄLGÖRENHET KAN DRA ÅT
HELVETE VAD MIG ANBELANGAR!

DET ÄR JU BARA LURENDREJERI ALLTID! HOP!
FÖRST GAV MAN ALLA SINA UGLY KLÄDER
TILL UFF, OCH SÅ VISADE DET SIG ATT DET VAR
DANSKA BOVAR SOM SÅLDE SKITEN OCH
KÖPTE HOROR OCH WIENERBRÖD
FÖR PENGARNA!

VARJE KVÄLL SATT JAG OCH TITTADE EFTER
MIN JAG ÄLSKAR PLUGGET-TRÖJA PÅ
RAPPORT! FÖRGÄVES!

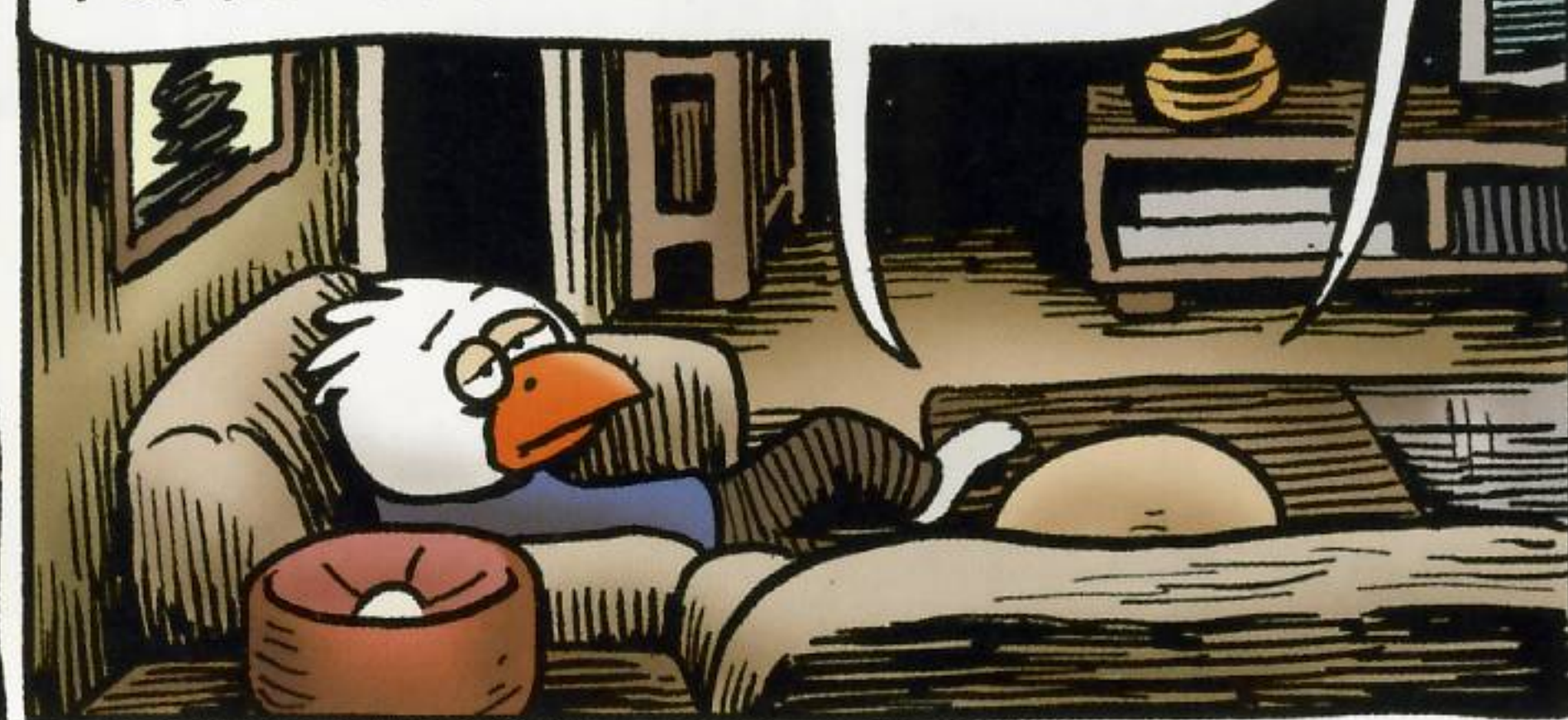
SEN STAOSMISSIONEN SOM GAV ALLA
INSAMLADE PENGAR TILL SINA FETA
CHEFER SOM GAV BORTSKÄNKTA LÄGEN-
HETER TILL SINA FETA UNGAR!

SAMMA SAK MED RÖDA KORSET, ALLT
MAN GAV TILL TSUNAMINGICK TILL
CHEFERNAS LÖNER!

VARFÖR SKA EN MASSA RIKA CHEFER HA
ASMYCKET LÖN FÖR ATT JOBBA MED VÄL-
GÖRENHET? DU VET BARCELONA, FOTBOLL-
KLUBBEN? DERAS BOSSAR JOBBAR
IDEELLT FÖR ATT DET ÄR EN ÄRA!

VARFÖR KAN INTE DE HÄR SVENSKA
KUKHUVENA GÖRA DET OCKSÅ?

MEN MAN KAN JU INTE BARA SLUTA GE
PENGAR, DET GÅR JU UT ÖVER DE FATIGA!

JÄ, MEN DET ÄR INTE PÅ MITT SAMVETE,
JAG VÄGRAR BETALA TUSEN SPÄNN
TILL EN MILJARDÄR FÖR ATT HANS KA
GE HUNDRA TILL STARVIN' MARVIN!

ÄR HAN HUNGRIG FÅR HAN RINGA
ANTONIA AXSSON JOXSSON OCH HÖRA
OM HON HAR NÅGRA KRONOR ÖVER...

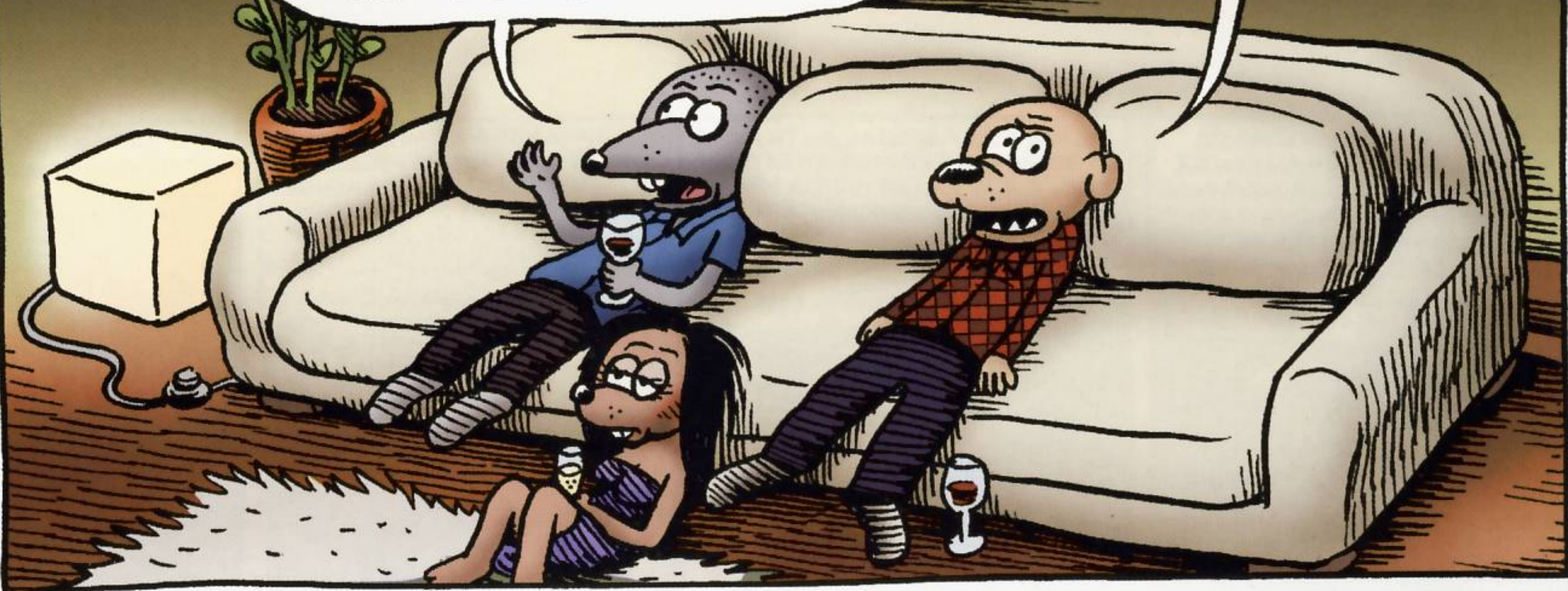
"KLICK KLOCK KLICK KLOCK
LUNCHIE MUNCHIES HMMM?"

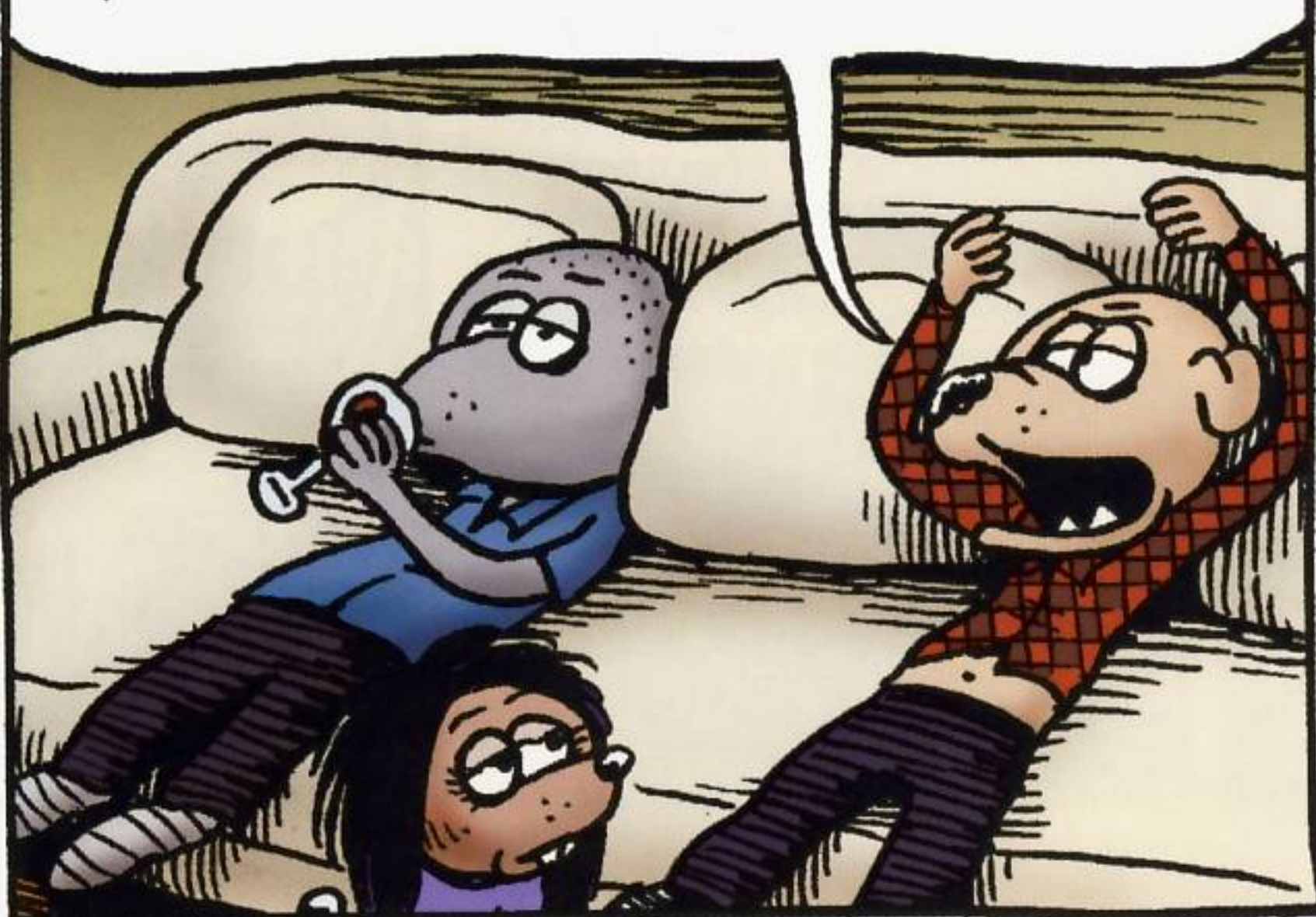

JAG FATTAR INTE HUR OLA KAN HÅLLA PÅ
OCH SPELA SKIVOR PÅ OLIKA STÄLLEN
VARJE JÄVLA DAG FÖR 200 SPÄNN,
ÖL OCH CLUBSANDWICH!

OM JAG VARDJ SKULLE
JAG HETA DJ BÄRS!

JAG SKULLE LIRA MED BAR ÖVERKROPP
OCH ENSÅN DÄR HJÄLM MED ÖL-
BURKAR PÅ, OCH JAG SKULLE BARA
SPELA MAGNUS UGGLA OCH I COME
FROM THE LAND DOWN UNDERRRR!!

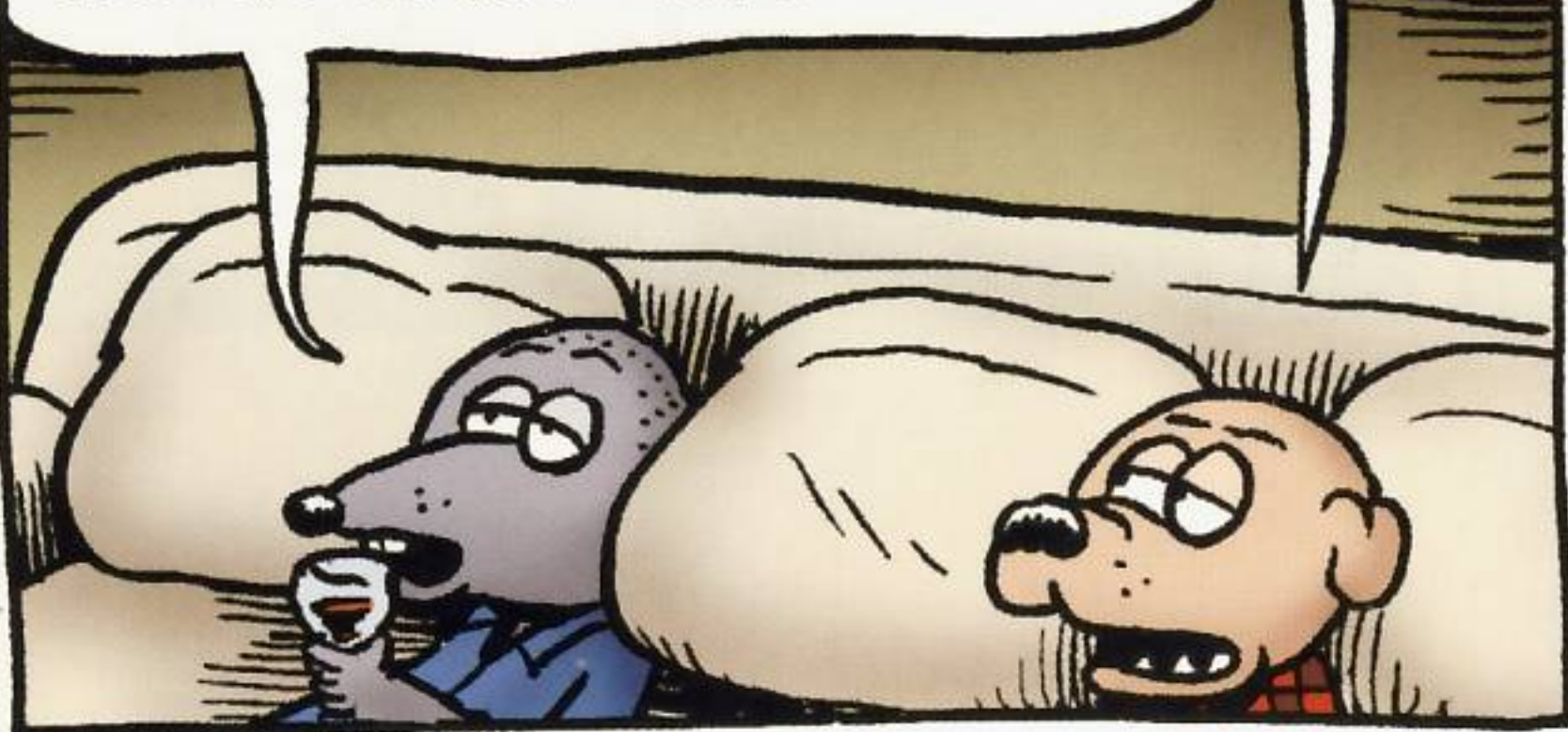

JAG SKULLE VARA DEN BÄST BETALDA
DJ:N I SVERIGE! KOMMER ALLTID
SENT SOM FANTILL SPELNINGEN,
TRETTIO LUMPAR ÖLABRÖLABANANER
FRAMFÖR BÅSET SOM BARA VRÅLAR!
DJ BÄRS! DJ BÄRS! DJ BÄRS!

DET SUGIGASTE MED ATT VARA DJ
TYCKER JAG VERKAR VARA ATT MAN
MÅSTE DRAS MED DE DÄR SVINTUNGA
SKIVCASEN NÄR MAN SPELAT KLART
OCH GÅR VIDARE! DET ÄR SOM ATT
HJÄLPA NÅN ATT FLYTTA VARJE
GÅNG MAN GÅR UT!

WE MOVE WAX LIKE KILOS...

NEJ, DET VÄRSTA ÄR ATT MAN HAR EN
MASSA SPÄNN NÄR MAN STÅR DÄR
OCH ÄR ALLAN BALLAN, MEN NÄR
MAN DRUCKIT UPPSITT GAGE OCH
PACKAT IHOP SITT SHIT HAR ALLA
DRAGIT HEM MED NÅN PISSFULL
FINGERPULLAR INDIEFEJA!

DU BESKREV JUST HELA MITT LIV...

UNDRAR HUR LÄNGE MAN MÅSTE VARA SINGEL INNAN MAN KAN GÅ PÅ DEJT UTAN ATT KÄNNA SIG SOM EN TREBARNSPAPPA SOM FULAR SIG MED EKONOMICHEFEN PÅ JULKONFERENSEN...?

BLA BLA BLA BLA...

JAG HAR I OCH FÖRSIG ALLTID TYCKT ATT DET ÄR LITE SKÄMMIGT ATT GÅ PÅ DEJT... DET ÄR SOM ATT HANDLA GORBY-PIROGER, DASSPAPPER OCH EN SLITZ, ALLA SER VAD DU HAR FÖR PLANER FÖR KVÄLLEN...

BLA BLA BLA BLA BLA...

MEN JAG MÅSTE SÄGA ATT JAG ÄR LITE IMPAD AV MINA DEJTINGSKILLS TROTS ATT JAG VAR IT LITE UR MATCHEN SÅ LÄNGE! DET ÄR VÄL SOM ATT SIMMA ANTAR JAG, NÄR MAN LÄRT SIG DET SÅ SITTER DET!

DET HÄR VAR TREVLIGT!

JA, SKA VI GÅ HEM OCH KLÄ AV OSS KLÄDERNA NU?

VISST FAN, JAG LÄRDE MIG JU ALDRIG ATT SIMMA...

KELLERMAN 1592

JÄVLAR VAD STÖKIGT DET BLEV IGÅR!

JÄVLAR VAD STÖKIGT DET ÄR HELA TIDEN NU FÖRTIDEN...

FÖRST STOPPAR MAN IN EN PRILLA FÖR MAN ÄR SÅ RÖKSUGEN, SEN EN TILL OCH EN TILL, SEN EN ÖL FÖR MAN MÅSTE JU FÅ DRICKA EN ÖL...

EFTER ÖLEN BLIR MANSJUKT SUGEN PÅ EN SPLIRRE, OCH EFTER DEN BLIR MAN LITE PECKISH...

MEN EFTERSOM MAN INTE BORDE ÄTA EFTER MIDDAGEN TAR MAN BARA NÅGOT LÄTT, EN MCFISH UTAN POMMES, SEN NÅGRA CIGG EFTER MATEN, SEN MERA SPRIT OCH SEN VÄRSTA KEBABTALLRIKEN PÅ VÄGEN HEM OCH EN FET HÖVDING SOM NIGHTCAP...

HASSE & TAGE SA JU DET, SUMMAN AV ALLA OLIKA LASTER ÄR KONSTANT...

DET HADE DE JÄVLIGT RÄTT I! ALLA OLIKA LASTER KONSTANT HELA TIDEN, SÅ ÄR DET...

KELLERMAN 1593

JAG ÄR SÅ OSUGEN PÅ JUL OCH NYÅR SÅ DET FINNS INTE! JAG SKULLE VILJA SKITA I ALLT DET DÄR OCH TA EN SISTA MINUTEN NÄNSTANS ISTÄLLET.

DET ÄR VÄL INGET SOM STOPPAR DIG?

SISTA MINUTEN ÖVER JULHELGEN? DET FINNS BARA ODESINFICERAT UTAN DUSCH OCH SÄNG I ABUGRAIB KVAR, 14 DAGAR, AVRESA FRÅN GÖTEBORG...

TURKIET FINNS DET ALLTID BILJETTER TILL...

TURKARNA TORTERAR KURDER, DIT SKA MAN INTE ÅKA...

GOA BRUKAR FINNAS EN DEL...

INDIEN? JÄVLA WIFE BEATING SONS A BITCHES HELA BUNTEN!

ATOMBOMB HAR DE OCKSÅ!

JA JA, DU FÅR VÄL ÅKA UPP TILL NORRLAND OCH ÅKA SKIDOR DÄR?

SAMEFÖRTRYCKET DÄR? DE FÅR JU INTE ÅKA SKOTER PÅ FYLLAN LÄNGRE!

KELLERMAN 1594

Hemma hos Hans

Han har blivit polisanmäld, JK-anmäld och fått hatmejl från Tel Aviv. Han har kallats rasist, sexist, nazist och kommunist. Kort sagt: han gör satirteckningar som ingen annan. Rocky har träffat Hans Lindström. Text: Jacob Härnqvist Foto: Joi Grinde

Att kliva in i Hans Lindströms arbetsrum är som att kasta sig in i ett slags pågående, hemtrevligt, kreativt kaos. Det första man möter är ett enormt skrivbord med dator, pennor och papper. Lite längre in i rummet kommer en härlig bismak av pojkrum. En sandsäck hänger från taket, en motionscykel står bredvid, och så bokhyllor i oändlighet. Bokhyllorna är fulla av böcker, cd-skivor och historiska dokumentärfilmer.

– Jag har alltid varit intresserad av historia, och särskilt flygplan, erkänner Hans.

Han ger ett väldigt godmodigt och harmoniskt intryck, inte alls som någon som med jämna mellanrum anklagas för uppvigling mot invandrare, kvinnor och judar. Han känns mer som en pojke som tycker om att ha kul i största allmänhet. Ibland med någon av de många kamerorna i hyllan bakom skrivbordet – ”Jag plåtar jävligt mycket” – ibland genom att kolla på film och ibland genom att läsa böcker om flygplan. Och ibland genom att göra satirteckningar.

Det är naturligtvis satirteckningarna vi kommit för att avhandla. Satirteckningarna, och varför han gör dem. Och varför folk reagerar som de gör. Och hur det kom sig att han överhuvudtaget blev satirtecknare; ett yrke som är minst lika dolt och mytologiserat som obduktionstekniker, professionellt medium eller privatdetektiv. Men som verkar bra mycket roligare. Den första frågan som infinner sig är således hur Lindström hamnade i satirbranschen. Det visar sig att han gått den långa vägen via en mängd andra jobb.

– Ja, jag kom inte igång förrän jag var 43 år gammal. Innan dess pluggade och jobbade jag. Den här historien har jag dragit så många gånger att jag skulle vilja hitta på en ny version av pur leda, men i korta drag gick jag i skolan tills jag var arton och sedan började jag jobba inom industrin. Jag var svetsare och betongarbetare. Sedan tröttande jag på det och började skola om mig till lärare i svenska och engelska.

Något som heller inte höll särskilt länge.

– När jag var färdig insåg jag att jag inte ville undervisa en massa snorungar, så jag började plugga litteraturvetenskap istället.

Resultatet av de där studierna blev en doktorshatt år 1993. Lindström disputerade genom att ge ut en doktorsavhandling betitlad ”Skrattet åt världen i litteraturen”, en gedigen lunta utgiven på Carlssons bokförlag. Hans Lindströms akademiska karriär verkade utstakad. Lika utstakad som betonggutarkarriären och ämneslärarkarriären. Det vill säga, han tröttade ungefär i samma ögonblick han börjat.

– Ja, jag upptäckte att den akademiska världen inte var för mig. Den var alldeles för underlig och inkrökt. Jag visste inte riktigt vart jag skulle ta vägen, men så en natt kom jag på det. Jag hade ju alltid tecknat, och klottrat lite här och var. En gång hade jag visat några teckningar på en herrmiddag, och killarna vek sig av skratt. En natt låg jag och tänkte på det och kom på att jag kanske kunde bli satirtecknare.

FRÅN REFUSERINGAR TILL FÖRHANDLINGAR

Att bli etablerad satirtecknare är förstås inte det lättaste. Som i alla kreativa, individualistiska jobb är etableringsfasen lång. Det räcker inte med talang. Uthållighet är minst lika viktigt.

– Jag satte igång med världens fart och tecknade en jävla massa teckningar. Sedan skickade jag dem till en jävla massa tidningar. Och blev refuserad hela tiden. Jag visade teckningarna för kompisar som bad mig att lugna ner mig, inte vara så fräck, så kunde man ju inte rita. Det gjorde mig bara irriterad. Det är ju ingen mening att rita satiriskt om man ska lägga band på sig själv. Så jag fortsatte i samma stil.

Så småningom fick han napp från tidningen Lundaliv.

– Och sedan började Arbetet köpa teckningar också. Och tidningen Hundsport, av alla tidningar. De tecknar jag fortfarande för efter alla dessa år.

Däremot var det långt kvar till försörjningen.

– Första månaden jag fick in pengar var jag skitmallig. Jag fick in ungefär tiotusen spänn och

kände mig som en världsmästare. Men det gick ju inte att leva på.

Dock var det en bit på vägen. När Lindström publicerat sig ett antal gånger återkom många av de som tidigare refuserat honom. De hade tänkt om. Det kanske trots allt gick att publicera något av Lindströms lätt anarkistiska alster. Det visade sig fungera utmärkt och snart var bollen i rullning. Och i takt med att beställningarna ökade i antal kom pengarna in. Efter några år kunde Lindström börja ta ut en lön. Och samla ihop teckningar till ett första album.

– Det kom 1998. Det har blivit femton album totalt. Dom säljer i rätt stadig takt.

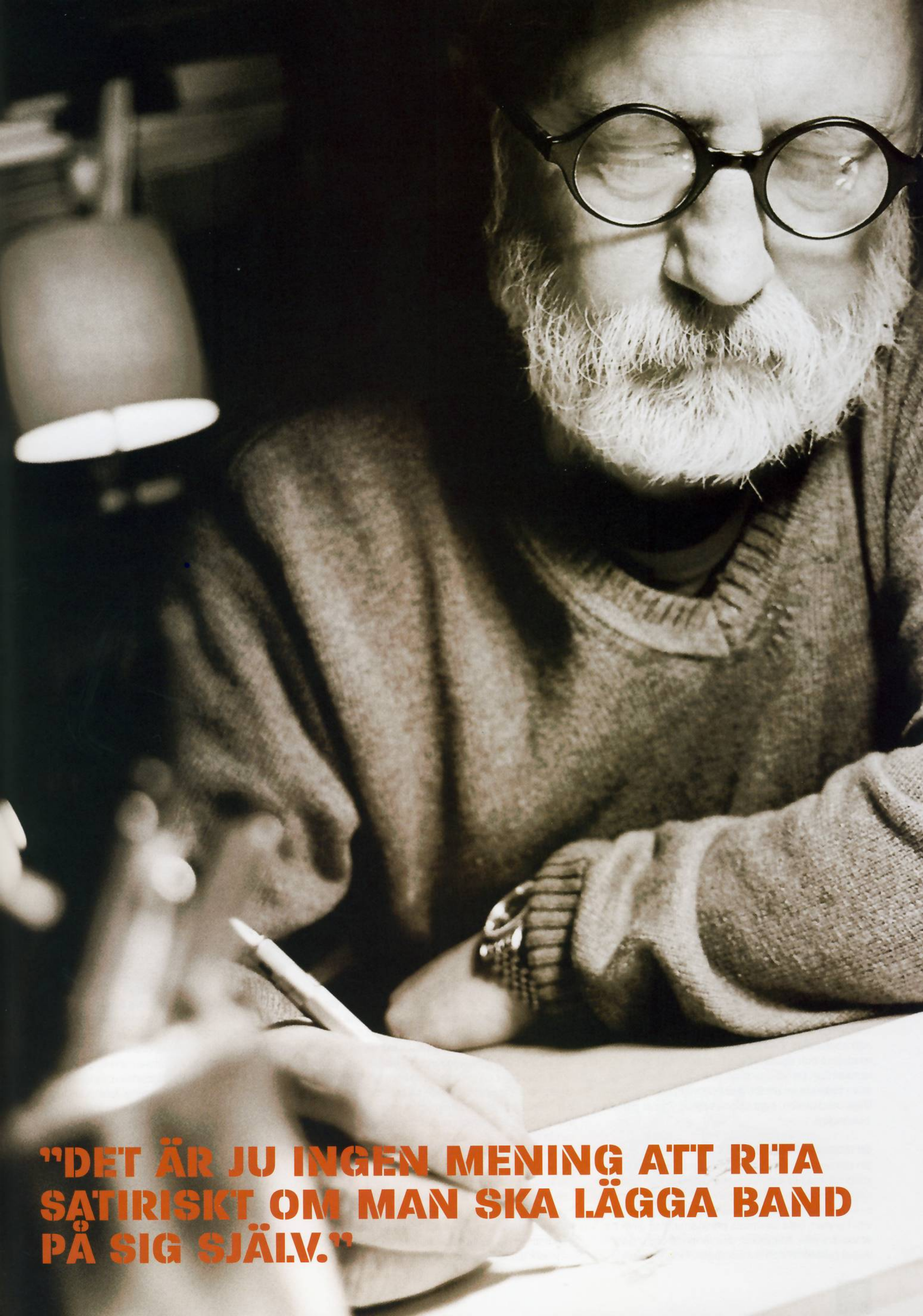
Idag säljer Hans teckningar på stadig basis till ett tjugotal tidningar. Bland dem finns DN, Uti vår hage och Vårdfacket. Och nu behöver han inte skicka runt teckningarna längre.

– Nej, nu är jag så etablerad att tidningarna ringer självmant. Jag har ju hemsidan som säljkanal också. Där har jag ungefär fem tusen besök om dagen. Många av besökarna är tidningsredaktörer. Så när jag lagt ut en färsk teckning händer det att någon redaktör ringer och vill köpa den. Det är ett trevligt förhandlingsläge. Man klämmer ur så mycket pengar man bara kan i det läget.

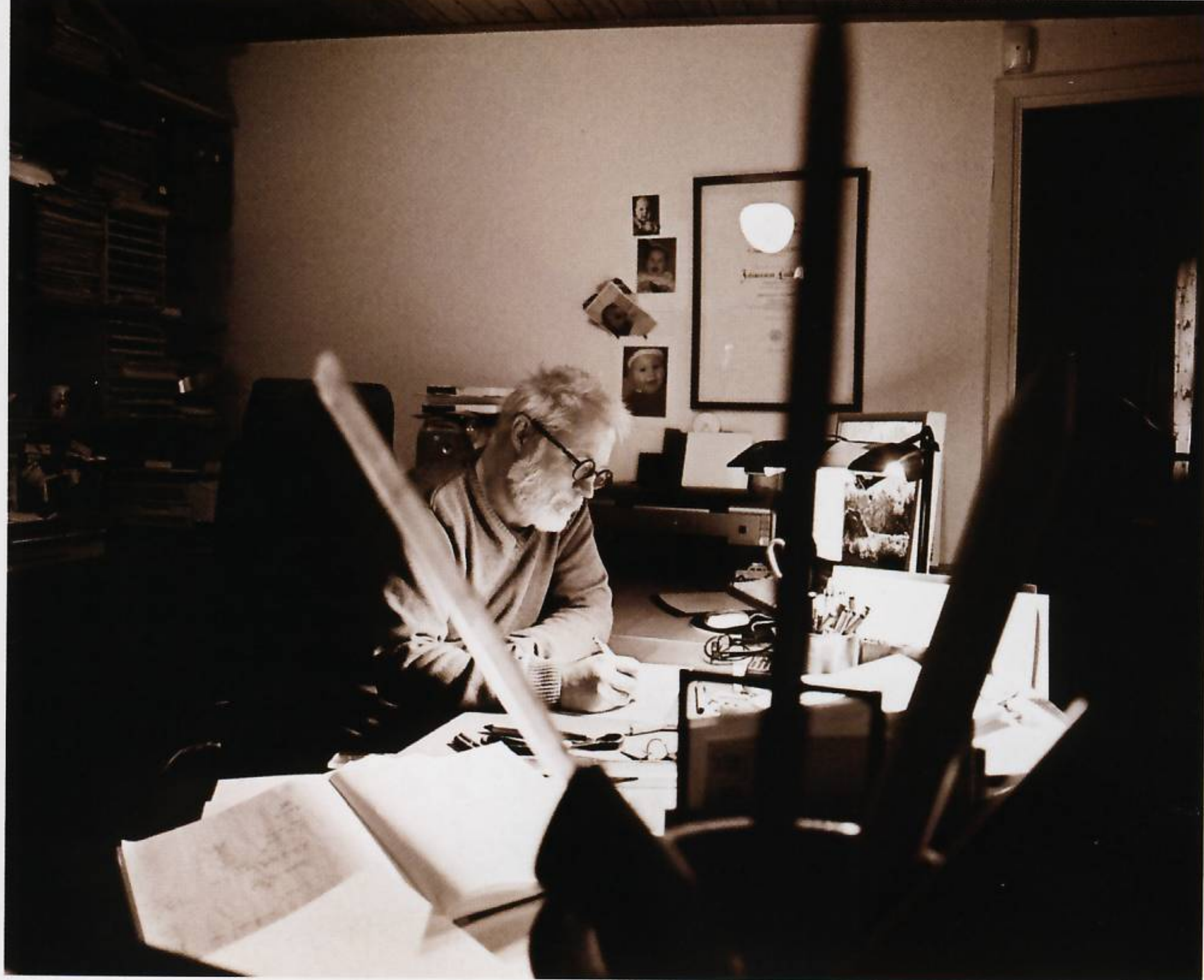
HATMEJL FRÅN TEL AVIV OCH NEW YORK

Under de femton år som gått sedan starten har Hans Lindström blivit landets utan tvekan mest kände satirtecknare. Teckningarna förekommer i vitt skilda sammanhang. Och reaktionerna på hans teckningar går lika vitt isär. Många hyllar hans humor medan andra försöker få honom anmäld hos diverse instanser.

– Ja, reaktionerna är hur olika som helst. Jag får många uppskattande mejl. Många kvinnor skriver att de gillar vad jag gör, fler kvinnor än män faktiskt. Och många mejl är så trevliga att jag inte vet vad fan jag ska svara. Det får bli lite standardmässiga svar sådär. Men det är trevligt när de skriver att jag räddat deras dag, vilket händer rätt ofta. Jag får rätt ofta förslag och idéer på teckningar också. Oftast

**"DET ÄR JU INGEN MENING ATT RITA
SATIRISKT OM MAN SKA LÄGGA BAND
PÅ SIG SJÄLV."**

”JAG GILLAR ATT ATTACKERA ELLER IFRÅGASÄTTA DEN RÅDANDE ORDNINGEN.”

helt oanvändbara, förstås. Det kan vara långa listor på vad som hänt folk på jobbet, eller ute på gården. Eller saker jag borde ta upp inom storpolitiken. Jag får många rörande mejl från invandrare också. En del skriver på knagglig svenska att de ska hjälpa mig om jag får problem någon gång. Och någon erbjöd sig att översätta mina album till turkiska, vilket i och för sig inte ledde någonstans.

Däremot har Lindström blivit översatt till både finska och danska.

– Och jag har en agent som försöker sälja in mig i Storbritannien. Det har varit några smånapp, men ingenting har hänt ännu. Det skulle kunna fungera eftersom många av mina teckningar är rätt så universella, men vi får se vad som händer.

Några av reaktionerna har förstås inte varit av det helt positiva slaget. Lindström har blivit anmäld till både JK och polisen, bland annat för en teckning som avhandlar hedersmord. JK avskrev anmälingen tämligen snabbt. En annan teckning handlade om muren på Västbanken i Israel. Den bilden publicerades i DN.

– Det blev ett jävla liv. DN blev mejlbombade, och jag fick hatbrev från Tel Aviv och New York. Det konstiga var att det inte blev så mycket reaktioner inifrån landet, utan utifrån. De där människorna är rätt obehagliga. De har rapportörer som bevakar medierna och bestämmer vilka som ska kallas antisemiter. De vill inte diskutera saken, de vill bara förbjuda en att använda pennan, att yttra sig. Ingen diskussion, inga öppna samtal. Det är ganska obehagligt.

EN TECKNING PÅ TJUGO MINUTER

En del negativa reaktioner måste man kanske räkna med när man är satirtecknare. Om man inte retar upp någon är det inte mycket mening.

– Nej, absolut, jag vill skapa debatt. Jag vill röra om i grytan, hitta de ömma punkterna. Jag gillar att attackera eller ifrågasätta den rådande ordningen. Alltså hyckleriet och dubbelspelet. Och folk verkar

gilla det. Jag går rakt på sak. Det har någon slags terapeutisk verkan både för mig och läsarna. Många av dem brottas med sådant som jag tar upp i samhället: fördomar, elaka chefer, olika slags förtryck. Jag minns själv hur det var, jag har haft superjävliga jobb, jag ryser fortfarande när jag tänker på det.

Vad kännetecknar annars en bra satirtecknare?

– Inga bundsförvanter och inga allianser. Man ska inte hejda sig, inte följa trender. Och man driver inte med offren. Man måste också ta risken att gå för långt. Det har ju hänt att jag skojar grovt med något och sedan fått fler fakta på bordet. Då ångrar man sig. Men man måste ändå ta risken.

Hur går tecknandet till då, rent konkret?

– Ibland bara ritar jag en idé rakt av och ibland baseras det på en aktuell händelse, som Fuglesang eller den där kvinnliga politikern som sade att män är djur eller något annat tacksamt. Men i grunden ligger alltid typiska humorgrepp, som att placera något välkänt i en ovanlig miljö, vända på invanda begrepp och förhållanden och så vidare. Det är ju de klassiska metoderna som fungerar. Men om man tar Forsmark som exempel, där ett antal personer tydligen var berusade på arbetstid, såg jag ju nyheten på tv först. Det var ju ett bra uppslag till en teckning, tänkte jag, så jag gick in på nätet för att kolla hur kärnkraftverket såg ut. Det var själva researchen. Sedan började jag bolla med ord och ordlekar. Jag kom att tänka på ”Helan går”, snapsvisan, och så blev den ”Larmet går”. Sedan återstod inte mycket mer att göra, idén var klar och själva tecknandet tog inte så lång tid. I runda slängar tar en sådan teckning tjugo minuter att göra. Först bollar jag lite med mig själv, sedan gör jag en blyertsskiss, sedan gör jag färdigt den i tusch. Och olé, så har vi en satirteckning.

En sådan teckning om dagen är Lindströms normala produktionstakt. Vettigt, eftersom han också säljer en om dagen. Vilket kanske låter lite, men något som han tycks tjäna ganska bra pengar på.

– Priset jag får varierar mellan några hundralappar,

om det är en landsortstidning, till tiotusentals kronor om teckningen används i reklamsammanhang. Men jag ritar inte en säljbar teckning varje dag. Jag gör mycket skit. I gengäld kan man återanvända gamla teckningar. Nu när Mona Sahlin blev partiledare sålde jag en fem år gammal teckning med bara några mindre justeringar i en pratbubbla.

GÖRA AVTRYCK

Under de femton år Hans Lindström hållit på har han hittat den klassiska Lindström-stilen.

– Mina bilder spretade mycket i början, det tog ungefär tio år innan jag hittade min stil. De har en viss ton och form nu. Innan kunde de se ganska olika ut. Den röda tråden är att jag alltid har tecknat om allt möjligt, jag har ingen nisch egentligen. Det gillar folk också, att jag inte är tillrättalagd eller specialiserad på något. Det jag gör rör folk i deras egen tillvaro, just för stunden. En annan röd tråd är att jag inte gör strippar. Jag är en konsekvent enbildstecknare. Det var lite ovanligt när jag började, vilket kanske var lite tur. Alla andra gjorde serier, jag var ensam om att göra enstaka bilder.

Att kunna försörja sig riktig bra på något man tycker är roligt verkar ju vara rena drömmen. Vad är det bästa med jobbet?

– Jag är förhållandevis oberoende av chefer och överordnade. Jag kan styra mina dagar själv och få utlopp för mina idéer. Nackdelen kanske är att jag tvingas till viss social isolering. Ibland är det ju inget drömjobb heller. Man ska göra en rolig teckning om dagen och helst sälja en också, man ska dra in pengarna helt på egen hand. Så man är ju lik förbannat fast i ekorrhjulet, det kommer man ju aldrig undan. Ibland spyr jag ju på mina bilder också, jag kan bli hur trött som helst på dem. Men det finns ju en praktisk nytta också. Det blir inte lika förskräckligt att tänka på döden om man gjort ett litet avtryck i livet. De här teckningarna är ett sätt för mig att förlänga livet bortom mig själv, om så bara en liten bit. ■

...Å VAD GJORDE DU I
BORÅS ALLSÅ, AHMED?

JAK TREFFADE MIN DÅTTER
ALLSÅ - NITTÅN, TJYGE
GÅNGER ALLSÅ!

JAG TYCKER INTE MAN SKA BYG-
GA MURAR MELLAN MÄNNISKOR.

JÄVLA ANTISEMIT!!

Teckningen ovan gjorde jag efter ett par omskrivna s.k. hedersmord och la ut på min hemsida. Några rättrådiga svenskar höll den för rasistisk och tyckte den var hets mot folkgrupp och försökte få mig åtalad. Den gick till JK som naturligtvis avskrev det hela. Om jag hade åtalats och fällts för den, hade Sveriges satiriker alla kategorier fått lägga ner verksamheten och omskola sig till något mer samhällstillvänt.

Det här var min söndagsteckning i DN för ett par år sedan. Jag var så trött på att så snart någon var kritisk mot tex israelernas murbygge, så skrek murens försvarare "Antisemit!" - frågan fick inte ens diskuteras. Och mycket riktigt så utsattes DN omedelbart för en gigantisk mejlbombning organiserad av en högerisraelisk amerikansk nättidning och jag fick mängder av hat- och hotmejl från såväl New York som Tel Aviv.

HÄR KOMMER ASTRID LINDGREN,
TJOLAHEJSTJOLAHOPP, TJOLAHOPPSAN SA,
HÄR KOMMER ASTRID LINDGREN,
Å HON MÅR INTE BRA!

Å VAD GJORDE DU Å OLLE
PÅ ERA FEM SEMESTER-
VECKOR DÅ?

TJA, EN GÅNG SATTE
HAN PÅ MEJ Å EN GÅNG
VAR VI I ULLARED Å
HANDLADE!

Ett par gånger om året brukar jag ha utställning med mina alster. Original säljer jag ogärna, men väl signerade kopior - och då är ovanstående två teckningar nästan alltid favoriter. Varför har jag ingen aning om. Kanske nuddar de på något sätt vid den svenska folksjälens - om den nu finns.

AKTA STÖMIPÅSEN!

LÄGET?

Jag ombads också att till den här artikeln välja ut ett par egna absoluta favoriter. Det är svårt - ofta är jag genuint trött på mina egna alster. Men de två ovan tillhör i alla fall den kategori teckningar jag själv bäst tycker om. Men de är av en typ som är svåra att göra, så de blir inte så många.

Command & Conquer 3: Tiberium Wars

Format PC, Xbox 360 Utvecklare EA

Med skådisar från *Battlestar Galactica* och *Lost* och med skinnorre sällan Michael Ironside som frontfigur kommer nästan-remaken på *Command & Conquer*, full av retrodoftande filmsekvenser. Det är tillbaka till rötterna som gäller, med GDI mot Nod, den onde Kane mot världen. Och allt är som förut, fast lite snyggare, och lite bättre balanserat. Och med en tredje fraktion ...

Joakim Bennet

4/5

Virtua Tennis 3

Format PS3 Utvecklare Sumo Digital

Jag har alltid varit en *Top Spin*-spelare. Inte för att Xbox tennisspel nödvändigtvis håller högre klass, utan för att det är mer lättillgängligt. *Virtua Tennis* vinner inte över mig denna gång heller – trots proffsigt upplägg är det mest en snygg uppdatering av de tidigare spelen. Och lite för tekniskt, med aningen för trång kostym. *Top Spin* är för oss som aldrig lyckats få en riktig boll över nät. *Virtua Tennis* för er andra.

Joakim Bennet

3/5

Supreme Commander

Format PC Utvecklare Gas Powered Games

Pseudouppföljaren till briljanta *Total Annihilation* konkurrerar i vår med *Command & Conquer 3* om strategitronen. Inget av spelen håller världsklass, och *Command* vinner på ren nostalgi. Skalan som jag älskade i *Annihilation* ter sig nu rätt överväldigande. Och jag som inte längre gillar att samla in resurser tvingas nu jobba med två olika samtidigt. Det är underhållande, men på tok för hardcore. Jag är gammal och trött.

Joakim Bennet

2/5

Guitar Hero II 360

Format Xbox 360 Utvecklare Harmonix

När jag recenserade *Guitar Hero II* till PS2 förra året, trodde jag att det inte kunde bli bättre. Men 360-versionen skjuter högre, med enkla grepp som fler låtar och en helt ny gitarr – en vit, ostig X-plorer. Iron Maidens *The Trooper* väcker minnen från när man tyckte att monstret Eddie var det coolaste på planeten. Och snart kommer det även nedladdningsbara låtar. Får jag sätta 6/5?

Joakim Bennet

5/5

Motorstorm visar vad Playstation 3 är kapabel till.

Motorstorm

Format PS3
Utvecklare Evolution

Playstation 3 är här. För det allt annat än överkomliga priset av (cirkus) 6 200 spänn kan den svarta, högblanka monsterlådan bli din, inklusive Blue-rayspelare och allt. Men trots den stora mängden lanseringsspel är det svårt att finna riktiga guldklimpar – de flesta titlarna finns redan ute till andra konsoler. Trist. *Motorstorm* hör till undantagen, och tar hem pluspoäng bara på att vara en egen ip. Det är vansinnigt vacker och smutsig racing med allt från bågar till monster-truckar. Leran bokstavligen stänker mot tv-rutan när jag kämpar mig runt banorna, belagda i Monumental Valley-området i sydvästra USA, gammalt indianland välkänt från otaliga Westernrullar.

Kontrollen sitter som en smäck och utmaningen ligger istället i att försöka hitta rätt spår på sträckorna, som är fulla av raviner, klyftor, sedan länge uttorkade sjöbottnar och rampliknande utsprång.

Valmöjligheterna är enorma, och det kan betyda skillnaden mellan vinst och förlust att välja just den där högersvängen, eller det där guppet. Helt beroende på vad motståndet har för sig, förstås. För man kan inte bara memorera bästa rutten och sen krossa allt motstånd gång på gång. Jag måste hela tiden omvärdera min körstil och mitt vägval. Och trots att de finns relativt få banor i spelet blir det tack vare detta aldrig långkukigt.

Fordonen är inte heller legio och man finner snabbt favoriter och lär sig hantera dem. Den fina avvägningen mellan boost, handbroms och gas tar ett tag att vänja sig vid men när jag väl gjort det känns det som om man aldrig ägnat sig åt annat.

Jag vet inte om *Motorstorm* i sig är en orsak till att köpa en svindyr konsol, men har du ändå bestämt dig för att ligga sked med Sony så ska det här spelet bli ditt förstaval.

Joakim Bennet

4/5

UTAN HÄMNINGAR I TYROLEN

Bland aningslösa europeer brakar komikern Peter Magnusson loss med sina vansinniga upptåg av pinsamheter som till och med får de mest härdade TV-tittare att sätta skrattet i halsen och blunda, och inte minst undra: Hur tusan vågar grabben?

Text: Thomas Olsson Foto: TV4

Peter Magnusson provocerar folk på gatan, helt utan hämningar, för att locka fram ett garv, en dålig stämning eller bara förvirring. Helst ska skämtet vara på Peters bekostnad, som när han hoppar in som guide på en buss med turistande japaner i Stockholm och förklarar att man på Kungsträdgårdsgatan kan köpa en prostituerad till ett "resonabelt" pris, mycket billigare än till exempel på

Narvavägen.

Han är förvånad över att få bli intervjuad i Rockymagasinet, som han själv trodde bara innehöll intervjuer med smala, coola människor och inte med någon tönt från TV4. Men Rocky frågade ut honom om mötet med Borat, skämt om sportkommentatorer och hur det kändes att få stryk av Bert Karlsson.

Hur blev du TV-komiker?

– Jag pluggade film i USA och England. När jag kom hem jobbade jag runt med lite allt möjligt, bland annat reklamfilm. Jag och min kompis Joakim Franke spelade in pilotavsnittet av *Pyjamas* och Z-TV gillade idén.

Kände du din blivande humorkollega David Helenius sedan tidigare?

– Nej, vi träffades för första gången när vi började göra *Pyjamas*. Han var programledare för ett annat program och produktionsbolaget Baluba fixade ihop oss. Så vi träffades där.

Nu har du gjort *Pyjamas*, *Hey Baberiba* och *Situation Magnusson*. Vad har varit roligast?

– Det är så svårt att säga. Allt är roligt när man gör det. *Situation Magnusson* har på ett sätt varit minst rolig för vi hade så jävla bråttom när vi spelade in. Det blev

väldigt stressigt. Vi spelade in förra våren och det var mycket ångest förknippat med det. Till skillnad då mot *Hey Baberiba* som vi höll på med i två år. Så *Hey Baberiba* har ju varit den största grejen. Sen var ju *Pyjamas* också roligt eftersom det var det första jag gjorde i TV. Man brydde sig inte så mycket om saker runt omkring då, som till exempel tittarsiffror. Så alla har varit roliga på sitt sätt. Det här svaret kanske inte blev så tydligt ...

I det nya programmet åker du ut i Europa och driver med folk. Var det på grund av att du blir igenkänd i Sverige?

– Det var flera anledningar men den största var att folk skulle känna igen mig i Sverige. Fast jag vill spela in mer i Sverige i fortsättningen, men då får man väl se till att maskera sig bättre. Grundidén till *Situation Magnusson* var att jag skulle skoja med svenskar utomlands. Dokumentera det som händer med oss svenskar när vi åker på semester och kopplar av. Dessvärre så hittade vi inte så många svenskar när vi filmade så då gick vi på lokalbefolkningen istället.

Är det lättare att driva med andra europeer än med svenskar?

– Ja, det är tacksamt men också svårt eftersom jag är svensk och inte pratar engelska lika bra som till exempel engelsmän. Det blir ju svårare för mig.

Är det skillnad på folks tolerans i Sverige mot övriga Europa?

– Ja, svenskar är nog de mest tacksamma att skoja med. Vi vill att allting ska vara normalt och misstänker aldrig att någonting kan vara konstigt. Till skillnad mot till exempel fransmän, som viftar bort det som är konstigt och bara tycker att man är knäpp i huvudet.

Är svenskar mer lättlurade?

– Nej, inte lättlurade. Mer att vi är benägna att gå väldigt långt för att det inte

ska bli dålig stämning. Om en svensk misstänker att det är något lurt på gång så låtsas de inte om det. En fransman hade nog snabbare bett en att dra åt helvete. **Har du fått kritik av folk som du har drivit med eller andra som tagit illa vid sig?**

– Festligt nog så är det förvånansvärt få som blivit arga. Klart att det någon gång

rejält kok stryk. Vi sminkade honom helt röd i ansiktet i en intervju i programmet Slussen på TV3. Man tänker att han är en kille som man kan vara rätt så tuff mot. Men han blev förbannad och spöade mig.

Var det rätt åt dig?

– Ja, det var helt och hållet rätt åt mig. Det är den risken jag tar. Jag får nog

”Om en svensk misstänker att det är något lurt på gång så låtsas de inte om det.”

varit folk som blivit irriterade men de flesta vet ju inte om att de blivit lurade.

Måste ni inte berätta det innan ni sänder?

– Nej, det finns väldigt liberala regler där. Vi frågar om lov om skämtet går för långt, men när vi gjort något enklare så har vi inte gjort det. Speciellt inte när vi varit utomlands. Det hade varit tekniskt omöjligt att prata med alla efteråt.

Finns det tillfällen då du känner att du gått för långt och valt att censurera dig själv?

– Inte i det senaste programmet. Ibland har jag gjort saker som inte kännts bra, men då struntar jag bara i att sända det. Oftast blir det ju inte roligt då heller.

Om någon skulle bli arg och slå ner dig, skulle du då tänka att den personen saknade humor eller att det var rätt åt dig?

– Jag kan ju inte gå runt och helt godtyckligt skoja med folk och påstå att de som blir arga saknar humor. Det är inte jag som bestämmer vad som är roligt här i världen. Bert Karlsson blev ju jävligt förbannad på mig förut och gav mig ett

finna mig i att någon kan bli förbannad och ta till nävarna. Men det har bara hänt en gång.

Hur är skillnaden i arbetssätt mellan Hey Baberiba och Situation Magnusson?

– Hey Baberiba skrev jag med David Helenius och två stycken från ett gäng som heter Manusfamiljen. Situation Magnusson skriver jag själv med hjälp av Anders S. Nilsson, den långa skåningen från Parlamentet. Han har mycket skojiga idéer att bidra med, men det är ju begränsat hur mycket han kan göra eftersom det bygger så mycket på improvisation.

Är det lättare att skriva själv eller i ett gäng?

– Det är mycket lättare att skriva om man är ett gäng. Man kan hjälpa varandra om man kör fast, men det är även mycket frustration.

Hur mycket filmtid går åt till varje idé?

– Man filmar en idé några gånger. Ibland kan man ha skrivit något som man

tycker är skitroligt som man sen upptäcker inte är ett dugg roligt när det genomförs. Det händer titt som tätt. Då skiter man i den idén. Man kan inte slösa bort en hel dag på en dålig idé. Även om det har hänt.

Men det lär ju ta ett tag att byta om till de olika karaktärerna också. Som när du stjälar folks kameror i en tjockisdräkt?

– Kostymerna är nog inte tidstjuven där, det tar inte så lång tid att sätta på sig en tjockisdräkt. Däremot kan det vara jobbigt att släpa ner den till Tyskland.

Har du någon favorit bland dina karaktärer?

– Både ja och nej. Vissa karaktärer kommer nog växa med tiden och det är roligt. Jag har en göteborgare som är med i nya programmet som jag gillar. En

”Festligt nog så är det förvånansvärt få som blivit arga.”

bitter kommunistgöteborgare som tycker att det var bättre förr. Allting som har lite göteborgskt i sig tycker jag är roligt.

Vad är roligast att skämta om av politiker och sportkommentatorer?

– Sportkommentatorer tveklöst. Det är tråkigt att skämta om politiker, jag är trött på det. Från och med nu ska jag skämta mer om sportkommentatorer. Allt från Christer Ulfbåge till Staffan Lindeborg.

Du träffade Borat i Cannes. Hur gick det till?

– Det var egentligen ingen stor grej. Han var där och gjorde reklam för sin film så jag mötte upp honom och pratade lite, men det var ju inget planerat. Jag rullade fram i min rullstol och låtsades känna honom.

Du har sagt i en intervju att det är lättare att vara komiker när man är ful, och du påstod att du är ful. Ändå har du varit med i *Ladies Night* som ska vara en sexig tjejföreställning?

– Har jag sagt att jag är ful? Det var larvigt sagt för jag ser nog ganska vanlig ut, så det tar jag tillbaka. Jag är nog rätt snygg när jag tänker efter. Men *Ladies Night* var nog mer humoristiskt än sexigt. Martin Stenmark är ju i och för sig rätt sexig men jag tror inte jag kom med där av den anledningen.

Får du många sådana förfrågningar där du ska vara rolig i mer kommersiella sammanhang, som till exempel företagsgig?

– Ibland. Jag gör företagsgig och sånt tillsammans med David Helenius och Christine Meltzer som Hey Baberiba. Vi fick mycket förfrågningar förut när programmet gick men då hade vi inte tid för att produktionen var så krävande. Så när vi slutade så gjorde vi det. Det blev mycket julfester där man fick skoja och underhålla berusade anställda.

Bestämmer företaget vad ni ska göra då?

– Vi får bestämma rätt mycket själva. Ofta har de en idé om vad de vill se, som kungen och drottningen, men vi skriver ju ihop något själva. Det är ju det som de betalar för. Och vi vet nog vad som är roligt och vad som inte är det. Vi har nog bättre koll än en koncernchef på Volvo ...

Vad skulle du ha jobbat med om du inte blivit komiker?

– Jag är väldigt intresserad av historia. Särskilt den svenska stormaktstiden. Ett intresse som kom efter skoltiden när man inte längre behövde vara så duktig. Så jag skulle nog velat bli historiker men är osäker om jag hade klarat av det.

Det är annars inte så långt ifrån det du gör idag till ståuppkomedi. Är det något du har provat på?

– Nej aldrig. Jag har tänkt på det ibland men jag tror inte riktigt att det är jag. Eller så kommer jag inte att våga. Sen gillar jag inte helt vanlig Släng dig i brunnen-humor. Det är någonting med den formen av humor. Även när jag sett dem som är riktigt duktiga så är det sällan som det blir riktigt roligt. Jag vet inte vad det beror på. Men man ska aldrig säga aldrig, det är möjligt att jag kommer prova det någon gång ...

Vad ligger närmast på schemat?

– Det blir en till säsong av *Situation Magnusson*. Så det är inspelningen av den som står närmast inför dörren. ■

HUR ORKAR MAN HA EN HUND SOM FÅR ALLA SOM PASSERAR ATT SÄGA NÅGOT LUSTIGT OM LASSIE?

"JAG TROR LASSIE FÖRSÖKER SÄGA OSS NÅNTING! HAR CHIP TRILLAT NER FÖR ETT STUP?"

FINNS DET NÅN ANNAN HUNDASOM SÅ HÄRT FÖRKNIPPAS MED EN KÄND FIGUR ÄN DEN DÄR BORDER COLLIE?

BORDERLINE COLIN, DET LÅTER SOM EN ENGELSK HOOLIGAN...

DET SKULLE VARA TURBOHUNDEN DÅ, OCH BEETHOVEN, MEN DE ÄR INTE PÅ SAMMA NIVÅ. DET HÄNDER ATT MAN SER EN SAKT BERNHARD UTAN ATT TÄNKA BEETHOVEN, MEN MAN SER ALDRIG EN BORDERLINE COLLIE UTAN ATT TÄNKA LASSIE!

"MEN IN BLACK"-JYCKEN DÅ? NÄR JAG SER EN SÅN TÄNKER JAG ALLTID ATT DEN ÄR EN ALIEN!

MEN ALLA GÖR INTE DET! ALLA TÄNKER LASSIE! DET ÄR SOM OM DET FANNS EN HUNDASOM SÅG EXAKT UT SOM PLUTO! EN TECKNAD HUND MED BUCKLIG NOS OCH SLADD TILL SVANSOM SPRANG OMKRING BLAND VANLIGA HUNDAR, DÅ SKULLE DEN VARA PÅ SAMMA NIVÅ SOM LASSIE!

HUNDBERT. NÄR JAG SER EN SÅN DÄR HUNDBERTHUND TÄNKER JAG PÅ HUNDBERT.

VAD HÄNDE MED ALLA DE DÄR 70-TALS-PREVENTIVMEDLEN? HAR DU NÅNSIN STÖTT PÅ EN TJEF SOM ANVÄNDER SPIRAL? ELLER SPERMIEDÖDANDE GLIOMEDEL OCH PESSAR?!

HE HE, NÄ...

PÅ SEXUALKUNSKAPEN DROG DE JU FRAM VÄRSTA LATJOLAJBANLÅDAN MED VERKTYG, MAN TRODDE JU MAN BEHÖVDE VARA INSPEKTOR GADGET FÖR ATT HÄNGA IN DEN!

EN HEL LEKTION OM NÅN JÄVLA TUNGSKRAPA MAN BEHÖVDE FÖR ATT STOPPA IN EN LITEN GUMMILUVA!

DET HADE RÄCKT MED ATT BARA DRA ETT GUMMI ÖVER EN BANAN, DET ÄR JU ALLT MAN BEHÖVER VETA!

JAG HÖRDE EN KUL HISTORIA OM PESSAR ENGÅNG! DET VAR NÅN, KANSKE EN JOURNALIST, SOM VAR I DALARNA ELLER NORRLAND PÅ ETT RAGGARMEET...

...OCH SÅ BLIR HAN UPPRAGGAD AV EN RIKTIG RAGGARSUGGA SOM DRAR MED HAN TILLEN BIL FÖR ATT PÖKA! MEN HAN FÅR KALLA FÖTTER SÅ HAN SÄGER ATT HAN INTE HAR NÅGON KÄDIS, OCH DÅ SÄGER TJEFEN...

BLÅS PÅ, JA HAR PÄSS-AR!

HAR JAG BERÄTTAT DEN FÖRUT?

SKA VI INTE RÖRA PÅ OSS SNART? VI SKULLE VART DÄRSJU, HON ÄR HALV ETT NU! DE STÄNGER SNART!

MÅSTE VI STRESSA SÅ JÄVLIGT? VI HAR DET VÄL BRA HÄR?

VARFÖR STRESSA NÄG TILL ETT STÄLLE MED SÄMRE MUSIK OCH EN MASSA FOLK SOM HÄLLER ÖL PÅ EN, NÄR VI KAN STANNA HÄR? DU HAR JU KYLEN FULL OCH ALLTING!

MEN MARIO OCH MATTE ÄR JU DÄR OCH VÄNTAR PÅ OSS!

DE KAN VÄL KOMMA HIT I STÄLLET? SÅ SLIPPER VI STRESSA?

STRESS TAR KÅL PÅ DADDY BOASTIN!

STRÄÄÄSS!

STRESS TAR KÅL PÅ HALVA BIFOLKNIN!

MEN MIN STRESS DÅ?! JAG BLIR STRESSAD NÄR NI ÄR DADDY BOASTIN!

JAG BORDE SE TILL ATT FÖRSÖKA PARA MIG MED NÅGON
INNAN VI ÅKER, FÖR NU ÄR DET EN MÅNADS CELIBAT
ATT SE FRAMEMOT...

HUR KAN MAN INTE FÅ LIGGA PÅ SEMESTERN?
DÅ SLAMPAS DET JU LOSS TOTALT!

OM MAN ÄRTJEEJ JA, MEN OM MAN ÄR
KILLE SJUNKER ENS AKTIER PÅ SEMESTERN
EFTERSOM DET GÅR SÅ MÅNGA FEJOR PÅ
VARJE HALVSNYGG TJEEJ! OCH DÄR NERE
SKA MAN SE UT SOM ROBINSON-ROBBAN
FÖR ATT FÅ MUMSA KEBAB!

MAN SKA ORKA DANSATILL
MAJA-HIII I ÅTTA TIMMAR FÖR
ATT ENS KOMMA PÅ TAL...

MAN SKA HA SNÄCKHALSBAND OCH NEON-
SMINK PÅ KROPPEN, DÅ ÄR MAN KATTENS
PYJAMAS. OCH STRANDRAGGNING ÄR
MAN JUDISKVALIFICERAD FRÅN...

SNACKA FÖR DIG SJÄLV
LIVBOJ!

DET SÄGER SIG SJÄLV ATT DET GÅR ÅT
HELVETE NÄR MAN FÖRSÖKER RAGGA
NAKEN! MAN VISAR SINA KORT INNAN
MAN BÖRJAR BETTA, OCH MAN HAR
BARA EN HÅLSTEGE MED SJUA
PÅ TOPP...

SNACKA FÖR DIG SJÄLV
HOPPBOG!

DU FÅR BÖRJA KÖRA MED ABDOMINIZERN
NU SÅ DU ÄR RIPPAD TILL NÄSTA ÅR...

NEJ, NÄSTA ÅR SKA JAG ÅKA TILL
VÄSTINDIEN DÄR DE UPPSKATTAR
LITE KVINNIGA FORMER!

VAR KOMMER DEN HÄRGITARR-SAMPLINGEN IFRÅN? DEN ÄR MED I NÅN HIPHOPLÅT OCKSÅ!

INGEN ANING, FRÅGA GONZO HAN VET ALLT SÅNT!

GONZO, VAR KOMMER DEN HÄRGITARREN IFRÅN? DEN ÄR MED I NÅN HIPHOPLÅT?

SHAFT THE MOVIE...

JÄVLAR VAD SNABB HAN ÄR! SOM EN DATAMASKIN! INTE KONSTIGT ATT DU KÄMPAR MED PLUGGET, DU KAN JU INTE FÅ IN EN INGENJÖRSUTBILDNING I HUVUDET MED ALL DEN DÄR HIPHOPTIVIAN DÄR INNE!

DU FÅR RENSA HÄRDISKEN SÅ GÅR DET BÄTTRE! "BEHÖVER JAG DEN HÄR DIAMOND D-SAMPLINGEN?" KLICKA OCH DRA TILL PAPPERSKORGEN, NU FÅR DU PLATS MED LIGGANDE STOLEN!

HAHAHAHA!

HERREGUD, MINA ÖRON! KAN DU INTE DÄMPA DIG LITE?

DÄMPA MIG?! DET HÄR ÄR MIN PERSONLIGHET!

OKEJ, KAN DU DÄMPA DIN PERSONLIGHET LITE DÅ?

MINA ÖRON ÄR NÄMLIGEN EN DEL AV MIN PERSONLIGHET!

VILL DU HA EN LITEN TYST MUS SOM SITTER I ETT HÖRN FÅR DU VÄL ÅKA TILL JAPAN ELLER AFGHANISTAN OCH HÄMTA HEM EN JÄVLA KOSSA!

MINA GRANNAR!

SÄG NÅT DÅ DIN JÄVLA KVINNOFÖRTRYCKANDE KARLSLOK!

JAG SER ATT DINA LÄPPAR RÖR SIG MEN JAG HÖR BARA ETT PIP OCH ETT BRUS...

WZUP GANGSTA! JAG MAILADE DIG HÄROMDAGEN, JÄVLIGT FLASHIGT ATT KICKA HOTMAIL NU NÄR DU BADAR I BOTOX OCH GULOTACKOR!

DET VAR FETT LÄNGE SEN!

MINNS DU NÄR JAG OCH CRIPPE LÅNADE DIN 8MM-PROJEKTOR FÖR ATT KOLLA PÅ FILMEN VI FILMADE NÄR VI SATTE PÅ DEN DÄR SKABBIGA TJEJEN PÅ LUNDAGATAN '97? KOM DU IHÅG DET? FILMEN VAR HELT KOLSVART!

SJÄLV HÅLLER JAG FORTFARANDE PÅ OCH FILMAR! JUST NU KLIPPER JAG AYESHAS DVD OCH HÅLLER SAMTIDIGT PÅ MED MIN FILM OM HEMLÖSA I TOKYO, OCH JAG HAR OCKSÅ GJORT NÅGRA ANR-JOBB FÖR BINGBONG RECORDS! JUST NU JOBBAR JAG MED BOBO, EN SYDAFRIKANSK RAPPARE!

DET VORE ÖVERFETT OM NI VILLE GÖRA NÅT MED HONOM I DIN TIDNING! HAN HAR EN FETT INTRESSANT HISTORIA, HAN BLEV TILL EXEMPEL SKUTENAVEN SNUT I APARTHEID!

GE MIG DIN ADRESS SÅ SKICKAR JAG PLATTAN SÅ KAN DU RECENSERA DEN! HAR DU EN PENNA?

NEJ!

DET BORDE UTDÖMAS ETT STRAFF
FÖR RÖKARE SOM LÄMNA SIN KOMPIS
ENSAM FÖR ATT GÅ UT OCH RÖKA!

DET GÖR DET JU REDAN!
LUNGCANCER!

JA, MEN NÅT MER...

ATT GÖRA PLÄTTAR AV SMETEN

Lika mycket som vi helst skulle vilja begrava begreppet "modeblogg" på språkkyrkogårdens avdelning för överanvända kvällstidningsord under hösten 2006, lika utstickande från mängden (eller "ASSMOTHERFUCKING-SMOKINGFRESH") är bloggen Fashionmuslimetterna av Ghazal Amin och Jonna Mayer. Rocky spår att de nästan snuskigt unga och lika snuskigt fräscha tjejerna är menade för något stort. Texter: Malin Hanås, Jonna Mayer, Ghazal Amin

Foto: Evelina Hultqvist

Ghazal Amin, 18, bor i Göteborg "på fel sida av älven; HISINGEN", deltidspraktiserar på en väns skivbolag samtidigt som hon letar efter ett dagjobb och frilansar för olika tidningar, till exempel som klubbredaktör för Rodeo i Göteborg. Jonna Mayer, 19, har just flyttat till Dubai där hon serverar smoothies på en salladsbar och glassar i lyxkomplexet Horizon Tower i Dubai Marina. När Jonna och Ghazal startade fashionmuslimetterna.blogg.se i oktober förra året var det för att dokumentera "Göteborgs mest stylade sken-muslimeters" resa till Tehran, Iran. Bloggen har fortsatt sen resan tog slut och är lika mycket färgstark dagbok som showcase för deras stil – "ASSMOTHERFUCKINGSMOKINGFRESH eller bara jävligt bäng" som Ghazal beskriver den, med ständiga teman som aldrig följer säsongerna men ändå speglar dagens mode två steg före. De har nästan bara fått positiva reaktioner, trots att de inte hymlar med sina ibland rätt så provocerande åsikter. Det har hänt i både Stockholm och Malmö att folk kommit fram och sagt att de följer bloggen (men ännu inte i Dubai, hälsar Jonna). Rockys Malin Hanås styr upp mode inför en utgångskväll med Fashionmuslimetterna utan att någonsin vare sig träffa internetkidsen IRL eller höra deras röster.

Vårens stora modeinspirationer: Wayne Gretzky och Hästens-katalogen

Alltså ok, exakt HUR fult är det inte med fotbollströja? jotack, måste ju lätt ligga på top-3 listan över fulaste plaggen ever. men ändå, kunde bara inte motstå den här xxi-iran-fotbollströjan som jag lyckades rota fram ur ghazals garderob. skulle tippa på att det är en "välkommen till iran, ät lite mer iranska bakelser så växer du i den tids nog"- present från nån släkting anno typ nångång under lagsportsinfluerat 90-tal. ni vet då det var ett helt acceptabelt plagg (på den tiden man även ansågs som modemedveten om man gick runt i en kylskåpsformad hockeytröja).

anyhoe, den här kvällen befann

senaste veckornas klubbkvällar. jag tog på mig fotbollströjan bara för att ha nåt på mig emellan andra mer seriösa outfit-försök. men sen nån gång när jag hade lite hett ögonsex mb

säkert komma undan med den ikväll". och jag inte bara kom undan, jag befann mig typ mitt på motorvägen under hela kvällen. fick till och med en kille att säga "vart har hon varit hela mitt liv?" om mig. han har jag förresten fortfarande efter mig.

Ghazal körde på en mer laid-back look för kvällen. hon hade länge snackat om att festa i tofflor, liksom huuur soft vore det inte att glida runt på klubben med ett par ulltussar på fötterna? och snacka om att man orkar dansa tills mc donalds stänger, walking on cotton all night long! så tillslut bestämde hon sig för att göra plättar av smeten, och lånade min (lyckligt ovetande) mammas fotsmekare. det var liksom bäst att inte infa min mammut om lånet, vet inte hur mycket hon uppskattat tanken om tofflor inlagda i malt på fötterna vid frukostbordet. men hon märkte såklart inget, axe är lätt det nya glade. för att fullända ghazals outfit(som vi kan döpa till "breakfast at the club") hängde jag allas våra favvo-imamer, khomeini och khameni, runt hennnes hals. med deras vakande blickar över kvällen vågade ingen spilla ens en droppe öl på ghazzes fötter.

/j to da onna mayer- din mellanösternkorrespondent i vintermörkret

jag batter din keps!!!!

asså varje gång vi ska välja kläder för nån utekväll så är det min garderob som raidas, det är liksom ok för jag är ju så hiiiiimla givmild (eh vill jag tro iaf) och jag är ju faktiskt den av oss som har mest och snyggast kläder. alltså det finns en förklaring till det (jag är alltså inte självmant skrytig då med andra ord), jonna fick för sig när hon var i thailand förra året att det var en bra idé att slänga alla sina kläder hon hade med sig för att ge plats åt kläderna hon köpte där. helt fine liksom - om det inte vore för att alla plagg hon köpte bestod av typ för små, fula och oanvändbara linnen med typ skittattiga tryck! HAHA, hennes förklaring var typ "ööh men asså alla små thaitjejerna var ju så söta i sina stilar och man blir ju PÅVERKAD!! vafan!!". ja ok, jag fattar att man inte kan upprätthålla sin stil sådär hardcore som man gör här hemma eftersom ens stil är så beroende på omgivningen och hur det gör sig i olika sammanhang. men att tro att man kan komma undan med att slänga ca 40 st dropdeadgorgeous plagg för 93489060634 st skitfula (puss jonna) för små linnen är beyond förståndet typ. men that's jonna!! HAHA, jag gillar hur jag indirekt "snackar skit" om henne men no worries, hon håller TYP med mig. he-he.... eh.

ah iaf, på "brottningsfotot" kör vi en vs-grej, där hon reppar nike och jag reppar adidas eftersom det var liksom representativt från våra egna garderober. så jonna har sina egna kläder for once!! men liksom, nike är ju helt klart snyggare än adidas för adde är ju old school och jag är så jaaaaaaallla trött på old school. tänker typ tjejer med snetoffs som har lady sov som stilikon och som inte fattar att nike air-serien inte endast är till för killar. sen så är ju våra kepsar KILLERS!!!!!!!!!!!!!! för min del är det för att jag inte är helt aight med min flatlebb-frisyr (resultatet av ett hjärnsläpp i frisörstolen) och vill dölja den (av naturliga skäl, fast jag ser i och för sig bara mer lesbisk ut i keps) och Jonna för att hon vill vara lika nere som mig... haha eh. min är ebayad straight outta "mike the hatman"s kepsförvar och jonna hittade sin i världens otippade lyxslöjbutik i iran. staaaaay versus forever!!!!

/ghazzzzzzzzzzal inna di kitchen

RECENSIONER FILMER

BORAT DVD

Sacha Baron Cohen är ett komiskt geni. Jag skulle gissa att de enda som inte håller med är Kazakstans president och de jänkare som blir lurade i filmen. Redan när filmens första trailer såg världens ljus insåg man att här väntade något nytt och vansinnesroligt. Det är det också. Hur fyndig jag än lyckas få den här recensionen kommer den ändå aldrig vara i närheten av humorn i filmen. Istället slänger jag bara in ett par oföröglömliga Borat-citat och säger att du måste se filmen:

"My country send me to United States to make movie-film. Please, come and see my film. If it not success, I will be execute." "You telling me the man who try to put a rubber fist in my anus was a homosexual?" "I arrived in America's airport with clothings, US dollars, and a jar of gypsy tears to protect me from AIDS."

Karin Larsson

5/5

BORTSPOLAD DVD

Det ser ut som leranimering, är lika charmigt som leranimering men är faktiskt inte leranimering. Istället för att peta på små lerfigurer i ett par år slog sig Aardman (*Wallace & Gromit*) ihop med datornördarna på Dreamworks (*Shrek*) och fuskade till sig en lerkopia på datorn. Men resultatet är så underhållande att de blir förlåtna. Bara de franska lönnmördande ninjagrodorna räckte för att vinna över mig på deras sida.

Vår hjälte i filmen är råttan Roddy (röst av Hugh Jackman). Han lever ett behagligt liv som husdjur hos en överklassfamilj i London tills kloakrättan Sid trillar ut ur avloppssystemet. Det slutar med att Roddy själv spolats ner i Londons kloaker när han försöker lura ner Sid i toaletten. Från början till slut är *Bortspolad*

en underhållande barnfilm som håller ett maxat tempo och är fullsmockat med toaletthumor och små sköna skämt. Den imponerande uppställningen med skådespelare bidrar med fantastiska röster och sniglar har aldrig varit så roliga som här.

Karin Larsson

4/5

DE ANDRAS LIV DVD

Den tyska filmen *De andras liv* vann nyligen en Oscar för Bästa utländska film. En sådan statyett är förvisso långt ifrån någon kvalitetsgaranti men den här gången känns det som om rätt film vann. Att detta är regissören Florian Henckel von Donnersmarcks långfilmsdebut är häpnadsväckande. Såväl bildspråk som skådespelarinsatser imponerar.

De andras liv utspelar sig i forna DDR under 1980-talet och slutar på ett magnifikt vis i början av 1990-talet. Vi får följa med ända in i det totalitära statsskickets innersta där diktaturen visar sitt fulaste janushuvud. Paranoian bland härskarna är total. Säkerhetspoliserna hos Stasi har fullt upp med att bevaka människor som misstänks vara oliktankande, inte minst konstnärer, vilka de aldrig tycks begripa sig på. Skyldig eller ej spelar ingen roll, skuldfrågan går alltid att lösa. På så vis kan staten skydda invånarna mot sig själva och makten kan tillåtas förstöra sig själv inifrån – precis som all fascism fungerar.

Vad som sedan sker med huvudkaraktärerna efter att muren fallit är oerhört intressant. Även om det fungerar som en epilög i filmen skildrar den en era som förmodligen är den som starkast etsat sig fast hos det östtyska folket. Tomheten och förvirringen efter en fullständigt meningslös

ideologi är nämligen ännu idag, arton år senare, en påtaglig realitet bland de forna kommunisterna.

Det här, mina damer och herrar, är en film ni absolut inte får missa.

Zero

5/5

ELEMENTAR-PARTIKLARN DVD

Tysk filmatisering av Michel Houellebecqs genombrottsroman om sexuell frustration, emotionella hämningar och det sociala arvet. Framförallt är det en film om kärlek.

Två halvbröder, Michael och Bruno, den ene världsberömd genforskarer, den andre lärare. De har bägge samma ansvarsflyende mor men är så väsentligt skilda karaktärer att blott deras vänskap förbluffar. Men det är två liv som förenas i kampen för att finna lyckan. Ofta absurt och komiskt men också rörande. Fantastisk ensemble av duktiga skådespelare, bland annat Martina Gedeck (som också syns i *De andras liv*), Moritz Bleibtreu och Christian Ulmen. Vad säger man – just nu rular tysk film!

Zero

4/5

MARIE ANTOINETTE DVD

Sofia Coppola (*Lost In Translation*) har gjort en visuellt intagande film om en flicka som under en turbulent tid i Frankrikes historia levde helt avskärmat från all drama i en värld av rikedom, fåfänga och sötsaker i överflöd. Handlingen visar inget av händelserna utanför slottets väggar utan ses helt ur Marie Antoinettes perspektiv. Vi får följa den naiva Marie på hennes resa

från Österrike till Frankrike som kronprinsens hustru i ett arrangerat äktenskap. Den smala handlingen har både sina fördelar och nackdelar. Å ena sidan ger det en trovärdig bild av hur hennes liv kan ha sett ut (hennes enda uppgift i livet var att producera en tronarvinge åt Frankrike). Å andra sidan är det som att bara få en femtedel av "den stora handlingen", speciellt då vi är bekanta med det drama som utspelades samtidigt. Det blir lite väl ospännande och instängt att bara följa den oskyldiga Marie Antoinette som levde i en rosa såpbubbla med en eldstorm dundrade runtomkring. Samtidigt är det ett intressant perspektiv. Älska eller hata? Svårt att avgöra.

Karin Larsson

3/5

MONSTERHOUSE DVD

Det börjar lovande: mystik, slapstickhumor alá hollywoodsk teenmovie och kamratskap på geekmanér. Rätt så kul att betrakta faktiskt. Tyvärr dröjer det inte länge förrän det brakar utför. Det besatta huset visar omedelbart upp sin mest fasansfulla sida – vilket ju är dramaturgiskt bakvänt – och de idérika planerna för att komma till bukt med problemet visar sig relativt idéfattiga. Kvar blir bara upprepningar och en sällsynt brist på starka motiv. Och så har vi det här med tillrättalagda slut också. Suck.

Zero

2/5

PARIS JE T'AIME DVD

Det här är roligt. Tjugo regissörer har getts fem minuter var att skildra Paris som kärlekens stad, och voilà, fram dyker ett knippe hjärtskärande, söta, halvfumliga och ibland rätt

så platta kortfilmer. Det är aldrig briljant men nästan alltid charmigt. Mycket känns som skolfilm men det är bara positivt. Detta är en kärleksförklaring till framför allt filmkonsten.

Förutom att filmerna tar oss med på en resa runt stadens arrondissement – i oklar ordning – så försöker den även länka samman berättelserna till någon slags helhet. Här får både filmklipparna och publiken öva att slå kullerbyttor då vissa övergångar kanske inte riktigt blir så effektfulla som man önskat.

Ändå, det är trivsamt underhållning förpackad i små portioner.

Zero

3/5

SMÅ RÖDA BLOMMOR DVD

Det första som slår en efter att ha sett den kinesiska filmen *Små röda blommor* är om det är möjligt att få tillbaka de en och en halv timmar som just gått förlorade ur ens liv. Det andra som man funderar över är vem i hela fanderns namn som kan tillhöra målgruppen för denna film. Är det måhända älskare av kinesisk film i stort? Fans av berättelser från post-kulturrevolutionen? De som är intresserade av strikt uppfostran, eller – ännu värre – pedofiler?

Små röda blommor handlar om 4-årige Qiang som placeras på ett barnhem (som kallas daghem) och försöker anpassa sig till det nya livet. Och så långt är allt väl. Men sedan händer ingenting. Därefter – ingenting. Och jodå, det slutar också med ett stort ingenting.

Då filmen saknar allt vad anglosaxisk berättartradition heter och istället följer sitt alldeles egna anslag så finns det överhuvudtaget inget driv i filmen. Den episka berättelsen har så lite att säga att den upprepar sig om och om igen i en

RECENSIONER FILMER

serie pseudohändelser som fullständigt saknar mening eller sensmoral. Längre tror man att det är en dokumentär man ser och när man till slut genomlidit hela filmen så återstår ingenting annat än en känsla av tomhet över att ha blivit bestulen något. Och hur man än letar så består stölden just i den en och en halv timme som man faktiskt kunnat förgylla livet med annat. Till exempel kaka en messmörmacka.

Zero

1/5

THE HOLIDAY
DVD

The Holiday är en snuttegull-komedi som är både hejdlöst osannolik och rakt igenom förutsägbar. Vi vet gott och väl hur det kommer att sluta och skonas helt

från omtumlande chocker. Men det är inte därför man hyr *The Holiday* en trött fredagskväll. Det är den typ av film man myser framför tillsammans med en stor skål popcorn och en god vän eller pojk-/flickvän. Filmen är lätt för ögat med sina modellvackra skådespelare (plus Jack Black) och i allmänhet lättsmält underhållande. Perfekt för de dagar man vill slippa tänka och bara bli uppvärmd inombords av söt humor och förutsägbar romantik.

Filmnördsfakta: Den gamle manusförfattaren som bor granne med Kate Winslets karaktär spelas av westernlegenden Eli Wallach. I spaghettiklassikern *Den gode, den onde och den fule* är han "den fula".

Karin Larsson

3/5

THE FARCE OF
THE PENGUINS DVD

"I'm talking about Antarctica. You can get there from here, but it is quite a journey. You'll want to put on a sweater or let your pubic hair grow really long and wrap it around your testicles, it's that cold. If you are a woman, you wouldn't have testicles so you'll probably let your pubic hair grow really long around your vagina".

Så inleder berättarrösten Samuel L Jackson den här farsen om pingvinernas liv i Antarktis. Du som tyckte det var roligt kommer förmodligen gilla resten av filmen också. Det viktiga i filmen är inte handlingen. Den är mer ett forum för så många skämt som möjligt, framförallt den låga sorten. På mig gick

ungefär var sjätte hem. Tanken är att pingviner ser komiska ut vilket är en perfekt grund för humor. Lägg sedan till röster där de bitchar om sina liv precis som i en genomsnittlig amerikansk tv-serie och du har en pingvinfars. Filmen är skriven och regisserad av Bob Saget. Jag minns honom som den tråkige och ordentlige pappan i den gamla sitcomen *Huset fullt* och som lam programledare för *America's Funniest Home Videos*. Bilden av när den mer än medelålders prydliga karln satt och hittade på sexskämt gav mig rysningar och förstörde helt filmupplevelsen för min del.

Karin Larsson

2/5

VAD HÄNDE MED DEN DÄR TJEJEN? HON
VERKADE JU RÄTT ANGELÄGEN, DU BORDE
DRAGIT MED HENNE HEM!

ÄÄH DET ÄR INTE VÄRT ATT LYSSNA
PÅ HENNES KACKEL OM VILKA HON
KÄNNER OCH HUR MYCKET BÄTTRE
ALLT ÄR I BERLIN BARA FÖR ATT
FÅ HÄNGA IN DEN I EN KVART...

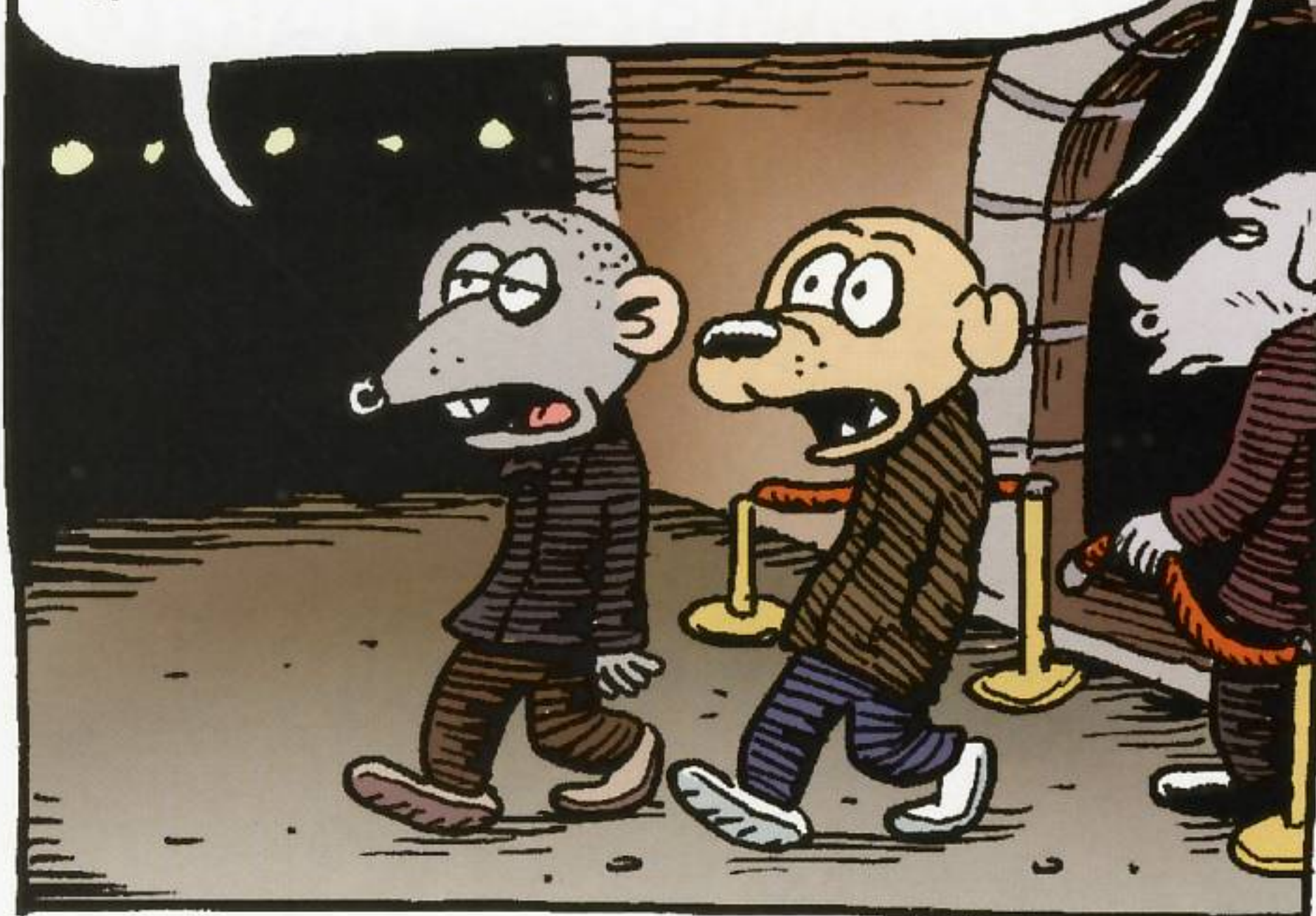
OM JAG VAR KÄND SKULLE JAG RIVA AV
EN NY TJEJ VARJE DAG I VECKAN!

ÄH! DU SKULLE TRÖTTNA NÄR DET
INTE LÄNGRE VAR NÅN UTMANING!
DET ÄR SOM TJEJER, DE KAN LIGGA
HUR MYCKET DE VILL MEN JUST
DÄRFÖR SKITER DOM I DET!

ATT VARA KÄND ÄR SOM ATT VARA TJEJ,
MAN FÅR EN MASSA UPPMÄRKSAMHET
FRÅN JOBBIGA JÄVLAR MAN INTE VILL
LIGGA MED...

SÅ MAN BLIR KÄND FÖR ATT FÅ
LIGGA MER, MEN SEN NÄR MAN
ÄR KÄND VILL MAN INTE LÄNGRE?

VAD ÄR DÅ POÄNGEN MED ATT BLI KÄND?
VARFÖR VILL TJEJER BLI KÄNDA OM DE
INTE ENS VILL LIGGA FRÅN BÖRJAN?

MAN FÅR GÅ PÅ LILLE NEMO 3 OCH
ÄTA TORR SUSHI GRATIS!

**"DET FANNS MÅNGA PARALLELLER MELLAN DET KOMMUNISTISKA
SAMHÄLLE JAG LEVDE I OCH DEN SPANSKA INKVISIONEN."**

Legendaren

Skildraren av oälskade kändisar är tillbaka. Nu med en film om den spanske konstnären Francisco de Goya – berömd bland annat för sina starka våldsskildringar och förmågan att visa utanförskapets brännande öken.

Text: Cyril Hellman

Milos Forman har Oscarsbelönats två gånger, för *Gökboet* och *Amadeus*. Han har lyckats förena amerikansk och europeisk filmtradition och rör sig obehindrat mellan genrer där han hyllar individualism och koncentrerar sig på människors beteenden. Han fick en tredje Oscarsnominering för *Larry Flynt – skandalernas man*, om den legendariska Penthouse-redaktören. Nu har det gått åtta år sedan han gjorde *Man on the Moon* om komikern Andy Kaufman. Vi träffas i Göteborg där han gästar festivalen med sin senaste film *Goya's Ghost*.

– Jag gillar Göteborg. Jag var här för över 30 år sedan då jag besökte en vän som lämnat Tjeckoslovakien efter den ryska invasionen. Därför träffades vi här. Jag har ett sentimentalt förhållande till stan, berättar Milos Forman.

Forman studerade film på universitetet i Prag och efter examen gjorde han två halvdokumentärer. I början av 60-talet regisserade han sin första film *Det svarta fåret*, en självbiografisk berättelse om en tonåring i en liten tjeckisk stad. Filmen gjorde succé och uppmärksammades internationellt. Hans följande två filmer *En blondins kärleksaffär* (1965) och *Det brinner, min sköna* (1967) gav honom ännu större internationell uppmärksamhet. När sovjetiska tanks rullade in i Prag augusti 1968 befann sig

Forman i Paris i förhandlingar om att göra sin första amerikanska film. Han återvände kort till Prag och flyttade sedan till New York för att regissera *Taking Off*. 1973 fick han Ken Kesey's roman *Gökboet* av producenten Michael Douglas. Forman regisserade filmen som idag är en klassiker.

Din nya film *Goya's Ghost* utspelar sig under samma epok som *Amadeus*. Vad är det som fascinerar dig med 1700-talet?

– Det är en tillfällighet att de utspelar sig under samma tid. Men visuellt var det en vacker epok ifråga om arkitektur, möbler och kläder. Allt var så spektakulärt. Slutet av 1700-talet är en av historiens viktigaste perioder. Franska revolutionen förändrade världen.

Du har sagt att det är viktigt att dagens film berättar sanningen. Kan du utveckla det?

– När någon frågar mig om ingredienserna för att göra en bra film är mitt enda svar att berätta sanningen och inte vara tråkig. Det är svårt.

Men det var så Goya gjorde när han målade, han berättade sanningen, det han såg.

– Ja, och Goya är inte tråkig. Det är därför han är bra. Det är därför hans verk betyder något än idag. I sin konst var han modig men i sitt privata liv var han feg. Han ville komma bra överens med alla. Det var smart för de som hade makten kunde ha lagt sig i hans arbete. Om han öppnat munnen och

talat mot inkquisitionen hade de dödat honom. För oss är det viktigaste att han gav oss sina målningar. Krigsskildringarna publicerades först långt efter hans död, till en början vågade ingen ge ut dem.

De små målningarna om vad han såg i kriget gjorde han mest för sig själv.

– Ja. Men jag menar att Goya är den första moderna konstnären.

Hur kom det sig att du valde Stellan Skarsgård att spela Goya?

– På ett flygplan såg jag hans ansikte på den lilla monitorn där de visade *Exorcisten*. För mig var det viktigt att Goya inte spelades av en "stjärna" med ett känt ansikte. Jag ville att folk skulle se Goya och inte hur Robert Redford spelar Goya. Stellas ansikte var Goya. Sedan fick jag höra från producenten som tidigare producerat *Varats olidliga lätthet* att Stellan är en mycket bra skådespelare. När jag träffade Stellan blev jag imponerad, det behövdes bara lite annan ögonfärg sedan var han exakt som Goya.

Kan man säga att ett tema i dina filmer är geniets kamp gentemot medelmåttan?

– Det var temat i *Amadeus*. Goya var för smart för att provocera någon.

Hur valde du den kvinnliga huvudrollen Natalie Portman?

– Jag såg henne på omslaget av Vogue. Omslagsbilden var lik en målning av Goya och det

väckte min nyfikenhet.

Detta med att Goya inte stod upp under inkquisitionen kan du relatera det till de nazistiska och kommunistiska samhällen du växte upp i?

– Om man opponerade sig mot kommunisterna krossade dom en. Men Goya stod aldrig upp mot inkquisitionen. När han fick höra att inkquisitionen var arga över några etsningar där munkar porträtterades som idioter gav han samlingen till kungen. Goya var berömd redan under sin levnad så om han skulle hållit något politiskt brandtal skulle vi ha läst om det.

– Det fanns många paralleller mellan det kommunistiska samhälle jag levde i och den spanska inkquisitionen. På grund av dessa likheter insåg jag naturligtvis att en sådan historia som denna aldrig skulle filmas i Tjeckoslovakien, konstaterar Forman. Så jag glömde bort den, i alla fall för ett tag.

Många av dina filmer har handlat om kulturella ikoner. Är du färdig med att porträttera sådana nu?

– Nej. De är mycket mer intressanta än någon jag skulle kunna hitta på.

Det har aldrig gjorts någon bra film om Napoleon. Har du funderat på att skildra honom?

– Den tanken har slagit alla regissörer åtminstone en gång. Men jag vet för lite om historien, det skulle kräva att jag läste om Napoleon i två år.

Idag är en av de största debatterade ämnena muslimsk fundamentalism men Goya's Ghost handlar om kristen fundamentalism. Är det viktigt att göra politiska filmer?

– Vad du än gör som det finns "sanning" i är politiskt. Oavsett om du ville eller menade det. Så fort man skildrar verkligheten som den är blir det politiskt. Muhammed levde 600 e.kr, muslimska fanatiker gör idag vad kristna fundamentalister gjorde när kristendomen var 1400 år gammal; korståg, tortyr, mord och tvingade folk att konvertera. Jag tror att islam kanske behöver ytterligare 600 år för att bli tolerant.

Är det viktigt med historisk fakta när man gör den här sortens filmer?

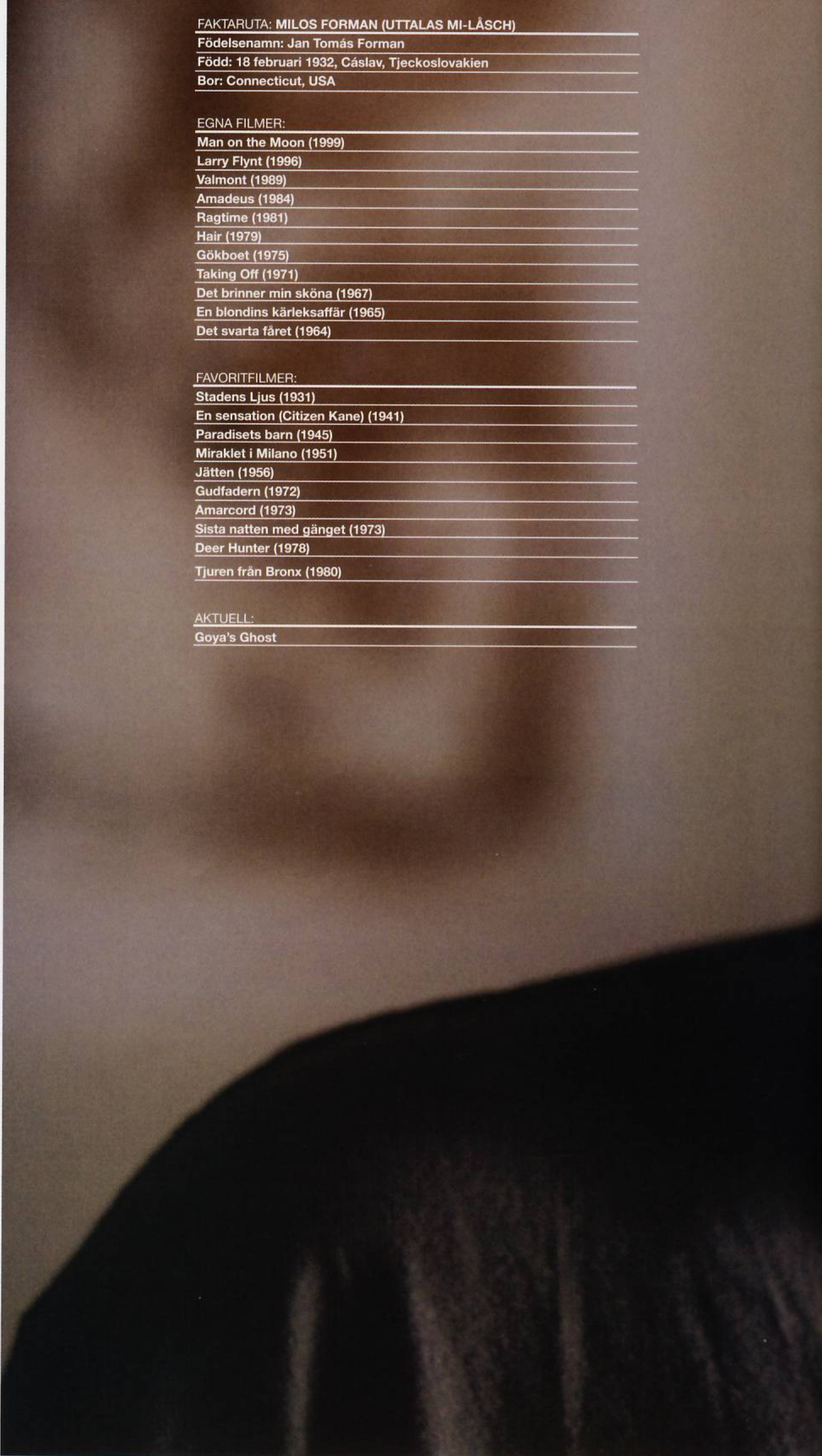
– Det är viktigt att vara medveten om historien, att inte vara ignorant. Men det viktigaste är den mänskliga historien om huvudpersonerna.

Vilken är din favoritfilm ur karriären?

– Alltid den senaste.

Varför väntade du så länge med att göra en film om Goya efter att du fått idén?

– Jag var upptagen av annat. Impulsen att göra filmen fick jag när jag träffade manusförfattaren Jean-

FAKTARUTA: MILOS FORMAN (UTTALAS MI-LÅSCH)
Födelsenamn: Jan Tomáš Forman
Född: 18 februari 1932, Čáslav, Tjeckoslovakien
Bor: Connecticut, USA

EGNA FILMER:
Man on the Moon (1999)
Larry Flynt (1996)
Valmont (1989)
Amadeus (1984)
Ragtime (1981)
Hair (1979)
Gökboet (1975)
Taking Off (1971)
Det brinner min sköna (1967)
En blondins kärleksaffär (1965)
Det svarta fåret (1964)

FAVORITFILMER:
Stadens Ljus (1931)
En sensation (Citizen Kane) (1941)
Paradisets barn (1945)
Miraklet i Milano (1951)
Jätten (1956)
Gudfadern (1972)
Amarcord (1973)
Sista natten med gänget (1973)
Deer Hunter (1978)
Tjuren från Bronx (1980)

AKTUELL:
Goya's Ghost

Claude Carrière i Madrid och gick på Prado-museet och såg etsningarna. De skildrade allt jag hade läst om inkquisitionen. Goya målade avrättningarna. Bitarna föll på plats.

Målar du själv?

– Nej, men min bror är målare. Jag har så klart försökt men insåg att jag inte hade talang.

Berättaraktigt är filmen lik Amadeus, förutom att den centrala personen är inte i centrum. Hur skulle du jämföra de två filmerna med varandra?

– Jag spelade in filmerna i autentisk miljö, det är bättre än studio. Man väljer inte teknik och sedan historia utan varje historia kräver sitt sätt att filma den. Jag tänkte aldrig att jag skulle göra den lik Amadeus.

Är dokumentär något du föredrar framför fiktion?

– Nej. Jag är mer inne på fiktion. För att göra dokumentär måste man vara historiker.

Har du alltid någon karaktär du tänker på att göra film om?

"NÄR NÅGON FRÅGAR MIG OM INGREDIENSERNA FÖR ATT GÖRA EN BRA FILM ÄR MITT ENDA SVAR ATT BERÄTTA SANNINGEN OCH INTE VARA TRÅKIG. DET ÄR SVÅRT."

– Ja, det finns flera stycken. Det vore underbart att göra en film om president Bush.

Goya hade Ines som musa, vem är din musa?

– Det handlar inte om musa utan om känslomässig inspiration och det får jag av Chaplin, di Sica, Buster Keaton, Billy Wilder m fl – även Ingmar Bergman.

Har du träffat Bergman?

– Ja, jag träffade honom för femton år sedan.

Vad har du för framtidsplaner?

– Just nu är jag fullt fokuserad på att regissera min

första opera tillsammans med en av mina söner. Den ska gå upp i Prag. Repetitionerna började för tio dagar sedan och idag åker jag tillbaka till Prag. Det är en tjeckisk jazzopera. Min enda erfarenhet av opera är de små bitar jag gjorde för Amadeus men det var mycket annorlunda från det här.

Har du flyttat tillbaka till Prag?

– Nej. Jag bor i Connecticut men under arbetet med operan bor jag i Prag.

Är det viktigt att ha förbindelse med ditt hemland?

– Ja. Jag har tillbringat halva mitt liv i Tjeckoslovakien så oavsett om jag vill eller inte har jag en relation till landet.

Vad är det för cigarr du röker? (Forman har rökt under hela intervjun.)

– Det är en Cohiba som jag köpt här på hotellet. Jag slutade röka för tre år sedan men tar upp det under sådana här situationer. Jag började igen under filmatiseringen. Jag bestämde mig för "en cigarr i veckan" men sedan blev det genast mer. ■

FAN, JAG TYCKER DET VORE PÅ SIN PLATS ATT VI BLEV INVADERADE! DET VORE MYSIGT ATT RANSONERA KAFFE OCH HUSHÅLLA MED RESURSERNA, VI HAR LEVT I ÖVERFLÖD FÖRLÄNGE OCH MÅSTE HÄRDAS LITE!

SNACKA FÖRDIG SJÄLV!

MAN FÅR LITE ÄCKLIGT SURROGAT-KAFFE, EN KUB FETT, ETT HEKT OCH SÖCKER OCH EN STENHÄRD LIMPA BAKAT PÅ BARK!

MAN KÖPER EN KORV OCH TVÅ ÄGG PÅ SVARTA BÖRSEN OCH SÅ ÄR DET FEST I BYN!

TÄNK VILKEN SAMMANHÅLLNING DET SKULLE BLI OM VI FICK BO I SKYDDSRUM ALLIHOP OCH LEVA PÅ KONSERVER!

SKITMYSIGT... KÄKA RAVIOLI OCH RAKETOST FRÅN 1973 OCH DELA TÄLTSÅNG MED REBELL-ROBBAN!

DE DÄR SKYDDSRUMMEN LÄR JU KNAPPAST ENS FUNKA LÄNGRE, DE ÄR VÄL REPLOKALER ALLIHOP...

OM ILL KIM JUNG SKICKAR EN ATOMBOLL ÄR DET BARA LATIN KINGS OCH 400 HÄRDROCKSBAND SOM ÖVERLEVER!

VAD HAR DU FÖR PLANER FÖR 2007?

JAG SKA FIXA I ÖRDNING MITT HUS, OCH FÅ TRÄDGÅRDEN I SCHACK!

SKA DU PÅTA I RABATTEN? SKA DU BÖRJA KOLLA PÅ MARTHA STEWART FÖR ATT FÅ "INSPIRATION"?

BÄTTRE DET ÄN ATT SUPA SÖNDER SIG VARENDA DAG SOM DU GÖR!

DU KAN VARA MED I GRÖNA FINGRAR ELLER VAD DET HETER, OCH VISA UPP DINA KAPRIFOLER!

DU KAN VARA MED I RÖDA ÖGON OCH VISA UPP DINA... ÖÖÖH... RÖDA ÖGON...

KAN DU INTE SKAFFA EN LITEN LUND MED FINA STENAR DU HITTAT DÄR DU KAN SITTA OCH "SAMLTA TANKARNA" OCH "LADDA BATTERIERNA"?

BERNSCH!

WÖUW KOLLA HAN FILMAR OSS! DET ÄR JANNE JOSEFSSON VI ÄR UTE OCH ÅKER MED!

DET ÄR FÖR DU ÄR FOLKPARTIST, HAN VILL SÄTTA DIT DIG NÄR DU UTALAR DIG OM INVANDRARE!

DOM TAR VÅRAT TJEJERS JOBB!

DET ÄR FÖR DE BLIR RÅNADE HELA TIDEN PÅ TVÅ HUNDRA FEMTIO KRONOR I MYNT OCH TJUGO LAPPAR...

JAMEN ALLA KUNDER BLIR JU VÅLDTAGNA AV TAXICHAUFFÖRER SÅ VARFÖR FILMAR INTE VI DEN HÄR HAGAMANNEN?

MÅSTE VI LYSSNA PÅ KÄTA FAVORITER 107.6? JAG FÅR ÄNGEST AV DE HÄR TEXTERNA!

♪ FÖRSTA GÅNGEN GILLT... ♪ VI FÖRSÖKTE EN ANDRA GÅNG... TREEEJE GÅNGEN GILLT... ♪

JAG ÄLSKAR MITT JOBB...

VILKEN JÄVLA PISSÖL VI DRICKER I DET HÄR LANDET! KOLLA PÅ DEN HÄR! INTE EN ENDA BUBBLA OCH DEN SMAKAR BARA LUMMEN PISSOAR! KAN JAG INTE ÅTMINSTONDE FÅ EN SÅN DÄR BLÅ DOFTKUB SÅ DET BLIR LITE FRÄSCHARE?

BE OM EN SKVÄTT WC-ANKA!

I KINA DRICKER VISSA PISS, DET ÄR HELT RENT VET DU! URIN ÄR STERILT!

JAHA, OCH VARFÖR DRICKER VI INTE ALLA PISS PÅ OM DET ÄR SÅ JÄVLA GÖTTIGT?

EN MILJARD KINESER KAN INTE HA FEL...

JO, DET KAN DOM, OCH DE HAR DET RÄTT OFTA! VET DU VAD DE ÄTER I VISSA HÅLOR I VIETNAM DÄR? BAJS! JAG SÅG DET PÅ DISCOVERY!

DET AR TARMARNA FRÅN EN KO MED KOSKIT I, OCH SÅ KOKAR DOM EN SOPPA PÅ DET DÄR! DE BORDE HOOKA UPP MED DE DÄR BUSHKINESERNA OCH HA EN STOR KISS OCH BAJSMIDDAG!

KAN JAG FÅ ETT GLAS VIN ISTÄLLET?

JAG HÅLLER PÅ OCH LÄSER OM KULTUR-REVOLUTIONEN I KINA NU. DET VAR INGEN PICKNICK SKA JAG SÄGA DIG!

VI SKULLE FAN BEHÖVA EN KULTURREVOLUTION I DET HÄR LANDET OCKSÅ!

JÄVLA WACK TEATER OCH CRAPFILM VI BJUDS PÅ! SÅG DU DET DÄR SNAPP-HANNARNA PÅ TEVE? VILKEN DYNGA, SOM EN BLANDNING MELLAN ROMJA RÖVARDOTTER OCH TEENAGE MUTANT NINJA TURTLES!

DE VISADE DEN DÄR FRANSKA OTECKNADE ASTERIXFILMEN MED GERARD DEPARDIEU DAGEN EFTER OCH DEN VAR FAN MER HISTORISKT KORREKT!

FOLK SÅG INTE UT SOM TUVAS NOVOTNY PÅ DEN TIDEN! SNYGGA TJEJER SÅG UT SOM QUASIMODO MED DOMARPERUK!

MEN HAR DU SETT TRAILERN FÖR FILMEN ÄLSKADE MÄNNISKOR? JÄVLA MIKAEL NYKVIST SOM DANSAR MED STÄNGDA ÖGON OCH UPPKNÄPPT SKJORTA I SKÄRGÅRDEN OCH BITER SIG I UNDERLÄPPEN!

SKICKA DEN JÄVELN TILL KINA SÅ HAR VI EN BÖRJAN!

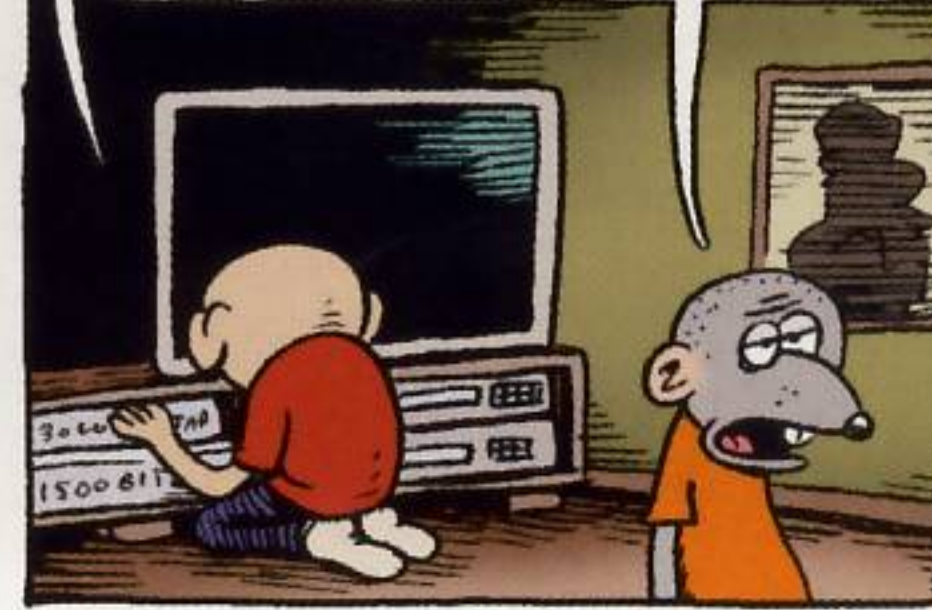
KOLLA VAD JAG FICK I FÖDELSEDAGSPRESENT AV GONZO! ETT SÄLLSKAPSSPEL OM STOCKHOLM!

SOFT! NU MÅSTE DU BARA FIXA LITE SÄLLSKAPSSÅ KAN DU HA ROLIGT!

JAG BRUKAR INTE GILLA SÅNA HÄR BRÄDPELSÅ VÄRST, JAG ÄR MER AVEN PUSSELKILLE EGTENLIGEN. HÄR HAR JAG TILL EXEMPEL GRINDSLANTEN PÅ 3000 BITAR, DET ÄR LÄTT SOM EN PLÄTT FÖR EN KILLE SOM MIG!

ÄH! PUSSEL KAN SUGA MIN KUK!

DET ÄR ALLTID EN MILJARD BLÅA HIMMELSBITAR OCH EN MILJARD BLÅA HAVSBITAR, OCH SÅ ÄR DET EN BIT MED EN MÅS PÅ! OCH JUST DEN BITEN SAKNAS SÄKLART!

FUCK PUSSEL, MAN! FUCK PUSSEL!

NÄR JAG FLYTTADE TILL STOCKHOLM KÄNDE JAG INGEN, SÅ DÅ LADE JAG BARA PUSSEL HELA DAGARNA OCH LYSSNADE PÅ BLACK SHEEPS TOLVA...

REGALSKPETT WASA, BÖRGEN I BAYERN, FINKLÄDDA FRANSKA FRUNTIMMER PÅ FINMIDDAG... YOU NAME IT, I LAID IT!

SÅ DU OCH KLASSE ÅKER TILL THAILAND PÅ TISDAG?

JEPP... SNART FLYGER GULLUNGARNA ÖVER ATLANTEN IGEN!

MANGE SKULLE OCKSÅ MED, MEN HAN MÅSTE GÖRA TRE NUMMER AV DONKEY KONG SÅ HAN KOMMER TVÅ VECKOR SENARE...

HAN KOMMER STÅ OCH PRESSA EN MERCI ASK MOT FÖNSTRET PÅ ARLANDA NÄR VI ÅKER!

SKA NI RESA RUNT MELLAN ÖARNA?

NEJ, VI SKA VARA PÅ SAMMA STÄLLE I EN MÅNAD, KÄKA SAMMA SAK OCH GÖRA SAMMA SAKER VARJE DAG PÅ HELA SEMESTERN!

JAG VAR DÄR PÅ RAILEY FÖRRA ÅRET, DE HAR GRYM KLÄTTRING DÄR! DET BORDE NI TESTA!

NEJ! JAG SKA KÄKA FRIED RICE TILL FRUKOST, SOFTA TILL LUNCH, SEN STEKA PÅ STRANDEN, SEN KNOPPA, SEN MIDDAG, SEN SUPA MIG DYNGRAK.

I TRETTIO DAGAR.

JAG SKA NOG PROVA ATT KLÄTTRA!

VA?! VAD SKA JAG GÖRA DÄ?

♪ MERCIII FOR BEING YOUU...

VAD KISAR DU PÅ?

NATURPROGRAM OM BLOMMOR OCH BIN... NÅGOT JAG TÄNKT PRATA MED DIG OM LÄNGE...

TITTA NU HÄR HUR BIET FLYGER FRÅN BLOMMA TILL BLOMMA OCH STICKER IN SINGREJ HÄR OCH VAR, ALLT ÄR FRID OCH FRÖJD...

MEN HOPPLA! DET DÄR VAR VISST INGEN BLOMMA UTAN EN SPINDEL UTKLÄDD TILL EN BLOMMA SOM KÄKA OPP HAN! SÅ KAN DET GÅ!

OKEJ, HÄR HAR VI NU EN HUMLA SOM FÅR SYN PÅ EN HUMLETJEJ PÅ ETT GRÄSSTRÅ...

HOPPLA! DET VAR INGEN HUMLA, DET VAR VISST EN KLUMP PARASITLARVER SOM HOPPADE PÅ HONOM OCH LADE ÄGG I HANS HJÄRNA! AJAJAJ...

HAR DU FÖRSTÅTT NU ATT DU INTE SKA HÅLLA PÅ OCH KNULLA?

KELLERMAN 1608

LUKTAR JAG KISS?

VA? VAD ÄR DET FÖR FRÅGA?

DU SKREV I DIN SERIE OM EN KILLE SOM HETER PONTUS SOM LUKTAR KISS, SÅ NU KOMMER FOLK FRAM OCH SNIFFAR PÅ MIG HELA TIDEN!

AJ DÅ... JAG SKREV BARA ETT NAMN OCH TÄNKTE INTE PÅ ATT JAG KÄNDE EN SOM HETER DET...

JAG SKA SPRIDA UT ATT DU LUKTAR BAJ! SE HUR DU GILLAR DET!

DÅ SKA JAG SPRIDA UT ATT DU LUKTAR KALKONFLENS! VET DU HUR ÄCKLIGT KALKONER LUKTAR? DE LUKTAR VÄRRE ÄN TUSEN BÄRFISARS RÖVSVETT!

NÄR JAG VAR LITEN OCH BODDE I NORR-NORGE HADE MIN BÄSTIS ESPENS FAMILJ KALKONUPPFÖDNING, OCH DET ÄR DEN VÄRSTA STANK JAG NÅGONSIN KÄNT!

TILLOM MED SKUNKAR DRAR NÄR ETT SÄNT DÄRKLUCKANDE AS KOMMER KNALLANDE!

1609

LYSSNA PÅ DEN HÄR SKITEN! BARA DISKANT OCH VASSA TRUMMOR RAKT IN I HJÄRNAN SOM EN KNIV!

JÄ, VITA OCH GULA OCH RÖDA SKA INTE HÅLLA PÅ SÅ MYCKET MED MUSIKTYCKER JAG...

ELLER FOLK SOM INTE TYCKER OM ATT DANSA SKA INTE GÖRA MUSIK, FÖRDÅ BLIR DET POPOCH ROCK! INGEN BAS, INGA RYTMER, BARA DISKANT OCH GITARRVÄSS!

ELLER SYNTH! JAG SKA SPEEELA SÅ FINGRARNÄRA KRÄÄÄKS!

FAST DE DÄR GAMLA TYSKA SYNTHARNA SOM VAR POPSTJÄRNOR PÅ 80-TALET GÖR JU NICE DANSMUSIK NU! DE HAR HELT SJUK KOLL!

JÄ, DÄR FÖLL DIN RAS-BIOLOGITEORI!

♪ JAG VILL HA EN SYNTH FARSAN! NÄR JAG KONFIRMEEERAR MIG! ♪

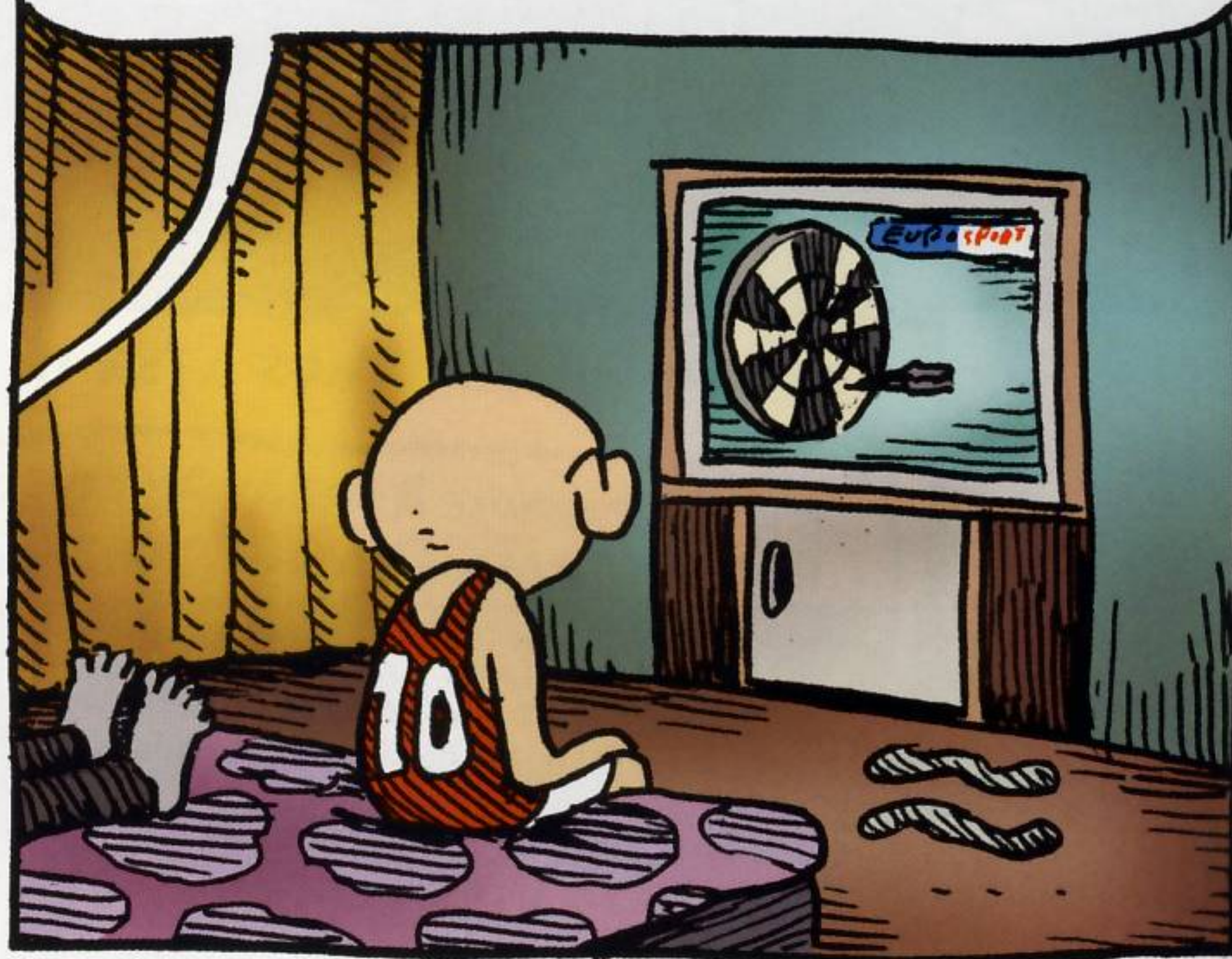
EXAKT! MACKEN SKULLE INTE EN SVART MUSIKER KUNNAT FÅ TILL!

KELLERMAN 1610

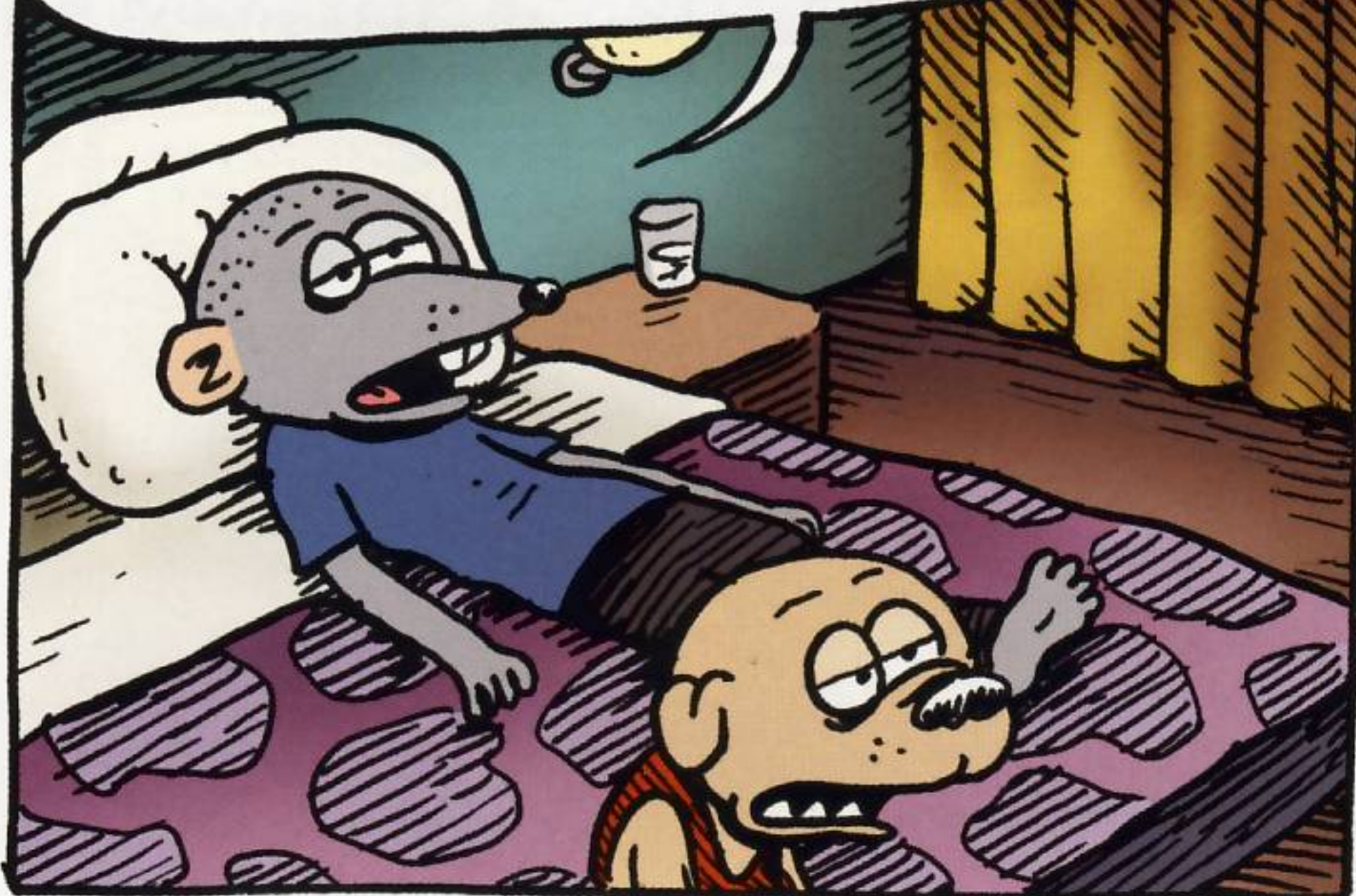
HUR FAN KAN DE VISA DART-VM PÅ EUROSPORT? OM MAN HAR STÖRRE RÖV ÄN ETT JÄVLA KATARINAOFFER ÄR MAN INTE IDROTTSMAN, SÅ ENKELT ÄR DET!

DART OCH BOWLINGPROFFS ÄR BARA KROGALKISAR SOM LYCKATS! DE KAN FORTSÄTTA SÄTTA I SIG 20 LITER ÖL OCH SÄCKVIS MED CHIPS VARJE DAG FAST DE TÄVLAR PÅ ELITNIVÅ... ANDRA IDROTTARE MÅSTE HATA DOM!

HÄCKLÖPAREN SITTE RÄR MED SIN VÄLLING FEM PÅ MORGONEN INNAN FÖRSTA JOGGINGRUNDAN, MEDAN DARTVÄRLDSMÄSTAREN RANGLAR FÖRBI HANS FÖNSTER MED EN PLESCA PÅ VÄG HEM FRÅN BRODER TUCK!

MEN MAN FÅR INTE TJEJER FÖR ATT MAN KAN KASTA PIL...

HAR DU SETT MÅNGA HÄCKLÖPAR-GROUPIES OÅ? DET ÄR TYP EN 12-ÅRIG TJOCK AUTOGRAFJÄGARE SOM INTE VET VEM HAN ÄR MEN TAR HANS KRÅKA ÄNDÅ MEDAN HAN VÄNTAR PÅ KLÜFT!

FAN KLASSE, DU MÅSTE SE ÖVER DIN
STRUMPSITUATION! ALLA PAR ÄR UDDA
OCH DEN HÄR SER UT SOM NÅGOT SOM
HÄNGT PÅ ETT FATTIGHJONS SPISEL-
KRANS PÅ JULAFTON!

ÄH VADÅ, DEN ENA
HÄR ÄR FAKTISKT DYR!

FUCK

— MER ÄN ETT ORD

Första singeln som hardcorepunkbandet Chaotic Dischord gav ut hette Fuck the World, deras första LP hette Fuck Religion, Fuck Politics, Fuck the Lot Of You!, och när deras sista skiva släpptes hette den såklart Fuck Off You Cunt. Koprolali eller inte, Rocky har tagit sig en närmare titt på ett av det globala språkets vanligaste ord: fuck.

Text: Jesper Larsson Foto: Johan Bergmark Illustration: Bo Majgren

Regissören Steve Anderson tycker den legendariske komikern Lenny Bruce formulerade det bäst: "If you can't say 'fuck', you can't say 'fuck the government'". När han först funderade på att göra en dokumentär om ordet "fuck" – svaret han gav sig själv blev "why the fuck not?!" – fanns dock ingen tanke på att det skulle bli en politisk film.

– Jag ville göra en ren underhållningsfilm, med sköna filmklipp och en massa roliga intervjuer men så mitt under produktionen hände det ... eh, nationella trauma som kom att döpas till Nipplegate (Janet Jackson visade ena bröstvårtan under direktsändningen av Superbowl). Incidenten ledde till en enorm debatt om censur, moraliskt förfall och vikten av "att skydda barnen" och, slutligen, om freedom of speech. Och jag insåg, ganska motvilligt, att debatten om ordet "fuck" får yttras i media eller inte står som en symbol för en betydligt större debatt. Det handlar ju trots allt om det första tillägget i konstitutionen (Freedom of speech, red anm), inte det andra eller tredje.

Andersons film undersöker på ett grymt medryckande vis ordets historia och betydelse inom politik, musik, film och tv. Ett sjuttioal mer eller mindre kända personligheter från båda sidorna av debatten kommer till tals. Bredden är fascinerande, lingvister delar plats med porrstjärnor, konservativa artister som Pat Boone debatterar med inte fullt lika konservativa artister som Ice T. Filmens liberala utgångspunkt är uppenbar, men Anderson såg det som avgörande att låta båda sidor komma till tals.

Är det en slump att så många censur- och freedom of speech-diskuterande filmer – som *This film is not yet rated*, *Aristocrats* och *Inside deep throat* – dykt upp ungefär samtidigt som din egen film?

– Nej, knappast. Det är ett svar på sex år med Bush i Vita Huset. Republikaner, konservativa och den kristna högern har haft en fest vad gäller att försöka begränsa yttrandefriheten, och artister och filmare har reagerat, knappast för första gången. Jag tror det senaste valet, när demokraterna fick majoritet i kongressen och representanthuset är en indikation på samma sak, att folk helt enkelt tröttnat på moralism. Samtidigt får man ju inte glömma att någon måste tycka att ett ord är snuskigt för att det ska ha en poäng, ibland säger man ju saker bara för att jävlas.

Anderson menar att "Fuck" och Coca-Cola förmodligen är de två största exportvarorna från USA. Han pratar smått nyfrälst om ordets unika bredd, att det inte finns något annat ord som kan användas på så många olika vis: som ett verb, ett adjektiv, ett utropstecken, ett vadsomhelst.

– Säger man "fuck you you fucking fucker" vet folk vad som gäller. Bara en sån sak. Och tänk på skillnaden mellan "get out of my way" och "get out of my fucking way", eller "who are you?" och "who the fuck are you?".

Vem i film- eller TV-historien har använt ordet bäst, tycker du?

– Al Pacino i *Scarface*. Filmen var väldigt viktig att sätta en ny standard. När man inser att ordet användes för första gången i en "riktig" film bara 12 år tidigare – i Robert Altmans *M.A.S.H.* – är utvecklingen häpnadsväckande. Tony Montana är en man av ... smått begränsad intelligens men med oerhört mycket stake och insikt om ordets makt. Han fattar att det kan användas som ett vapen, som kulor i en pistol, och kontexten känns helt rätt.

I filmen nämner du Lenny Bruce och George Carlin som de två historiskt sett viktigaste komikerna när det gäller att tänja på gränsen för vad som får sägas. Vilka är viktigast idag?

– Howards Stern antagligen. Och Kevin Smith, som i sina filmer verkar gå in för in för att vinna tävlingar om "mest svordomar per minut". Och, naturligtvis, Matt Stone och Trey Parker, *South Park*-snubbarna. De fungerar som en ventil. ■

Fuck släpptes på DVD, region 1, den 16/2. Ordet används 629 gånger i filmen.

Ska man tro *Pusher*-trilogin är "fuck" danskans allra mest populära ord. Om Franke och Milo får bestämma hamnar gamla klassiker som "unskyld", "Tuborg" och "hög på Roskilde-festival" inte ens på topp-10. Själva laddningen är dock helt försvunnen efter importen, precis som i Sverige. Här används ordet som ett klassiskt förstärkningsord – "jag är så fucking glad idag!" – men utlöser ungefär samma moralpanik som ett "jämrans!".

– Nej, det finns ingen motsvarighet, säger Ola Karlsson på Språkrådet. Svordomar som "skit" och jävlar" är ju mest neutralt förstärkande prefix. Dessutom förändras laddningen av ord så snabbt idag; i vissa sammanhang kan ju ett ord som "hora" ha ungefär samma betydelse som "dumsnut!".

Ola Karlsson menar att praktiskt taget vad som helst verkar accepteras inom fiktionen, men att "det blir besvärligare i sammanhang där man förväntar sig ett vårdat språk, som i nyhetsprogram". Alltså: om Jarl Alfredius skulle börja snacka om knulla hade folk reagerat.

TV-serien *S.P.U.N.G.* var frispråkig även med SVT-mått mätt, inte minst när det kom till skildringar av sex och knark (det röktes gräs och togs E utan att någon vare sig fick psykos eller prostituerade sig). Ungdomar som super, knullar och knarkar låter ju som ett givet recept för lite uppfriskande moralpanik.

– Jag blev faktiskt lite överraskad att reaktionerna var så milda,

"Alla försvarar yttrandefriheten, men bara om de håller med om vad som sägs." Magnus Betnér

säger huvudförfattaren Cilla Jackert. Vi döpte ju ändå ett rockband till Fittan. Men det är ju ett gott tecken på att vi faktiskt får skriva om vad vi vill. Jag har aldrig känt att jag censurerat mig. Å andra sidan har jag aldrig skrivit om ämnen som skulle kunna uppfattas som rasistiska.

– Vi har ju ingen motsvarighet till högerkristna lobbygrupper eller "moral majority" här, säger Olle Palmlöf, ofta omstridd programledare till *Pippirull*, *Böglobbyn* och *CP-magasinet*.

Palmlöf säger att han aldrig drabbats av att någon form av censur eller att någon högre chef antytt att "så långt får ni minsann inte gå".

– Man måste få säga vad som helst i TV eller radio, bara det går att motivera. Å andra sidan infinner sig väl en slags självcensur ibland, eftersom det är väldigt svårt att göra riktigt råa saker roliga. I Böglobbyn hade vi ett animerat inslag när jag blir påsatt bakifrån av Sverker Åström, men det blev bara dåligt så vi sände det aldrig.

Det enda tabu som verkligen verkar hålla ställningarna är – inte helt otippat – ämnen som kan uppfattas som rasistiska (drift med utvecklingsstörda är god tvåa). Här idkas det nog mer självcensur än vad folk är beredda att erkänna, eller ens är medvetna om. Ett undantag är ståuppkomikern Magnus Betnér, som i flera TV-program och ståuppshower kritiserat staten Israel – och omedelbart blivit stämplad som antisemit.

– Alla försvarar yttrandefriheten, men bara om de håller med om vad som sägs, sa han nyligen till DN. ■

FUCK!

AIR POCKET SYMPHONY

Air har denna gång mer sång än vanligt. De skulle tjäna på att som förr framföra det mesta instrumentalt. Airs styrka är stämningar och snygga luftiga melodier i tradition med husgudarna Erik Satie och Ryuichi Sakamoto. De använder sig även av det japanska harpinstrumentet koto och det låter bra förutom när sången stör. Nya skivan låter inte lika futuristisk som Air gjort på skivor som *Premier Symptomes*.

Cyril Hellman

3/5

BLACKFIELD BLACKFIELD II

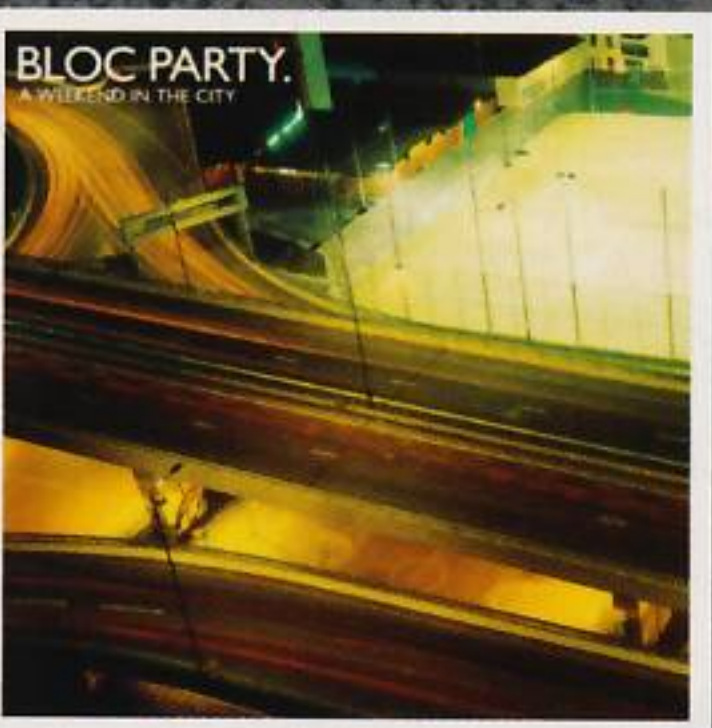

Lyd ett gått råd. Vad ni än gör i livet efter detta, köp nya Blackfield.

Zero

5/5

BLOC PARTY A WEEKEND IN THE CITY

På uppföljaren till hyllade debuten *Silent Alarm* har bandet skapat ett pompösare sound. Däremot finns här inte samma starka melodier som på föregångaren. Låtarna är lugnare och bandet låter mindre rockigt och dansant. Styrkan är fortfarande sångaren Kele Okereke med sitt omfångsrika register men det räcker inte när låtarna saknas.

Cyril Hellman

2/5

JAMIE T PANIC PREVENTION

Jamie T blandar hiphop, ska, reggae, punk och britpop och framför det med sin akustiska bas och cockneydialekt. Låttexterna är en samling uppdiiktade livsöden med anglosaxiska referenser och det är uppriktigt, nonchalant och djupt och skapar en oemotståndlig musikalisk tonårsskildring som troligtvis är en av vårens bästa skivor.

Cyril Hellman

2/5

Mörkt lugn, vad menas med det?

DARK TRANQUILLITY FICTION

Att svenska band står i frontlinjen vad gäller melodisk death metal torde inte minst det senaste årets skivsläpp visa. De nya alstren med The Haunted, In Flames, Blinded Colony och inte minst Amon Amarth har skapat lyriska lovtal runt om i världen. Det berömda Göteborgs-soundet som grundlades i början av 1990-talet, inte minst av DT (även om band som In Flames är kändare hos den bredare massan) fortsätter ständigt

att utvecklas. Så även Dark Tranquillity.

Deras förra skiva, *Character*, var något av det bästa bandet släppt. En rå och komplex betongmörskare. Nya *Fiction* fortsätter på samma spår. Martin Brändströms keyboardsound – något som får många death metal fans att se rött – är egentligen det som skiljer DT från många av sina likar. I nästan alla låtar är det dessa som bidrar starkast till musikens karaktär. Ibland, som vanligt, gränsar de till trash med sina tvåtakts upptempoassager. Så länge det inte går överstyr är det helt okej. Men låtar som inte är fullt så upptaggade, som exempelvis de helt fantastiska *Iciphier* och *Empty Me* är de som fungerar allra bäst.

Zero

4/5

Kristna huliganer gör skitmusik enligt Zero.

NEAL MORSE SOLA SCRIPTURA

En gång i tiden drog sig de gamla dinosaurierna i Yes på sig musikpressens bannor. I stort handlade det om samma sak som alla symfonirockband råkar utföra, nämligen varför i helvete de måste spela sånt prettodravel som ingen med någorlunda intimhygien och koll på mode skulle få för sig att ens ägna sig en sekund åt. Femtonminuterslåtar med obegripliga texter var fan i mig inte helt okej – inte ens på det sinnligt befriade 1970-talet. Yes svarade bums med att släppa en dubbel-lp med enbart fyra låtar; jepp, en låt per sida. Tema? Bibeln. Efter det lät pressen dem vara ifred.

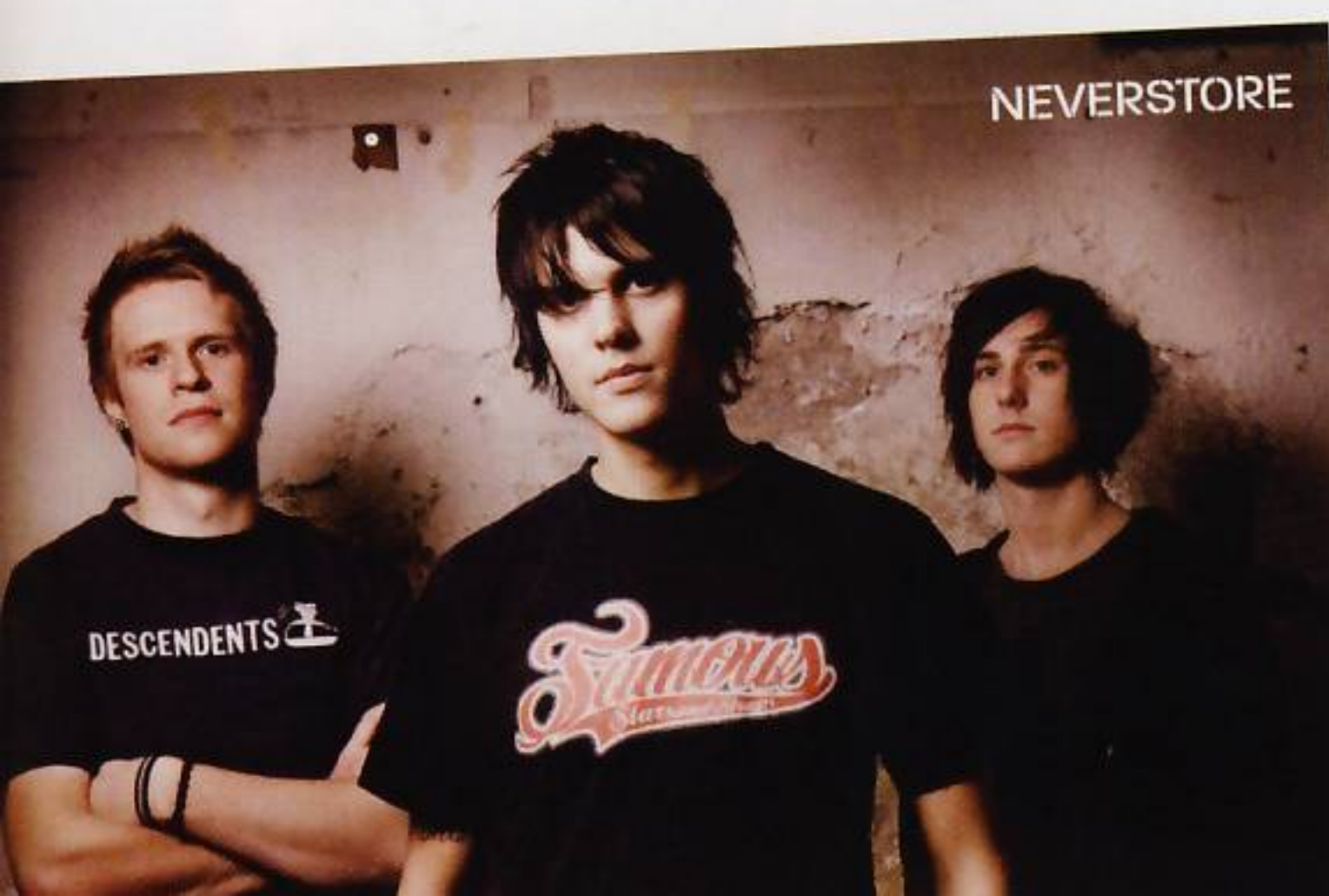
Nu har det gått 34 år sedan *Tales From Topographic Oceans* släpptes och Neal Morse gör samma sak.

Egentligen har han gjort det förut, ägnat hela album åt mastodontlånga låtar på kristet tema. Men denna gång tar han i för gud och fosterland i och med nya albumet *Sola Scriptura*. Mer exakt är det en temaplatta på, hör och häpna, Martin Luther och hans 95 teser. Det är så man vill spy härifrån till Nashville.

Om man klarar av att stänga ute texternas outhärdliga innehåll så är ju musiken helt okej (Neal är sedan några år tillbaka sjukligt frälst, ni vet på sånt där vis som man bara kan vara i USA eller Knutby). Trots allt är Neal Morse mannen bakom ikonbanden Spock's Beard och Transatlantic. Ändå, det spelar ingen roll. Vi har hört hans kompositioner tidigare, vi har hört Mike Portnoy (till vardags i Dream Theater) spela progg förut – och detta låter exakt likadant. Och det känns inte det minsta spännande längre. *Sola Scriptura* my ass!

Zero

1/5

CAR BOMB CENTRALIA

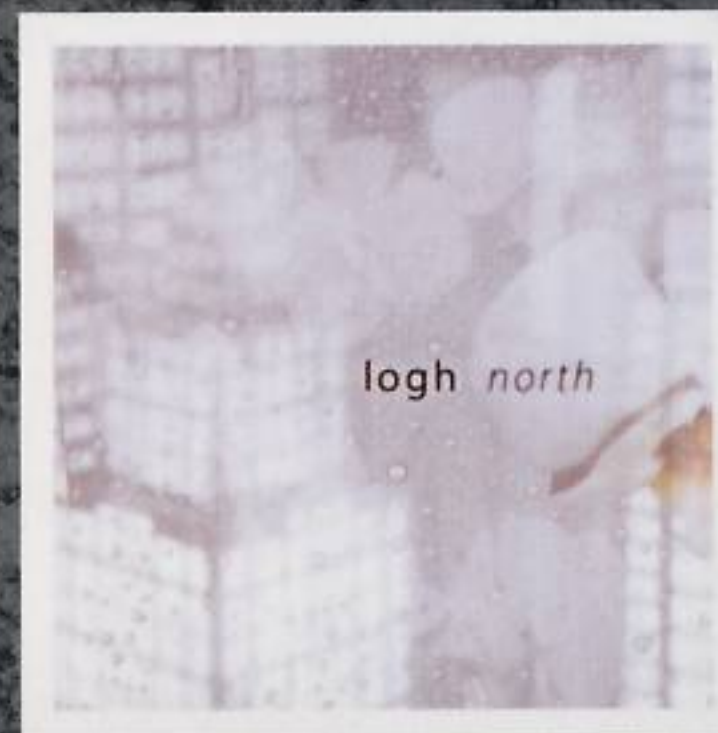

Argsint-teknisk-ekvilibrisk-brutal-hardcore-med-finurliga-taktvändningar-som-påminner-om-Meshuggah-men-utan-Thordendals-Holdsworth-inspirerade-baklängessolon.

Zero

3/5

LOGH NORTH

Detta är Loghs fjärde album och deras bästa. Låtarna är smått symfoniska men ändå luftiga arrangemang med mycket piano som i stämningar ibland får mig att tänka på Radiohead. Det handlar om fina melodier och harmonier. Detta är lite av ett temaalbum om att ta sig ut ur mörkret.

Cyril Hellman

4/5

NEVERSTORE SEVENHUNDRED SUNDAYS

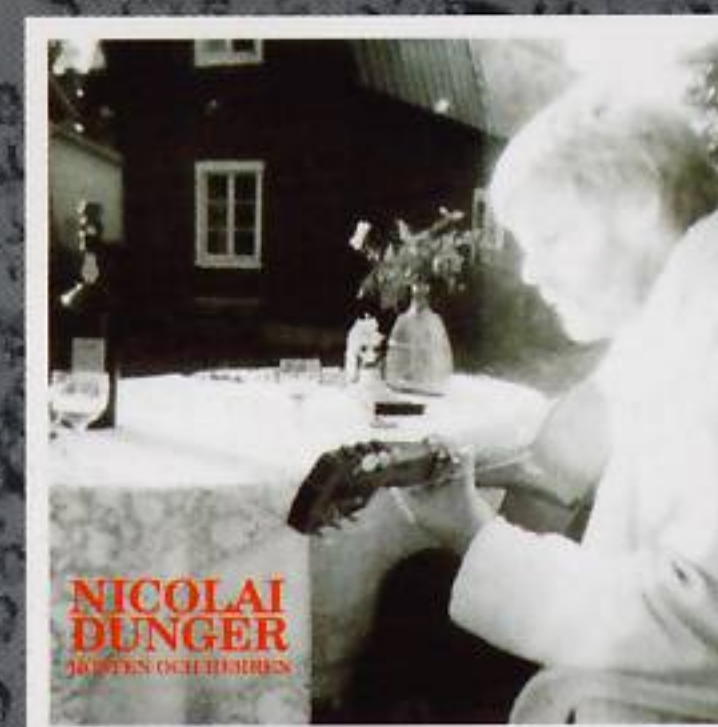

Partypunk från Skövde. Egentligen kunde det lika gärna ha varit Venice Beach för de här grabbarna rockar som värsta Green Day-klonerna. Inget fel i det. Det är full fart och starka melodier som griper tag i festnerven. Hade man bara en bräda under fötterna också så var dagen räddad.

Zero

3/5

NICOLAI DUNGER RÖSTEN OCH HERREN

En av Sveriges största artister gör sina andra skiva på svenska. Han ligger nära svensk vistradition som Jan Johansson och Olle Adolphson men texterna är mycket utlämnande, man skulle kunna kalla det krisdikt. Det är en finstämd, personlig skiva, dock låter det lite för religiöst för min smak.

Cyril Hellman

3/5

NINA SIMONE REMIXED & REIMAGINED

Denna skiva samlar höjdpunkter ur Simones karriär på RCA. De flesta är sådana låtar som förknippas med klubbvärlden, klassiker som *I Can't See Anybody*, *Ain't Got No – I Got Life*, *O-o-h Child* m fl. Till dessa har lagts beats av producenter som Francois K, Coldcut och Tony Humphries och det låter mycket bra. Cyril Hellman

4/5

PURE REASON REVOLUTION THE DARK THIRD

Skivbolaget vill gärna att detta nya band från Storbritannien framställs som "den saknade länken mellan Pink Floyd och 2000-talet". Det är faktiskt inte en så tokig beskrivning. Detta är en riktig höjdardebut. Melodramatiska passager växlar om vartannat med stämsång och rent flum. Bandet har en psykedelisk touch som torde tilltala fans av såväl gammelprogg som Radiohead. Inte minst produktionen gör detta till en mer än lyssnadsvärd skiva. Zero

4/5

SALEM AL FAKIR THIS WHO I AM

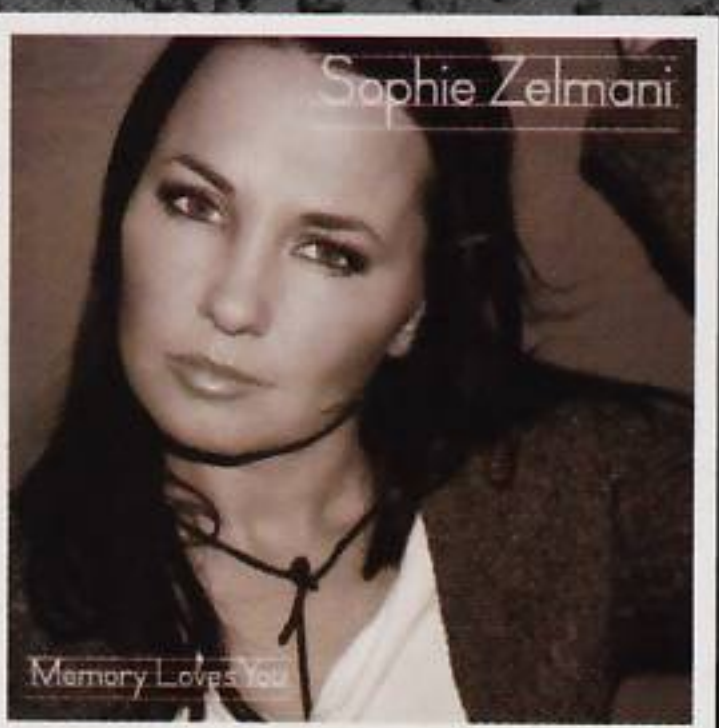

Stor talang är alltid provocerande i Sverige och Salem Al Fakir har i recensionerna fått en del skit för att han låter som en musikskoleelev. Han spelar alla instrument själv på skivan. Det låter bra men jag har lite svårt för hans tonårsröst liksom jag kan ha svårt för för mycket fioler, däremot låter inte musiken så där störande fusionaktig som det kan bli när verkligt musikaliska människor ska gå loss på alla instrument.

Cyril Hellman

3/5

SOPHIE ZELMANI MEMORY LOVES YOU

Låtarna är nya men Sophie Zelmani låter som vanligt. Kanske ska det vara så, att hon vemodigt viskar sina låtar till spröda akustiska arrangemang. Men bäst blir det när hon får upp tempot och framför titelspåret i ett countryarrangemang. Cyril Hellman

3/5

Fältbiologerna håller naturen säker.

SÄKERT! SÄKERT!

Anna Norlin är mest känd som Hello Saferide. Hennes nya svenskspråkiga projekt heter Säkert! Detta är den bästa svenskspråkiga debut jag hört sedan Håkan Hellströms första skiva år 2000. Visst hörs tydliga influenser, från främst Jakob Hellman. Vissa låtar som *Vi kommer att dö samtidigt* och *Sanningsdan* är rena Håkan Hellström i arrangemang, refränger som *Dom jävlarna ska skjutas* skulle lika gott kunnat vara Olle Ljungström kring tiden vid *Världens räddaste man*. Och till *Det kommer bara leda till nåt ont* har hon en Di Leva-

soundalike i Markus. Men det är inga dåliga influenser, det bästa popsverige åstadkommit de senaste 30 åren, ja, sedan John Holm. Det låter heller aldrig plagiat, Norling gör det helt enkelt för personligt. Hon sjunger i ett tonläge där hon anstränger stämman men därför får det att låta känslösamt. Vardagliga nonsensstrofer som "pappa var på sjukhus, han klarade sig bra/men han är mycket smalare nu/katten fick fyra fina ungar/tre av dom dog och den fjärde heter Sam/jag lärde mig munspel/jag fick tid över när du försvann" (*Är du fortfarande arg?* – en låt där hon till och med sjunger att hon önskade att hon var Kjell Höglund), blir i kontexten upphöjd till poesi.

Cyril Hellman

5/5

De e jaaa å Amato som ee. Ja.

TIMBUKTU OBEROENDEFRAMKALLANDE

När man lyssnar på *Oberoendeframkallande* så kan man finna sig själv nickandes igenkännande både en och flera gånger. Om inte till låtarnas teman och texterna så till de melodiska tonerna skapade av Breakmecanix. Det känns tryggt på något sätt – bekant, och kanske var det också det som Timbuktu själv kände när han skapade detta album. För när hans tidigare plattor djärvt stigit utanför det förväntade och gång på gång levererat nya grader av funk så känns det

här inte alls lika överraskande. Det känns som ett album av Timbuktu, och det är givetvis ingenting som är fel med det, men tidigare när jag trott mig ha funderat ut vad Jason Diakité går för så har han överraskat mig med någonting helt annat. Kanske har det gått så långt att vi förväntar oss banbrytande och nyskapande varje gång Timbuktu kommer med ett nytt album. Det kan ju bli jobbigt att leva upp till några album in i sin karriär. Kanske har ljudnomaden Timbuktu slagit sig ner i ett sound, och det är vi ju inte beredda på. Kanske börjar korten i rockärmen ta slut, men det tvivlar jag på. Jag tror bara att Jason skippar den här omgången av "finns i sjön" och väntar till nästa. Första delen av plattan väger tyngst.

Robert Zillén

3/5

THE FALL POST-TLC – REFORMATION!

The Fall låter som vanligt, bra med andra ord, svårsmält och egensinnigt och Mark E Smith pratsjunger monotont. The Fall brukade förnya sig men alltså inte denna gång. Skivan innehåller en rolig cover på Merle Haggards countryklassiker *White Line Fever*. Cyril Hellman

3/5

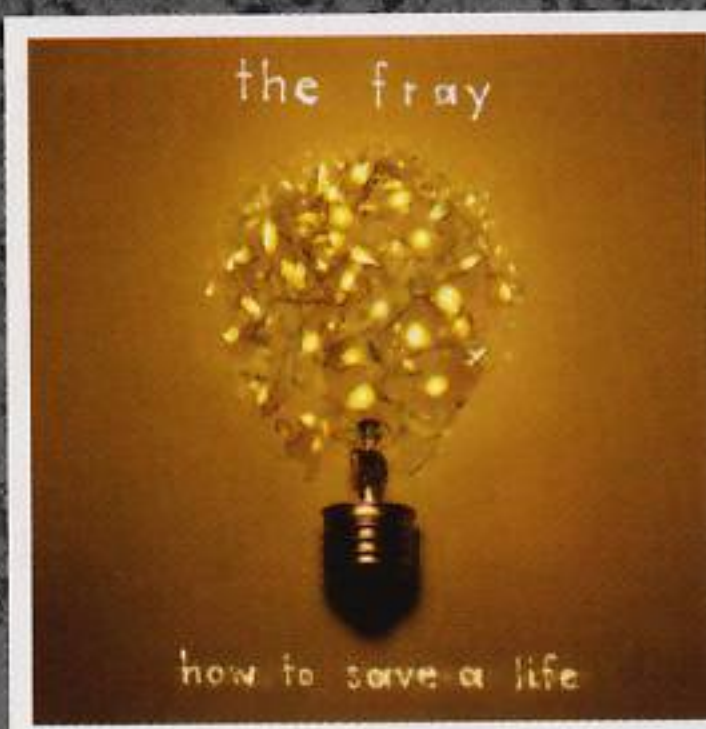
BLAK JAK PLACE YOUR BETS

Jag läste i en text att en av Blak Jak's styrkor var att han inte försökte vara T.I. eller Young Jeezy trots att han är influerad av de båda rapparna. Det säger väl en hel del om hiphopens tillstånd just nu. Jag börjar tröttna på dessa langare som rappar, dessa mördare som rappar, alla dessa "jag klarade mig trots att jag växte upp i de tuffa kvarteren"-låtarna. Jävla snabbmatmusik, gör någonting med substans istället! Kan man inte det så kan man väl i alla fall lägga ner lite kraft och energi så att det låter aningen originellt. Eller varför inte göra som Jeezy och satsa på karisman, självförtroendet och skrämseltaktik? Även om du lurar dig själv så betyder inte det att du lurar dina lyssnare, och det här ser alldeles för mycket ut som ett får i vargkläder. Robert Zillén

2/5

THE FRAY HOW TO SAVE A LIFE

En av de bästa musikupplevelserna jag någonsin haft var när jag en tidig höstkväll färdades längs den norra delen av Long Island, på väg tillbaka till Manhattan efter en tur ut till Shelter Island. Medan den eftersläpande sommarvärmen fortfarande lade ett behagligt lugn i atmosfären hade jag rattat in någon av alla de fantastiska rockradiokanaler som bara finns på denna sida klotet. Ur högtalarna strömmade ett outsinligt flöde av den mest fantastiska rock/singersong-musik som går att uppbringa. Det var bland annat The Wallflowers och Matchbox 20, Counting Crows och Creed. Och det går inte längre att lyssna på denna typ av musik utan att känna den där harmoniska lyckan infinna sig.

Amerikanska The Fray, som egentligen debuterade på hemmaplan redan för ett och ett halvt år sedan men som först nu släpps i Europa, hör hemma i samma kvalitetsliga som banden ovanför. Deras pianodrivna låtar och starka sång växlar mellan ballad och rockigare stycken. Hela tiden finns nerven där och spiller genom lagren av traditionellt men kompetent hopsnickrade låtar. Bli inte förblindade av hitten *Over My Head (Cable Car)*, här finns mycket annat att upptäcka. Zero

4/5

RECENSIONER SKIVOR

SEEEEEAAAN PEEEEEE! Här hänger man med killarna i hooden, virar en handduk runt skallen och röker en blunt. En helt vanlig dag liksom.

SEAN PRICE JESUS PRICE SUPERSTAR

Sean Price satt på ett vinnande recept när han släppte sitt debutsoloalbum *Monkey Barz* för två år sedan. Han fick ta emot nästan uteslutande god kritik och föga förvånande så skiljer sig inte *Jesus Price Supastar* ögonbrynshöjande mycket från föregångaren. Det är samma hårdnackade gatuhörnvärstingstugg även denna gång. På gott och ont. Sean Price gillar fortfarande att utdela knytnävsslag och han håller inte brudar i handen den här gången heller. Punkt. De förändringar vi får se

är att Sean Price inte längre är "the brokest rapper you know", samt att det inte är lika blottande personligt som innan. Sean Price är fortfarande en jävel på att leka med ord och meningar, men denna gång smäller det inte alltid lika högt som det gjorde på *Monkey Barz*. På de flesta av de 16 spåren så är det samma höga kvalitet som man är van vid, och med den Masse-producerade *Mess You Made* så visar Sean Price att han är en rappare i tungviktsklass.

Ibland kan det behövas förändringar i ett redan bra recept för att man inte ska tröttna på att äta samma sak hela tiden. Men å andra sidan så finns det också maträtter som man aldrig tröttnar på.

Robert Zillén

4/5

G.B.H. RACE AGAINST TIME THE COMPLETE CLAY RECORDINGS

Den första punkvågen drabbade världen – i stort – 1976/1977. Då var det givetvis Sex Pistols, Ramones och The Clash som stod i förgrunden. Något år senare kom den andra vågen med band som Angelic Upstarts, Sham 69, UK Subs, 999, Stiff Little Fingers och Cockney Rejects. Och, någon gång runt 1980 och fram till cirka 1984 pågick den tredje vågen. Här hör de flesta av Oi-banden hemma; 4-Skins, Infa-Riot, The Business, Peter And The Test Tube Babies och Blitz m fl. Utanför dessa dök anarkoband som Chaos UK och Disorder upp, men här fanns även gladare pågar, som till exempel The Toy Dolls. Nästan allt bra kom från Storbritannien och även om banden som kom i den tredje punkvågen knappast är de som gått till historien så har de influerat många av dagens band mycket mer än vad vi tror. I synnerhet ett av

dem: G.B.H – och, ja, de är ännu verksamma.

Idag räknar vi 2007 och med 25 år på nacken är det svårt att förstå vilken oerhörd inverkan G.B.H hade på vissa blivande musiker när de 1982 gav ut albumet *City Baby Attacked By Rats*. Skivan var fylld av korta, intensiva låtar vars råa barréackord och skevt humoristiska vinklingar i texterna fick hela undergroundvärlden att explodera av förtjusning. Året innan hade bandet skivdebuterat. *Leather, Bristles, Studs and Acne* – ett åtta spår långt minialbum – hade visserligen väckt uppmärksamhet med låttitlar som *Lycanthropy* och *Necrophilia*, men det var framförallt öppningsspåret *Race Against Time* som slog an en sträng av vad som komma skulle.

Band som Metallica och Slayer hade knappast varit där de är idag om inte dessa Birmingham-punkare dykt upp och mer eller mindre introducerat hardcoren, ett tilltag som fick punken att närma sig heavy metal. De bildades i samma industristad som fött Black Sabbath och hade från början ett prefix till sitt bandnamn – Charged – för att skilja dem från ett annat

band med samma namn. Det andra bandet försvann så småningom och förkortningen G.B.H, som står för Grievous Bodily Harm (jur. grov misshandel), blev inom några år det enda som återstod; mer för att visa vad deras musik gjorde mot öronen, men kanske också som en kommentar till ett förskräckt samhälle som ännu trodde att punken kunde vara skadlig.

Det är inte första gången som samlingar av G.B.H:s rätt så digra katalog ges ut. Denna box är dock komplett i ett avseende: den samlar allt det klassiska material som bandet spelade in för Clay mellan åren 1981 och 1984. Som en extra bonus ingår även liveskivan *No Survivors* från 1989, men den får ändå ses som en parentes i sammanhanget.

Likt mycket annat som drivs av en nostalgisk karaktär fylls man av eufori och besvikelse om vartannat. Visst är det fantastiskt att återigen höra godbitar som *Slut*, *Man-Trap* och *Womb With A View*, men det är bara att medge, man blir snabbt mätt. Detta är inget man sträcklyssnar särskilt länge på. Men det är knappast heller meningen med denna typ av samlingar. En box som denna går inte att betygsätta. För de insatta är det tveklöst högsta betyg, för de oinvigda mer osäkert. Men att det rör sig om ett stycke vital punkrockhistoria är odiskutabelt.

Zero

X/5

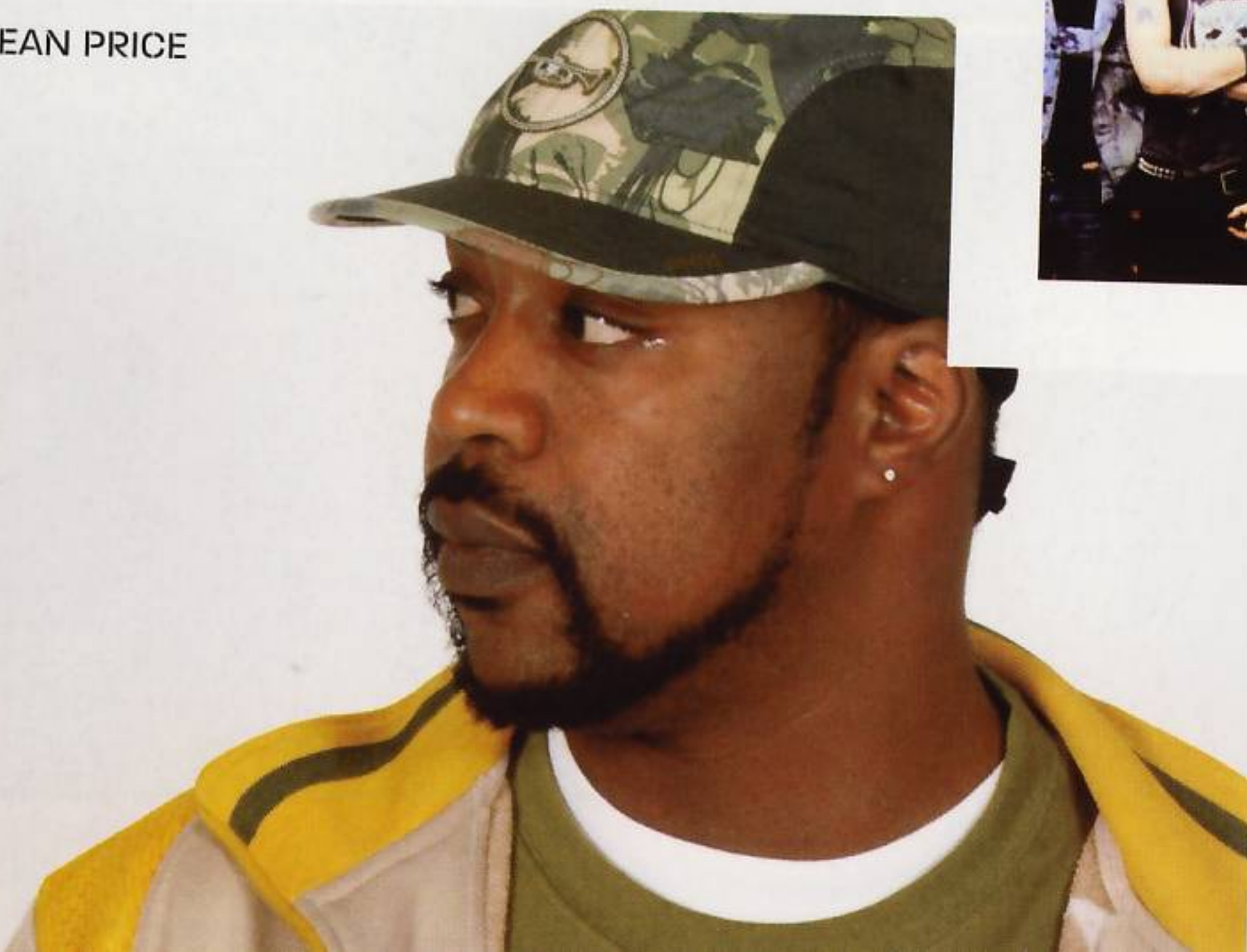

FRIDA HYVÖN

EMERSON, LAKE & PALMER

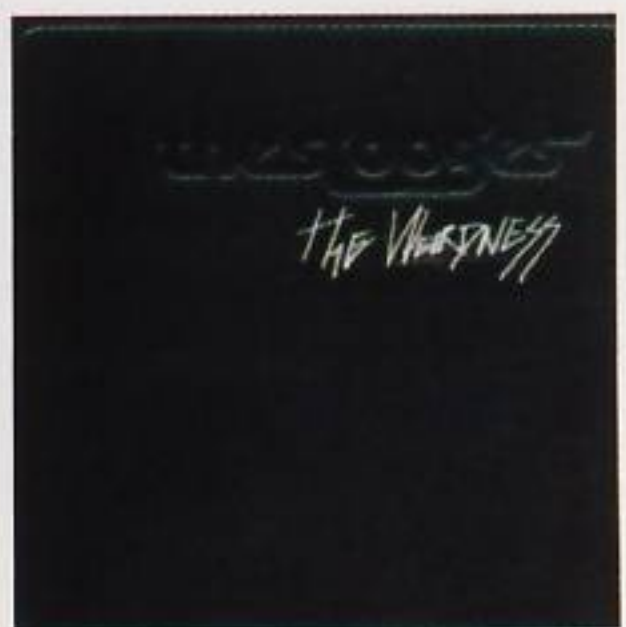
SEAN PRICE

Alla har vi skelett i garderoben ...

THE STOOGES THE WEIRDNESS

Iggy Pop har allt för länge spelat med ett mediokert hårdrockband medan hans gamla band The Stooges tre första skivor är bland de bästa i rockhistorien. 34 år senare har nu Iggy Pop återförenats med bröderna Ron och Scott Asheton och gått in i producenten Steve Albinis studio i Chicago. Eftersom basisten Dave Alexander dog 1975 har Mike Watt från Minutemen

kallats in men Steve MacKay från legendariska Fun House-sättningen är tillbaka på tenorsax och får sitt utrymme på låten *Passing Cloud*. Nog låter detta som Stooges alltid, det monotona trumkompet och hackiga gitarrspelet som återskapar ljudet av motorbilarna hemma i Detroit och till det frijazz-saxofon. Lite av den forna nerven saknas och här finns heller ingen ny *TV Eye* eller *I Wanna Be Your Dog* men ibland, som på *Greedy Awful People* närmar de sig sin forna storhet. De har inte lyckats göra lika bra låtar som förr men det är fortfarande bättre än det mesta som släpps.

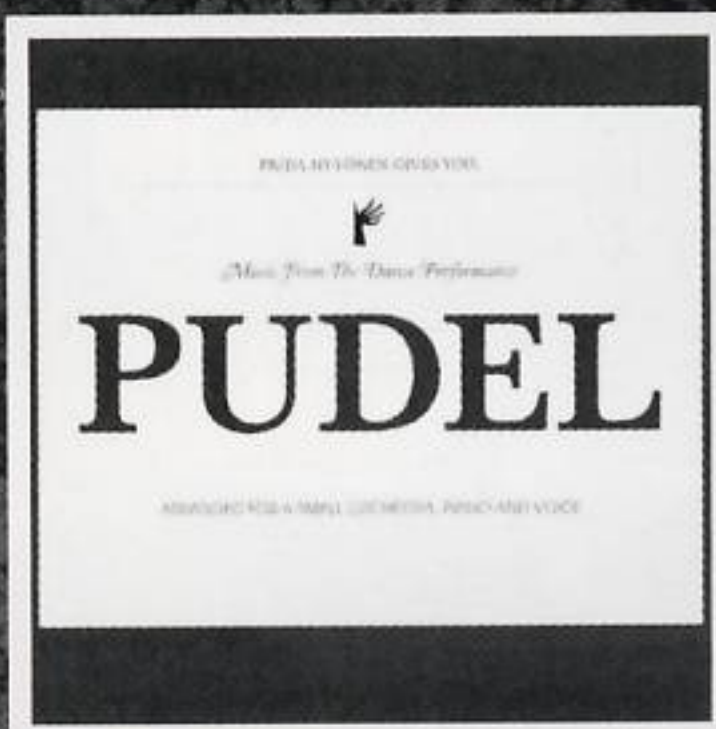
Cyril Hellmen

4/5

LADY SOVEREIGN

FRIDA HYVÖNEN PUDEL

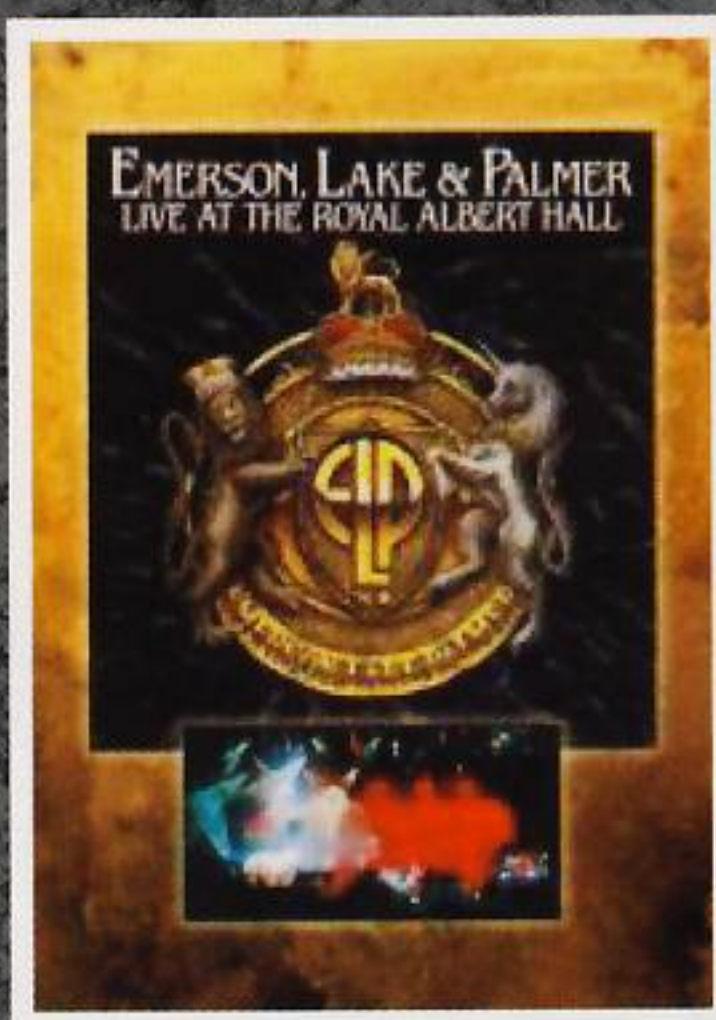

Detta är ett minialbum med musik från en två år gammal dansuppsättning som Hyvönen nu gjort om i litet orkesterformat. Låtarna ansluter till debuten *Until Death Comes* och det handlar fortfarande om stämningsfulla pianoballader men denna gång blir det lite för mycket av valstakt för min del.

Cyril Hellman

3/5

EMERSON, LAKE & PALMER LIVE AT THE ROYAL ALBERT HALL (DVD)

En kär återblick till en senare del av dinosaurieproggarnas era. Sjuttioal har blivit nittioal och för för de modenostalgiska erbjuder denna dvd mer än bara musik. Här finns naturligtvis några av klassikerna med, som ett *Tarkus*-medley, *Black Moon* och *Fanfare For The Common Man*. Trevligt, men kanske mest för de redan inbitna.

Zero

3/5

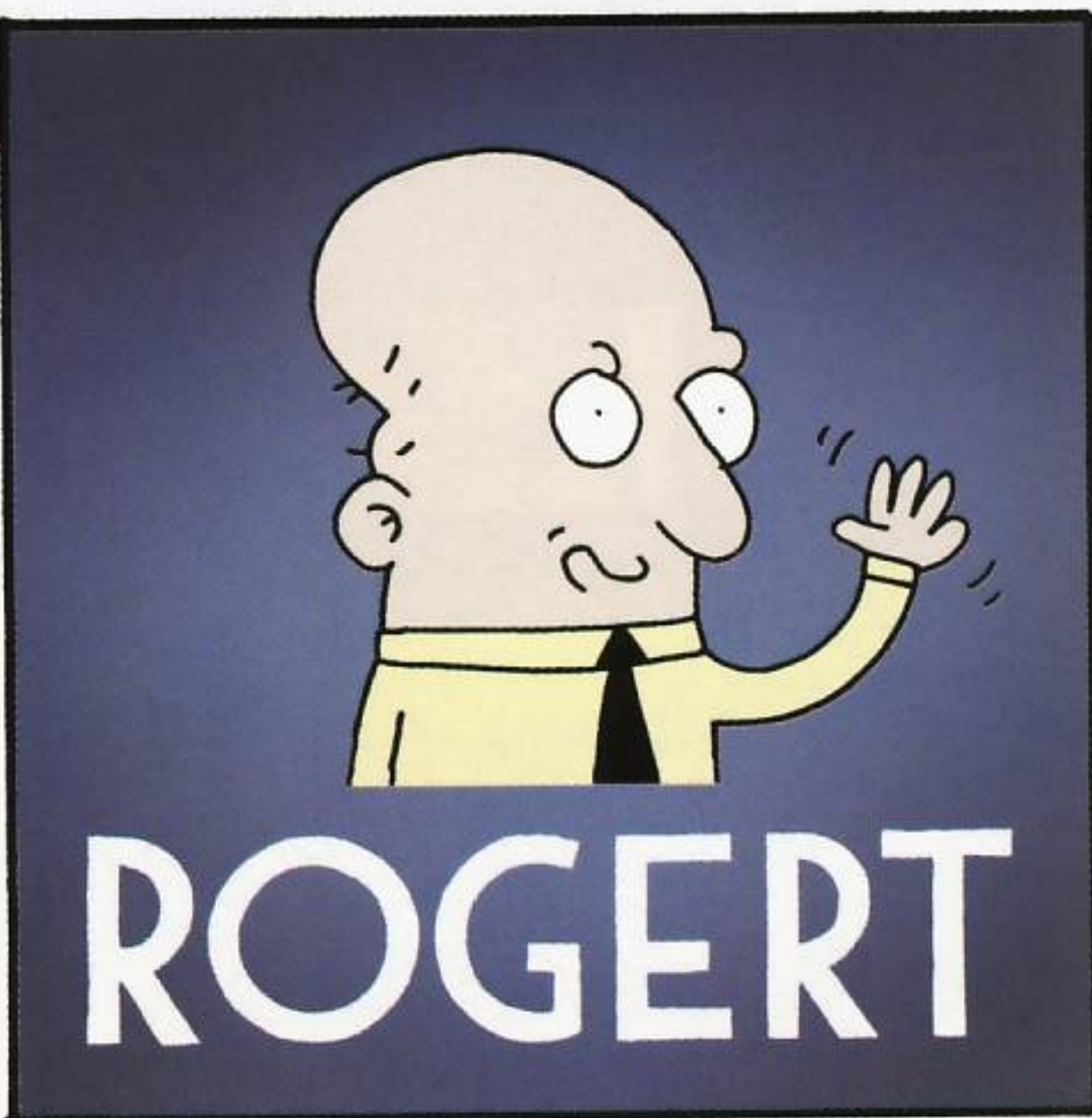
LADY SOVEREIGN PUBLIC WARNING

Man skulle kunna säga att jag är missnöjd. När Lady Sovereign var som mest omtalad blev hon hyllad som ett underbarn, en artist att hålla koll på. Sen hände inte så mycket på ett tag. Albumet blev uppskjutet och när det nu släpps känns hela projektet ganska halvhjärtat, som att man från början hade en väldigt bra idé, men att man inte kunde skapa ett helt album av den idén. Om man har lyssnat på Lady Sovereign innan denna platta så finns här inte mycket att hämta. De flesta av låtarna finns nämligen på annat håll, och remixen av *Love Me Or Hate Me* där man slängt in Missy Elliot känns fantasilös. För någon som tidigare inte hört mycket av Lady Sovereign kan det här vara en rolig platta, men annars känns det mest som en samlingsskiva med hennes alster. Alster som i överlag är väldigt bra. Jag hoppas att Lady Sovereign skapar ett helt nytt album till nästa gång, så att vi får se vilka talanger hon verkligen besitter.

Robert Zillén

3/5

VILL DU HA ETT JÄRN?

NEJ, FÖR MIG ÄR DET BRA! JAG ÄR RÄTT PICKLED SOM DET ÄR...

NEJ TACK... SOM SAGT, JAG VILL INTE HA NÅT MER!

MEN JAG KÖPTE JU FERNET TILL DIG!

DET ÄR INTE MITT PROBLEM, JAG HAR INTE BETTOMNÅN JÄVLA MAGSYRA!

DET ÄR OARTIGT ATT INTE DRICKA NÄR NÅN BJUDER!

DET ÄR OARTIGT ATT VARA DEN DÄR JOBBIGA FEJAN SOM ALLTID SKA HETSA I FOLK SPRIT OCH GAPA OM ATT MAN ÄR TRÅKIG FÖR ATT MAN VILL STYRA ÖVER SIN EGEN FYLLA!

KOM IGEN NU! DU ÄR VÄL INTE DEN SOM ÄR DEN?

JO! JAG HAR FUNDERAT PÅ DET DÄR OCH JAG ÄR FAKTISKT DEN SOM ÄR DEN!

HÖRDE DU ATT MATTE ÄKTE DIT PÅ JFK FÖR HAN HADE KÖPT ETT BÄLTE MED ETT KNOGJÄRN SOM SPÄNNE? HAN SITTER PÅ KUBANU MED SYNÄLAR UNDER NAGLARNÄ OCH LEDSRUNT I KOPPEL AV EN FUL BRUD SOM FOTAR HAN MED MOBILEN!

HUR FANKUNDE HAN TRO ATT DET SKULLE FUNKA? MAN FÄR JU INTE ENS TA MED SCHAMPO PÅ PLANET LÄNGRE!

DE ÄR RÄDDA ATT ALQAIDA SKA GNUMGGA TVÄL I ÖGONA PÅ PILOTERNA SÅ DE KRAJAR!

MAN FÄR BARA TA MED EN TÄNDARE OCKSÅ, DET ÄR JULITE FLUMMIGT... DÄ KAN MANGÅ I HOP TIO GANGSTERS OCH FLEJMA COCKPITTEN MED EN MASSA BICS! ALLAAAH!

DE BORDE GÖRA EN SÅN KAPNINGSFILM, SOM UNITED 93 FAST KAPARNÄ HAR BARA NAGELKNIPSARE SOM DE FÖRSÖKER KNIPSA IHJÄL STEWARDEN MED! EN LIRARE I PANNBAND SOM GÖR BRÄNNMÄRKEN I DÖRREN!

"DE KASTAR HANDLOTION PÅ FLYGVÄRDINNORNA, VI MÅSTE KRASCHA PLANET I EN ÅKER!"

KLOCKAN ÄR HALV TIO PÅ KVÄLLEN OCH JAG VAKNADE PRECIS! VILKEN JÄVLA WASTE! EN UNG MAN I SINA BÄSTA ÅR SLÄNGER BORT SITT LIV PÅ ALKOHOL...

DET ÄR SÄNT HÄR MAN KOMMER GNISSLA TÄNDER ÖVER NÄR MAN ÄR HUNDRA ÅR OCH LIGGER FÖR DÖDEN MED EN SLANG I NÄSAN OCH EN I KUKEN!

MAN BARA "JAG SKULLE BYTA ALLA MINA PENGAR FÖR ATT FÄ LEVA OM DEN DÄR DAGEN, DÄ SKULLE JAG RUSA UT OCH SÄTTA PÅ VARENDA KJOLTYG I KOMMUNEN!"

LEDSEN, OLD TIMER...

YLÄÄRG!

VARFÖR ÄR DET BARA NÄR MAN RESER
MED FLICKVÄN SOM DET ÄR SEPARATA
SÄNGAR I HOTELLRUM ?!

DU FÅR SOVA NÄRMAST
DÖRREN OCH BLI TAGEN
AV GRINCHEN !

NÄR MAN ÄR MED EN TJEF FÅR MAN
MINSANN SKJUTA IHOP OCH TRIXA OCH
HASA NER MELLAN MADRASSERNA
NÄR MAN FÖRSÖKER KNULLA OCH
SÅ VIDARE...

MEN ALLTID NÄR MAN DELAR RUM
MED KOMPISAR ÄR DET DUBBEL-
SÄNG OCH BARA ETT TÄCKE !

"BIG QUEEN"...

SÅ MÅSTE MAN BYGGA UPP HOMO-
FOB BARRIÄR MED KUDDAR SÅ MAN
INTE SPOONAR VARANDRA
I SÖMNE !

ENGÅNG I GÖTEBORG DELADE JAG OCH
MANGE PÅ EN 60-SÄNG ! JAG DRÖMDE
ATT EN FLUNDRA FÖRSÖKTE SIMMA IN I
MIN STJÄRT, OCH SÅ VAKNADE JAG MED
HANS HAND MELLAN KLINKORNA !

! SÅ NÄRA FÅR INGEN GRÅA !

LITE NIPPY UTE IDAG...

JÄ, MEN IDAG ÄR JAG FÖRBBEREDD! HEMLIGHETEN TILL HUR MAN ÖVERLEVER EXTREM KYLA ÄR MÅNGA LAGER BRUNA KLÄDER!

FÖRST EN BRUN T-SHIRT, SEN EN BRUN COLLEGE, SEN EN BRUNSTICKIG, SEN EN RÖD VINDJACKA, OCH SÄN BRUN JACKA SÅ ÄR MAN GOOD TO GO!

OCH SÅ SMÖRJER MAN IN BÄLEN MED SÄLFETT...

IGÅR HÖLL JAG PÅ ATT GÅ UNDER NÄR JAG GICK HEM FRÅN NADA! JAG VAR SÅ SPÄND ATT SKULDERBLADEN FRÖS IHOP, SÅ JAG BÖRJADE SPRINGA FÖR ATT FÅ UPP VÄRMEN, MEN JAG BLEV BARA SÅDÄR VARM SOM DE BLIR PÅ MOUNT EVEREST NÄR DE GÖTTAR NER SIG I EN SNÖDRIVA OCH SOMNAR...

FATTA ATT OM EN VECKA LIGGER VI PÅ STRANDEN I THAILAND OCH SUGER PÅ EN SINGHA!

ÅÅH VAD SKÖNT! VI LÄGGER OSS HÄR OCH VILAR LITE...

JAG GLÖMDE TANDKRÄM, HAR DU NÅGON?

NÄ, KOLLA OM DET FINNS NÅGRA BJUDGREJER I BADRUMMET...

"FÖR ER BEKVÄMLIGHET FINNSTANDKRÄM, SCHAMPO OCH ANDRA TOILETARTIKLAR ATT HÄMTA I RECEPTIONEN."

VORE DET INTE BEKVÄMARE OM DET FANNS PÅ RUMMET?

"FÖR ER BEKVÄMLIGHET FINNS TOILETTSTOLEN TVÅ TRAPPORNER."

HEHE...

JÄ, JAG GÅR VÄL NERTILL RECEPTIONEN OCH TVÄTTAR HÅRET DÅ!

FÖR ATT SKONA MILJÖN HAR DE BARA DYNGFILMER PÅ TEVEN...

VAD GÄSPAR SKORPAN EGENTLIGEN? HAR VI MISSAT FRUKOSTBUFFÉN?

DU, VI HAR MISSAT HELA JÄVLA DAGEN! KLOCKAN ÄR SEX PÅ KVÄLLEN!

VILKEN JÄVLA ÅNGEST ATT MAN SOVER BORT HALVA LIVET EGENTLIGEN!

VARFÖR DET? SOVA ÄR JU NICE, INTE VARA MEDVETEN OM NÅNTING...

JAG TYCKER INTE MAN SOVER BORT TILLRÄCKLIGT! NÄR MAN ÄR VAKEN MÅSTE MAN BETALA RÄKNINGAR, FÅ SKÄLL AV GITTOR, SLIRA RUNT I SLASK OCH FÅ MAGSÅR AV EN MASSA FEJOR SOM INTE BETALAR MINA FAKTUROR I TID!

VARFÖR ÅKER DU INTE TILL CALIFORNIEN OCH FRYSER NER DIG SÅ FÅR DU SOVA HELA RESTEN AV LIVET?

JAG SKULLE GÖRA DET OM DE DÄR BLEKFETA ENGELSKA BÖNÄTARNA BETALADE MINA FAKTUROR!

JAG BLIR SÅ JÄVLA IRRITERAD! HÄR BJUDER MAN IN TILL MIDDAG OCH HANDLAR KÄK FÖR FLERA TUSEN OCH SLÄPAR OCH STÄDAR OCH SÅ ÄR DET INGEN SOM SVARAR PÅ INBJUDAN!

NEJ, SÅ ÄR DET JÄMT...

SÅ ÄR DET NÄR MAN BARA UMGÅS MED RUDE BOYS! MEN ALLA KOMMER JU, DET ÄR BARA ATT DE INTE HAR NÅGOT HYFS I KROPPEN. DE KOMMER DYKA UPP OCH ANNONSERAT MED SEX JOBB-IGA JÄVLAR MED FOLKÖL SOM LÄNSAR DIN KYL OCH GNÄLLER PÅ MUSIKEN...

FUCK THAT! KOMMER NÅN SOM INTE SVARAT PÅ INBJUDAN KOMMER JAG BARA SÄGA FUCK YOU OCH KASTA EN LIBANESISK MEZE I PANNAN PÅ DOM!

JA, DET KOMMER DU SÄKERT GÖRA...

JAG KOMMER DET! DU OCH MARIO ÄR DE ENDA SOM SVARAT, SÅ DET ÄR FAN BARA NI TVÅ SOM FÅR KOMMA! INGA JÄVLA DUPPFOSTRADE LOWLIFES, BARA RIKTIGA POLARE! BLOOD IN, BLOOD OUT!

TRESNUBBAR... JAG BORDE SKITIT I ATT SVARA...

1618

MITT SJÄLVFÖRTROENDE ÄR FAN PÅ EN ALL TIME LOWNU ALLTSÅ!

DET ÄR BARA MÖRKRET, NÄR DU KOMMER NER TILL THAILAND OCH FÅR LITE PIGMENT BLIR DU DITT GAMLA VÄNLIGA SJÄLVGODA JAG IGEN OCH KOMMER VADA I CHARTERGRISAR!

NÄÄÄ, DET ÄR INGEN SOM VILL HA EN GAMMAL AVDANKAD ART-DIRECTOR MED ÖLMAGE OCH RECEDING HAIRLINE...

VAD SNACKAR DU OM?! DET ÄR JU CATFIGHT OM DIG VARJE HELG PÅ ANNAKHAN!

OCH VADÄ AVDANKAD? VITÄR JU TERRITORIUM PÅ LÖPANDE BAND! VI KOMMER ÄGA HELA PLANETEN INOM TRE ÅR! ALBERT BONNIER KOMMER KLIPPA VÅRT GRÄS!

JAG HAR INGEN GRÄSMATTA...

DU HAR POLARE SOM SKULLE DÖ FÖR DIG! LÅT INGEN FÅ DIG ATT TRO ATT DU INTE HAR NÅGRA ALTERNATIV!

DET VAR VAD TONY SOPRANO SA TILL PUSSY INNAN HAN SKÖT HONOM I SMÅBITAR OCH MATADE KRABBORNA MED HANS KROPP...

1619

JAG FATTAR INTE, JAG ÄR FAN KONSTANT SJUK! JAG HAR HAFT SAMMA FÖRKYLNING SEN JAG KONFIRMERADES!

VAD ÄR DET DU INTE FATTAR? DU HAR JU KONSTANT VÄTSKEBRIST OCH VITAMINBRIST!

JAG KNAPRAR SÄNA DÄR BEROCCA SOM M&M:S, MEN JAG HAR ÄNDÅ VÄTSKEBRIST! MITT PISS ÄR SOM GELE!

VADÄ BEROCCA? HAR DU INTE VATTEN I KRANARNA?

JAG KAN INTE DRICKA VATTEN, DET SMAKAR JU INGENTING! MEN JAG BRUKAR DRÄ I MIG EN SÄN DÄRTVÅLITERS TYSK GLÜCKEN MULTI-VITAMINJUICE FRÅN ZINKEN LIVS NÄR DET ÄR RIKTIGT ILLA...

DET ÄR JU BARA EN MASSA SOCKER OCH SYRA!

DRICK ETT PAR GLAS VATTEN OCH KÄKA LITE FRUKT OCH BÄR SÅ SLIPPER DU SKITEN! MAN KAN INTE LEVA PÅ KEBAB OCH GLOCKEN!

BÄR?! SER JAG UT SOM EN JÄVLA BJÖRN ELLER? SKA JAG INTE KLÄTTRA UPP I EN TALL OCH RAID A ETT GETINGBO OCKSÅ?

1620

BREV ROCKY

Skriv till oss på redaktionen och Martin Kellerman på rocky@egmont.se

Språkgrodor, rena rama lögner och kreativa tjejer med tygpåsar är en del av månadens brevskörd. Men de kanske mest intressanta frågorna är om Kellerman borde göra reseprogram och betyder verkligen Mange könshår på japanska? Fortsätt skriva.

HUR BLIR MAN PUBLICERAD?

Jag är en kille på 12 år som är förtjust i serier. Jag ritar nämligen en egen serie och jag undrar... hur skickar jag in den som du gjorde med rocky? Jag menar, jag skickar in den och sen då? Väntar jag på nått brev från tidningen eller? Skulle du kunna tipsa mig är du snäll? Det skulle jag kunna behöva!

Simon

Hej Simon! Om du är tolv år behöver du nog öva ett tag till innan du kan bli publicerad i en tidning. Se bara till att rita och ha roligt så kommer det bli bra. Man måste hitta en egen stil och det löser sig av sig självt om man håller på tillräckligt länge. Sen är det bara att skicka in och vänta på att de ska svara. Det brukar ta lång tid och det brukar oftast vara nej, det får man vänja sig vid.

MK

ÅSA LJUGER IHOP ETT BREV

Jag har för mig att du gillar att småretas/mobbas med din kompis Mange så jag är ju bara tvungen att berätta en grej som hände när jag jobbade på ett kafé. Han och en svart kille som var från usa skulle beställa något att äta och Mange skulle då hjälpa han att översätta vår meny varpå han säger på svengelska "that sandwisch is good, it's ööööuuurtkejso and turkey". Den svarta killen fattar ju inte vad han menar och jag får hjälpa till med att det faktiskt heter "cottagechees with herbs". Mange säger inget. Är inte Mange bra på engelska?

Åsa

Ha ha ha! Öurt kejso. Jo, han är bra på engelska och en hel del andra språk, men han fick väl hjärnsläpp. Eller brainrelease som det heter på engelska.

MK

Du Åsa, du är en lögnare och kommer med billiga tricks för att få ditt brev publicerat. Det du säger har aldrig inträffat. Så enkelt är det med det!

Öurt kejso! Please!

MJ

REPRISKUNGEN?

I senaste numret av tidningen kunde man läsa om din tripp till NYC. Kul att du kunde resa dit på semester, men ärligt talat, var du tvungen att ägna två delar av tidningen till att skryta

om NYC-resan? Visst, jag förstår att du vill skryta om att du var i NY och åt äcklig mat, köpte sneakers och hur din kompis bajsade sönder toaletten på hotellrummet - det skulle jag också göra. Men, att dels först ägna sex sidor åt det i löpande text och sen i samma nummer ha med det i serieformat... Favorit i repris? Det kan jag få från public service. Så då är frågan om du har blivit för självgod för ditt eget bästa eller om du bara var för jetlaggad för att orka göra nåt annat än upprepa dig?

Jamaica Slim

Snart får du se allt du läser i mina serier och bloggar även i public service, i dokumentärserien NON FICTION på tvåan. Lagom till att du måste börja betala tv-avgiften. Om jag var du skulle jag också hata mig.

MK

FÅR JAG VARA MED?!?!?

hej! får ja vara me i din seriee? ja vill järna va me å göra nåt kul såmm typ magne lr ripo lr nåt lr rocki lr nåt lr. ja vet at du bara tarr me domm såmm du känber men hja vil ju så järna .-*skratt*-. snäla d går vel bra??`?+??` ja älskarr dinn serie jättemycke å tycker den e najs tack i förhand loll

erik

legitimerad rocky fan *skratt*

Hej erikvadhänderööööh? Ja ska funderra på saken!!!!!!! *lolololo!* tills dess ta nära djupa andetag och softa på knarket kompis. MK

ROCKY I ARMÈN?

Hei, stor fan av serien blablabla Men: Skal ikke rocky i militæret snart? :D

Torgeir

Nej, jag fick frisedel. Men jag gick på luftgevärsskytte när jag var liten och mina händer är dödliga vapen så jag behöver inte någon militärutbildning.

MK

FRÖKEN JOHANSSON

Apropå din strip om tjejer som tycker de är lika Scarlett Johansson- jag var på en pretentiös fest för konst- och reklamstudenter och hörde då en tjej i toalettkön beklaga sig: "Ja, han sa att jag var så lik Scarlett Johansson, men jag blev faktiskt förbannad, för hon är ju feeeet! Hon har stora bröst och stor mage, hon är inte snygg!" Jag var nära att smälla till lilla fröken, men lyckades behärska mig. Åsa

ROCKY BÖRJAR BLI LITE VÄL USA-ISRAEL VÄNLIG.

Bo

Mycket ska man höra innan öronen trillar av.

MK

SPRÅKGRODOR

Hej, och tack för en jättebra serie! Jag blir dock beklämd när jag inte ens i denna slipper undan fundamentala språkgrodor som "vart ska vi fika idag", vilken inledde dagens serie på dn.se. Snälla, skilj mellan var och vart, de och dem, mm, mm. Det är många som läser och påverkas...

Olle

Jag skriver talspråk, och de grodor som skrivs är de som sägs av mig och de omkring mig. Okej, att jag inte vet skillnaden på de, dem eller dom beror på att jag mest satt och tänkte på min bänskompis Cissis bröst på svenskan, men övriga grodor beror alltså på att jag skriver talspråk.

MK

VAD HÄNDE?

Jag har en fråga angående serie nr 1283. Hur fan gick det egentligen? Man får ju inte veta nånting alls efter denna serien. Var det nån av dina kompisar som ville skrämmas? Var det mordförsök? Eller var det någons katt som tagit sig in och åt upp dina guldfigurar? Jag kan inte sluta tänka på det, och måste ha ett svar!

Kent

Det var bara min städerska som jag hade glömt skulle komma. Som tur är bor jag inte i USA och har inga skjutvapen, annars hade hon varit en goner.

MK

Hello there Martin, I am just a reader of your comics, I live in Japan and I most certainly enjoyed your Tokyo visiting part of your comics. I just wanted to say I loved your comics (although I sometimes just don't get it...) and if you ever come here again, I can give you some tips... Mioko

P.S. Your friend, Mange, I know it's a common name but it means ahem... I do really hesitate to tell you this but it means female's pubic hair, in a...what's the word, slang should I say.

Ha, ha. Det stämmer bra det Mioko. Men egentligen borde jag hetat Chinge, som betyder manligt könshår. Men nu får jag nöja mig med att heta Mange. MJ

VAD MENAS?

Hej! Vad är Splirre, fet hövding och peckish?

Oldtimer

Splirre är ett annat ord för spliff, eller joint. Hövding är samma sak. Peckish är småhungrig. Man blir det av att röka hövdingar. MK

HALLÅ

Ville bara hålla med Benny som skrev till Rocky nr 1/07. Vad är det som har hänt? Jag saknar dig.

Kram, Kerstin.

RESEREPORTAGE

Jag tycker att MK borde lägga ner tecknandet och satsa fullhjärtat på resereportage.

Skulle gärna se hunden och rättan göra en matresa i Umbrien. Eller Toscana. Det vore trevligt.

Fredrik

ROCKY + TYGPÅSE

Ville bara dela med mig!

Jag hade tråkigt en dag och gjorde om min tygpåse, väldigt fin om jag får säga det själv.

Kram Lollo

JAG MÅSTE DRÅ, JAG SKA SPELA PÅ CLARION IKVÄLL...

DU SPELAR JU VARJE DAG, SLITER DU INTE UT SKIVORNA?

TROR DU HAN NÅNSIN VARIT HEMMA EN KVÄLL OCH BARA TITTAT PÅ TEVE?

HEHE, NEJ, JAG TROR INTE HAN ENS HAR NÅN LÄGENHET! HAN GÅR PÅ EFTERFEST VARJE DAG ISTÄLLET...

SEN GÅR HAN DIREKT FRÅN SISTA EFTERFESTEN OCH DELAR UT MITT I KUNGSHOLMEN, FÖR DÄR BOR INGEN HAN KÄNNER! SEN KOLLAR HAN PÅ TEVE I FÖNSTRET PÅ ONOFF TILL TIO NÄR HAN KAN BÖRJA LETA SKIVOR!

GANSKA SMART! MEN VARTROR DU HAN DUSCHAR? PÅ FÖRFESTEN?

HAN RULLAR SIG I SNÖN EFTER TIDNINGSRUNDAN...

1622

FANNS DET MÄNNISKOR INNAN ISTIDEN?

JÅ, DET ÄR KLART! DET VAR JU INTE ENS SPECIELLT LÄNGE SEN! DET VAR JU TYPTUSEN ÅR FÖRE KRISTUS!

VADÅ, ALLA BARA FRÖS FAST I ISEN SOM GRODOR?

ROCKY, KUNDE DU INTE ÅTMINSTONDE GÅTT UT SJUAN?

OKEJ, FÖRST VAR DET PLANKTON, SEN FISK, SEN DEN DÄR FIRREN MED SMÅ KRUMMIGA BEN, SEN KROKODILER, SEN DINOSAURIER, SEN MAMMUTAR, SEN APOR, SEN FRED FLINTA, SEN LUCY, SEN SNAPPHANNAR?

DET VAR OCKSÅ EN PERIOD NÄR INSEKTER VAR STORA SOM FLYGPLAN OCH DÄGGDJUR BARA VAR MAT ÅT INSEKTERNA!

OCH VAR ÄR DE NU? DE SITTE FAST I MIN FLUGSPIRAL PÅ LANDET, SÅ NU ÄR ROLLERNA OMBYTTA!

ÄTER DU FLUGOR?

1623

4 TUNGA BLASKOR FÖR ENDAST 129 KRONOR!

(OBS! GÄLLER ENDAST NYA PRENUMERANTER.)

Snabbast igång med ett SMS till 72772 med texten "COS(mellanslag)ROC382 namn, adress, postnr, ort".
(5kr + ev. operatörsavgift.) Du kan också mejla Pressdata på rocky@pressdata.se eller ringa 08-799 63 05.

Eller visa att du bryr dig! Helår (8 nummer) 280 kronor! Samma SMS men ROC105!

NÄSTA NUMMER

Nytt nummer ute 10 maj